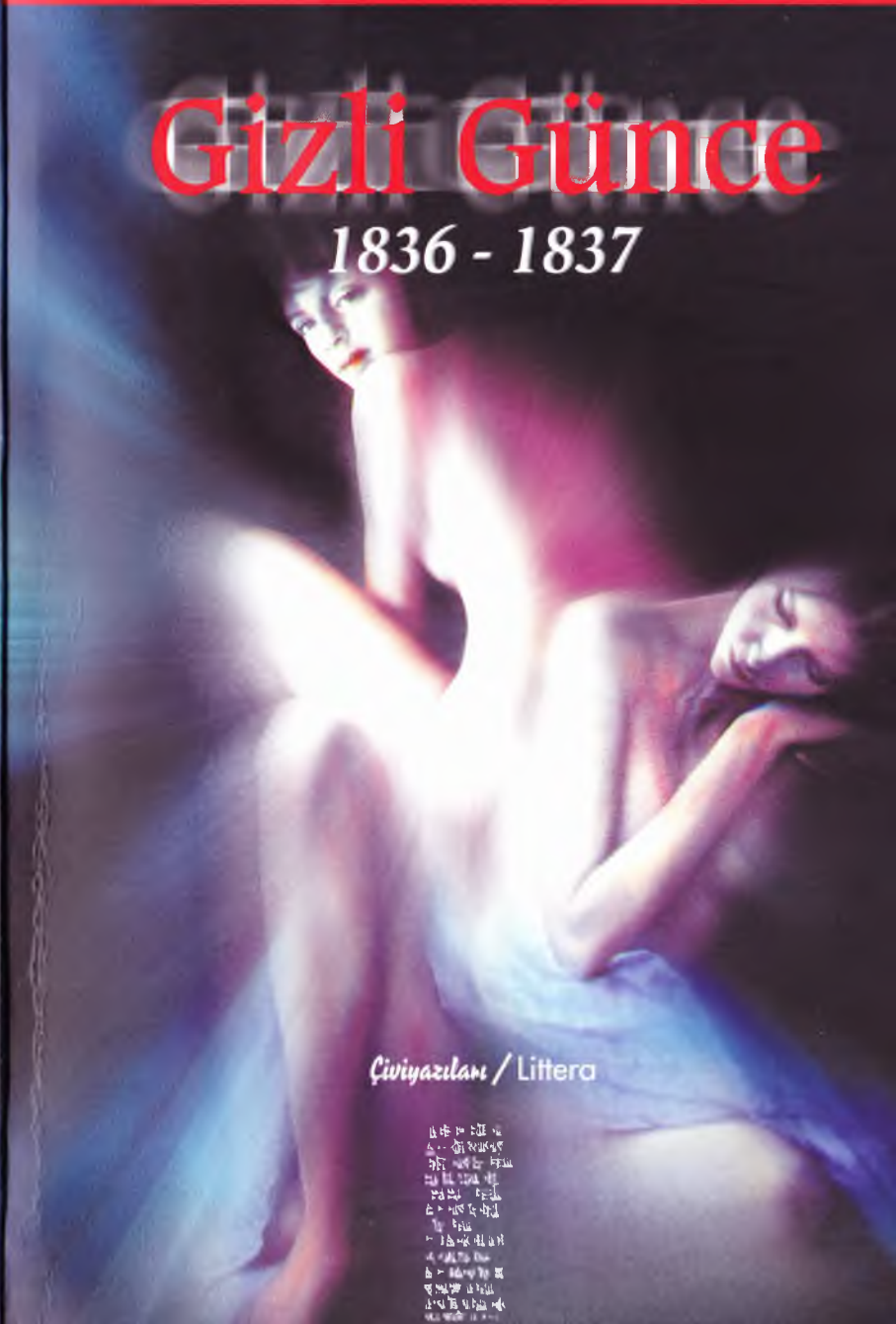
A. S. Puşkin

Gizli Günce

1836 - 1837

Çiviyazıları / Littera

A. S. Puşkin
Gizli Günce

Aleksandr Sergeyeviç Puşkin

6 Haziran 1799'da Moskova'da doğdu. Babası, köklü bir Boyar ailesinden geliyordu. Annesi ise, İstanbul'da köle pazarında satılan ve Büyük Petro tarafından evlat edinilen Etopyalı prens Abram Hannibal'ın torunuydu.

22 Ocak 1837'de, bir düelloda, Georges d'Anthès tarafından ağır şekilde yaralandı ve çok geçmeden öldü.

Tarih onu, Modern Rus edebiyatının kurucusu olarak selamlıyor. Rusçanın yazılı bir edebiyat dili haline gelmesi, sokak dilinin üst düzeyde sanat eserlerinin dili haline gelmesi, Puşkinle başlamış, klasik Rus edebiyatçılarının atası olmuştur.

Gizli Günce

Aleksandr Sergeyeviç Puşkin

Çeviri

Cansel Rozzenna/Munire Yılmaer

Çiviyazıları

Kitabın Özgün Adı:
Secret Journal, 1836-1837
2nd edition, 1990 baskısından çevrilmiştir.

Yazar:
Aleksandr Sergeyeviç Puşkin

İngilizceden Çevirenler:
Cansel Rozzenna / Munire Yılmaer

Yayıma Hazırlayan:
Hüseyin Demirel

Teknik Düzenleme:
Paxajans

Seri / Sıra No:
Çiviyazıları: 87 / Littera: 28 / Aykırı Edebiyat 3

ISBN:
975-8086-87-9

Adres:
Sakız Sk. No: 6/9
Bahariye / Kadıköy - İstanbul
Tel: (0216) 330 83 16 - 330 83 99
Faks: (0216) 418 26 01
E-mail: civiyazilari@civiyazilari.com
www: civiyazilari.com

Copyright:
Çevirinin Türkçe yayın hakları
Çiviyazıları 2000

Kapak:
Ulaş Güzeldoğu

Baskı/Tarih:
Birinci Basım: 2001

İçindekiler

Editörden 9
Önsöz 15
İthaf 25
Gizli Günce 27

Çiviyazıları Littera dizisinde sanat ve sanat eleştirisi ürünleri yayımlanır. Littera, yarının bilgisini bugünden kurmak, yaşamda karşılıklarını üretmek yolunda çaba harcayan yazar ve okurların buluştuğu bir yayın pratiği olmayı amaçlıyor. Aykırı kitaplar bölümümüzde ise, çeşitli nedenlerle lanetlenmiş, yasaklanmış, ama sonuçta edebiyat dünyasının temel taşları arasında yer almış eserleri tam metin olarak bulacaksınız.

Puşkin'in Gizli Günce'si, ilk kez 1990 yılında ABD'de yayınlandığından bu yana, edebiyat dünyasının en çok ses getiren eserlerinden biri olma özelliğini koruyor.

Puşkin, ölümünden kısa bir süre önce kaleme aldığı ve en az yüz yıl sonra yayınlanmasını şart koştuğu bir güncesinin varlığı Rusya'da öteden beri bilinmek-

teydi ve yarı efsanevi bu güncenin günışığına çıkabilmesi, edebiyat dünyasının en spekülatif sorunlarından biri haline gelmişti. Mikhail Armalinsky'nin ABD'de yayıma hazırladığı güncenin Puşkin'e ait olup olmadığı yolundaki tartışmalar artık son bulmuş durumda. Artık tartışılan, metnin Puşkin'in edebi kişiliğine katkıları ve yaşamının son günlerine hakim olan ruh hali.

Adım adım ölüme gittiğinin bilincinde olan bir dahinin, aşka, kadınlara, cinsel tutkulara, insanlık durumuna ilişkin düşünceleri ve itirafları ve bunları ifade ediş gücü, gerçekten çarpıcı boyutlardadır. Ustanın anlatımı, yaşadığı döneme ait ilişkileri, yaşama biçimini olanca çıplaklığıyla gözler önüne sermekte, bir büyük edebiyatçının, dünyanın bir büyük kültürünün en önde gelen temsilcisinin trajik ölümünün ardındaki gizleri de gözler önüne sermektedir.

200 yıl öncesinin insanına yön veren ve çoğu kez birbirleriyle iç içe geçmiş sevgi, tutku, nefret, kıskançlık, iktidar, kölelik gibi kavramların ve kadınlık durumunu gözler önüne seriyor ve bugünün duygularıyla karşılaştırma olanağı veriyor Puşkin. Bu özellikleri günceye insanlık durumunu kavrama yolunda anahtar metinlerden biri olma özelliği de veriyor.

Aleksandr Sergeyeviç Puşkin 6 Haziran 1799 yılında Moskova'da doğdu. Babası, köklü bir Boyar ailesinden geliyordu. Annesi ise, İstanbul'da köle pazarında satılan ve Büyük Petro tarafından evlat edinilen Etopyalı prens Abram Hannibal'ın torunuydu.

Ailesinin olanakları doğrultusunda, iyi bir eğitim al-

an Puşkin, annesi ve özellikle amcası Vasiliy Lvoviç'in sayesinde Fransız edebiyatını genç yaşta tanıma olanağı bulmuştu. Sanatçı, 1811'de, giriş sınavlarından onur derecesi alarak, seçkin öğrencilerin eğitim gördüğü St. Peterburg yakınlarında bulunan Tsarskoye Syelo'daki lise öğrenimine başladı ve mezun olduktan sonra, 1817'de St. Petesburg Dış İlişkiler Okulu'nda memur olarak çalışmaya başladı.

İlk şiir kitabı Bir Şair Dosta, 1814'de yayımlandı. 1817-1819 arasında da lirik şiirler yazmayı sürdürdü. Bu şiirlerinde (Özgürlük, Çadayev'e, Köy) temel izlekler, daha çok yurtseverlik, dostluk ve aşktır.

1820 Mart'ında ilk uzun ve ayrıntılı çalışması olan Ruslan ve Lyudmila'yı tamamladı. Şairin ilk döneminin son yapıtı olan bu romantik şiirde Puşkin, yerleşik kural ve türlerden ayrıldığı için ağır saldırılara uğradıysa da, yetenekli bir şair olarak kendisini iyice kabul ettirdi.

Puşkin'in bu ilk şiirlerinde, liberal fikirleri dile getiriliyordu. Çarlık baskısı, dönemin birçok aydını gibi, aristokrat kökenli olmasına rağmen, Puşkin'i de etkilemişti. Gavriliada adlı manzumesinde, geleneksel kurumları ve görüşleri sert biçimde eleştiriyordu. Çok geçmeden Kişinev (Besarabya / Moldovya)'e sürüldü.

Sürgünde geçen yıllarda, Yekaterinoslav'da, Kafkasya'da, Kişinev'de, Odessa'da yaşadı. Uzak yerlere gönderilmesi onun yaratıcılığını daha da derinleştirdi. Edebiyata büyük bir tutkuyla bağlıydı çünkü. Hançer,

Şeytan, Bilge Oleg'in Şarkısı, Kafkas Mahkûmu, Çingeneler, Haydut Kardeşler, Bahçeşehir gibi lirikler bu dönemin ürünüdür. Özellikle uzun şiirlerinde kendi çağının kahraman tipini anlama isteğini dile getirdi.

Yine bu dönem, Puşkin'in devrimci düşüncelerden yana kesin tercihte bulunduğu dönemdir. Burada Güney Birliği adlı örgütün üyeleri ile ilişki kurdu. Bu örgütün üyeleri daha sonra Dekabristler olarak bilinen devrimci grubu oluşturacaklardı.

1825 yılı 14 Aralık günü St. Petesburg'da Dekabristler ayaklandılar. Bu hareketin Çar'a bağlı birliklerce kanlı biçimde bastırılmasının ardından, aralarında Puşkin'in çok eski dostlarının da bulunduğu yüzlerce devrimci aydın, ağır işlerde çalıştırılmak üzere Sibirya'ya sürüldüler.

Dönemin yeni tahta geçmiş çarı 1. Nikola'nın, onu denetim altına almak için sıkça yaptığı sahte yardım tekliflerine ve art niyetli yakınlaşma çabalarına çok ilgi göstermedi. Ancak yine de ölümüne kadar göz hapsine kaldı. Kısa bir dönem Çar'ın liberal vaatlerinden ümitlenmiş olsa da, ilerici görüşlerinden hiç vazgeçmedi. Dekabristlerin amaçlarına nasıl bağlı olduğunu, Arion ve Sibirya Madenlerinin Derinlerinde başlıklı şiirlerinde açıkça belirtti. Aralık ayaklanmasının idamlar ve sürgünlerle bastırılmasından sonraki boğucu gericilik yıllarında Puşkin yalnızlığı yaşar. Şair'e adlı şiirinde, bu yalnızlık ortamında şiirine ve düşüncelerine dayanarak ayakta kalmayı dile getirdi.

Başyapıtı sayılan ve manzum bir roman olan Yevgeniy Onyegin (1823-1830)'i, 1825'te ünlü tarihî dra-

mı Boris Godunov izledi. 1826'da Moskova'ya, 1827'de ise Petersburg'a dönmesine izin verildi. Büyük bir hayranlık ve saygıyla karşılanan Puşkin, liberal fikirlerinden vazgeçmediği halde iktidara karşı açıkça cephe almaktan da kaçınıyordu. 1831'de, Natalya Gonçarova ile evlendi. Artık yaşamı, Çarlık sosyetesi ile Mihaylovskoye'deki sakin malikânesi arasında geçiyordu.

1833'te Rus akademisi üyeliğine seçildi. 1833'te yazdığı Tunç Süvari adlı şiiri dışında yeni eserlerinin hepsi nesir türündendi. Biyelkin'in Öyküleri beş öyküyü kapsıyordu; Dubrovskiy (1832) ve Maça Kızı da (1836) aynı türdendi.

1836 yılında, Sovremennik (Çağdaş) adlı bir edebiyat dergisi yayımlamaya başladı. Kısa süren ömrüne rağmen, Sovremennik o dönemde Rusya'da çıkan en iyi edebiyat dergisi olarak kabul ediliyordu.

22 Ocak 1837'de, bir düelloda, Rusya hizmetinde çalışan ve dönemin Hollanda Büyükelçisi'nin evlatlığı olan Fransız asıllı Georges d'Anthès tarafından ağır şekilde yaralandı ve çok geçmeden öldü. Bu düellonun nedeni, d'Anthès'in sanatçının karısı hakkında ileri geri konuşmasıydı.

Puşkin, ilk önce ateş eden d'Anthés tarafından karnından ölümcül bir şekilde yaralanmıştı. Puşkin, son kuvvetini toplayarak d'Anthés'ye ateş edecek, ama kurşun d'Anthés'nin hayatını kurtaran üniformasının metal düğmesinden sekecekti.

Rivayete göre, Çar düelloyu durdurmak için adamla-

rını göndermiş fakat adamlar kasten yanlış yere gönderilmişlerdir. Puşkin'in ölümünden sonra d'Anthés'nin rütbesi erliğe indirilmiş ve Rusya'dan sürülmüştür. Karısıyla hayatlarının sonuna kadar yaşadıkları Fransa'ya gitmişlerdir.

Eserleri:
Bir Şair Dosta (1814) şiir;
Ruslan ve Lyudmila (1820) şiir;
Çingeneler (1824) manzum öykü;
Boris Godunov (1825) oyun;
Büyük Petro'nun Arabı (1828) tarihsel roman;
Poltava (1828) destan;
Goryuhino Köyü (1830) tarih
Kolomna'daki Ev (1830) manzum öykü;
Boldino Sonbaharı (1831) oyunlar;
Yevgeniy Onegin (1833) manzum roman
Dubrovsky (1833) roman;
Maça Kızı (1834) öykü
Pugaçev Ayaklanması (1834) tarih
Şövalyelik Zamanından Sahneler (1835) şiir;
Yüzbaşının Kızı (1836) tarihsel roman
Erzurum'a Yolculuk (1836) gezi
Mısır Geceleri (1837) şiir;
Batı Slavlar'ın Şarkıları (1837) şiir.

Puşkin'in "Gizli Günce"sini özverili bir çalışmayla kısa sürede çevirisini yapan çevirmen dostlarımız Cansel Rozzenna ve Munire Yılmaer ile metnin orijinalıyla karşılaştırarak dil bütünlüğü sağlayan dostumuz Ebru Gültekin'e teşekkür ediyoruz.

Önsöz

1976 yılında Amerika'ya gitmeye karar verdiğimde, vize alabilmek için istenen parayı sağlayabilmek amacıyla, kütüphanemdeki kitapları satmaya karar vermiştim.

Kitaplarım, genellikle Sovyetler Birliği'nde bulunması çok zor olan, yeni baskıları olmayan, kitapseverlerin sürekli aradıkları kitaplardı. Bu nedenle, tanıdık tanımadık çeşitli insanlar beni ziyaret ediyor, kitaplarıma bakıyorlardı.

Bunlardan biri, yaşlı, iyi giyimli bir yabancıydı. Kendisini bir tanıdığımın arkadaşı olarak tanıttı. Ancak, verdiği ismi çıkaramadım. Çünkü o günlerde kitap satın almak için gelenlere pek dikkat ettiğim söylenemezdi

Bu son ziyaretçinin adı Nickolai Pavlovich'di. Gözlerinde, eskilere özgü, yıllar geçse de asla solmayan aksine daha da parlaklaşan o ışık vardı.

Benden, Rus tarihi ile ilgili birkaç kitap almak istedi.

Ama, yanında fazla parası olmadığından beğendiği kitapların yalnızca birini alabildi. Ertesi gece diğerlerini de alması için yeniden buluşmak üzere sözleştik. Söz verdiği gibi geldi ve sohbet etmeye başladık. Çay isteyip istemediğini sordum, memnuniyetle kabul etti. Dişleri çay kabına çarpıyordu ve sıkıntıyla dişlerinin takma olduğunu ve fazla bir zaman geçmediğinden henüz alışamadığını açıkladı.

Açıkça ülkeyi terkedip terketmeyeceğimi sordu. "Eğer bırakırlarsa" dedim. Bu konudaki ciddiyetimin farkına vardıktan sonra gözle görülür biçimde canlandı ve ardından çayını yeni dişleriyle sessizce içmeyi başardı.

Sohbetimiz sırasında, oturduğum mahalleye yakın kolektif bir apartmanda kaldığını öğrendim. Tarihçiydi ve araştırdığı dönem on dokuzuncu yüzyılın ilk yarısıydı.

Ona kendimden, şiirlerimden söz edince, şiirlerimi görmek istedi. Birkaç kopya verdim. Şiirleri yanımda okumadı; evde okuyacağını söyleyerek kağıtları rulo halinde ceketinin iç cebine yerleştirdi. Bu hoşuma gitti. İtiraf etmek gerekir ki ondan hoşlanmıştım. Daranışları öyle incelikli ve oturaklı, üstü başı öyle bakımlıydı ki orta yaşın üzerinde biri olduğu ancak, yüzü, boynu ve ellerine dikkat edilince anlaşılıyordu.

Nickolai Pavlovich birkaç gün sonra yeniden ziyaretime geldi ve gece yarısına kadar şiir hakkında konuştuk. Bana el yazmalarımı almayı planlayıp planlamadığımı sordu. Onları Hollanda Büyükelçiliği aracığılıyla göndermeye çalışacağımı söyledim. Benden kendi el yazmalarını da götürmemi istedi. Bunların nitelikleriyle ilgili sorularıma, samimi biçimde, anti-sovyetik metinler olmadığı ve 19. yüzyılın otuzlu yıllarında yazılmış bir günlük olduğu cevabını verdi.

Bir sorun çıkmayacağını garanti ediyordu. Notlar şifreli yazılmıştı ve Nickolai Pavlovich bunları deşifre etmek için yıllarca çalışmıştı. Asıl zorluk, günlüğün bazı Rusça kelimeler ve deyimler dışında tümüyle Fransızca yazılmış olmasıydı. Bununla birlikte, Nickolai Pavlovich'in Fransızca konusundaki ustalığı onun günlüğü deşifre etmesine ve Rusçaya çevirmesine olanak vermişti.

Günlüğü kimin yazdığını sorunca, bunun sürpriz olduğunu söyledi. Günlüğü onun için taşımaya karar verdim.

Nickolai Pavlovich günlüğü Moskova'ya gideceğim gece getirdi. O ara göç iznini almıştım ve göç vizesi için gerekli belgeleri toplamak için koşuşturuyordum.

Ona masumca:

"Günlüğü neden burda bastırmıyorsunuz? Eğer tarihi bir değeri varsa basabilirler. Nasıl olsa üzerinden yüz elli yıl geçtikten sonra, herhangi bir olayın açıklanması zararsız olmaz mı" dedim.

"Hatalısın genç adam, söz konusu olan bir idolse, üzerinden onu umursamadan kaç yüzyıl geçerse geçsin o idol bozulmadan kalır" dedi.

Gideceğim gün gelip çatmıştı. Taksi beni Moskova Tren Garı'na götürmek için bekliyordu. Trenin kalkmasına bir saatten az bir vakit kalmıştı ve Nickolai Pavlovich gelmemişti. Telefonu yoktu, adresini bilmiyordum ve tam çıkmak üzereyken yetişebildi. Elinde dosyayı tutuyor ve güçlükle nefes alıyordu. Asansör çalışmadığından beşinci kata kadar tırmanmak zorunda kalmıştı. Dosyayı çantama koydum. O da taksiye kadar beni geçirdi.

Dosyayı takside telaşla açtım: İlk sayfada büyük el yazısı harflerle *"A.S. Puşkin Gizli Günlük 1836-1837"* yazılıydı.

Sayfaları çevirmeye başladım. Yazılar çok küçüktü. Arabanın içinde loş akşam ışığında okumak olanaksızdı. Daha sonra, trende okumaya karar verdim.

Kompartımanda, alttaki yatakların birindeydim. Karşımda aparatçikleri andıran yüz ifadesiyle şişman bir kadın vardı. Yukarıdaki yataklarda da bir dolu insan bedeni.

Tren vaktinde kalktı. Çantamı aldım ve kalabalığın içinden kendime yol açarak orada okuma umuduyla tuvalete doğru gittim. Tuvaletin önündeki uzun kuyruk, duyduğum şiddetli isteğe rağmen kitabı okuma konusunda cesaretimi kırdı. Kompartımana geri döndüm, ışık kapalıydı ve herkes uyuyordu. Gece lambam da çalışmıyordu. Okumayı ertesi güne ertelemek zorundaydım, zaten vakit gece yarısını geçmişti. Tren tarifesine göre, varış sabahın erken saatlerinde olacaktı ve zor bir gün beni bekliyordu. Hollanda Büyükelçiliği açılmadan günlüğü okumak için vaktimin olacağını düşünmüştüm.

Büyükelçiliğe yaklaşırken, uzun bir sıra gördüm. Askerler sıra boyunca yürüyorlardı. Sıraya girdim ve eğer elçiyi o gün görmeyi umuyorsam bir saniye bile oradan uzaklaşmamam gerekeceğini anladım. Sırada beklerken de okuma şansımı değerlendirmek istemedim.

En sonunda elçilik açılıp, elçinin ofisine girme sırası geldiğinde aklıma şu fikir geldi: Günlüğü I. Nicholas'ın adaşından almıştım ve eskiden adı Heeckern olan bir Hollanda Elçisi aracılığıyla gönderecektim. Günlük Puşkin'in umutsuzca bir gün ziyaret etmeyi hayal ettiği Batı'ya gönderilecekti.

Elçinin el yazmalarımı Sovyetler Birliği dışına göndermesi dileğimi İngilizce olarak ezberlemiştim; ama gevşek

bir şekilde reddedildim.

Çantamı, el yazmalarım ve günlükle beraber dalgınlıkla unutmuşum gibi orada bırakmaya karar verdim. Oturduğum koltuğun yanına yere bıraktım ve elçinin dikkatini çantadan başka bir yere çekmek için ona bir soru sordum. Sonra niyetimi anladığını düşünerek "Hoşçakalın" diyerek odasından çıktım. Birinin beni çağırıp çantamı geri vermesinden korkuyordum. Bereket versin ki çantamı kimse geri getirmedi.

Leningrad'a rahatlamış, kendimin ve başkalarının yükünden kurtulmuş olarak geri döndüm. Nickolai Pavlovich'i görmeyi ve günlüğün bir kopyasını alıp, hiçbir engelle karşılaşmadan okumak istiyordum. Ama ne aradı, ne de ziyaret etti. Benim de onu aramak için ne zamanım ne de fırsatım oldu. Zaten soyadını ya da adresini de bilmiyordum. Öte yandan, ayrılış tarihime birkaç günüm kalmıştı ve halletmem gereken çok iş vardı.

ABD'ne vardıktan bir yıl sonra içinde el yazmalarımın ve günlüğün bulunduğu bir paket aldım. Hemen günlüğü okumaya başladım. Dolaylı anlatımlardaki, ayrıntı zenginliğindeki ve anlatım biçimindeki çıplaklığın başımın döndürdüğünü itiraf etmeliyim.

Puşkin'in basılmış günlüğü 1835'te sona eriyordu. Ama isteğine uygun olarak en az yüz yıldan önce basılamayacak olan, hayatının son aylarında yazılmış efsanevi bir gizli günlüğün varlığını birçokları gibi ben de duymuştum. "Günlük avcıları"nın uzun zamandır bu metnin peşinde koştukları söylenirdi.

Elimdeki metnin dil ve biçem açısından Puşkin'e ait olduğunu anlamak için konunun uzmanı olmak gerekmiyordu. Yalnızca Nickolai Pavlovich'in farklı edebi biçem yaratma

yeteneğinden yoksun olduğunu bilmek bile durumu yeterince açıklayabilir. Kuşkusuz günlüğün en yalın hali, Fransızca özgün halidir. Ancak çeviriler, metnin içeriğinin bozulmadan çağdaş anlatım olanaklarına ve diline ulaşmasına katkıda bulundular.

Bu durumu, Sheakspeare'in yeni kuşak İngilizler karşısındaki durumuna benzetebiliriz. Her yeni kuşak, Sheakspeare lirizmini anlamakta biraz daha zorlanıyor. Ama aynı zamanda şair* Rusya'da güncelliğini koruyor, çünkü dili sürekli olarak yeni çevirilerle tazeleniyor. Bununla birlikte bir yazarın dili ne kadar güzel olursa olsun eskir ve tazeliğini yitirir. Sadece ifade edilen fikirler insanlıkla birlikte yaşamayı ve güçlenmeyi sürdürür, çevirilerin ve yorumların yeni ruhuyla tekrar doğmuş olur. Bir yazarın dili değil, fikirleri gelecek yıllarda çevirileri yapılacak olan çalışmalarının ateşleyicisi olacaktır. İleride Sheakspeare'i orijinalinden okuyabilecek olanların birkaç dilbilimci ve gerçek hayranlarının onun çağdaş çevirilerini okuyabilen bu yabancı okurlarının olacak olması bir paradokstur. Anadiline ve ona olan ilgiyi korumak için, Sheakspeare'in çalışmalarının bugünün İngilizcesine çevrilmesi gerekebilir.

"Slovo o Polku Igoreve" "İgor'un Ordusu Üzerine Bir Kelime" Rusça bir örnek olarak sunulabilir. Bugünlerde sadece eski Rusça'dan yapılan çevirilerden okunabiliyor.

Kısacası, günlüğün Fransızca olması onun sadece bugün için değil gelecek olan kuşaklar içinde güncel kalmasını sağlayacaktır.

Doğal olarak, günlüğü okuduktan sonra, Nickolai Pavlo-

(*) Sheakspeare

vich'e sormam gereken birçok soru aklıma geldi: Orijinal günlük neredeydi ve onu nasıl elde etmişti? Nasıl bir şifreleme kullanılmıştı? Bu günlük gerçek olabilir mi? Nickolai Pavlovich dışında günlükten haberdar olan var mı?

Ve en sonunda kendime şu soruyu sordum: Günlük basılabilecek miydi?

Bu arada birisine göstermem gerekirse diye günlüğün sayfalarını daktiloda kopyaladım. Uzun bir iş gezisine çıkmıştım ve döndüğümde Nickolai Pavlovich'in el yazmaları ortadan kaybolmuştu. Daha fazla bir şey söyleyemeyeceğim.

Bereket versin ki bu kopyayı gözden uzak bir yerde saklamıştım. Bu olay bu günlüğün basımını daha ciddi bir şekilde düşünmemi sağladı. "Patlayıcı doğası" nedeniyle birisine göstermeye korkuyordum ve eğer bir alçağın eline geçerse, iznim dışında basılabilirdi.

Eğer başkası tarafından basılırsa, Puşkin'in kutsal ismini korumak bahanesiyle, içeriğinde sansüre gidilebileceğini düşündüm, çünkü onun ismi sadece Sovyetler Birliği'nce değil, tüm Rus Edebiyatı aşıklarınca kutsal sayılır.

Bununla birlikte, uzunca bir süre düşündükten sonra Nickolai Pavlovich'den aldığım el yazmalarını basmaya karar verdim.

Puşkin'in edebi şöhreti öyle güçlüdür ki kişisel şöhreti onu sarsamaz ve tam tersine bu yapıt, bizi her dönem etkilemiş olan ve hiç kuşkusuz gelecekte de etkileyecek olan özelliklerimiz, iç güdülerimiz ve kısacası insan doğası hakkında ciddi bir katkıdır.

Mikhail Armalinsky

Karıma

Kehanet gerçekleşiyor. d'Anthés'yi* düelloya davet ettim. Alman kadının kehaneti sarışın bir adam tarafından vahşice öldürülmekti?** Yazgının ağırlığını hissediyorum, nasıl gerçekleştiğini görüyorum, ama onursuzluk ölümden daha beter olduğu için üzerine yürüyorum.

Onursuzluk benim beslediğim bir tohum gibi ve şimdi bu tohumun sürgünleri boğazımı sıkıyor. d'Anthés karakterimin düşkün yanları için hayatın bana bir cezası haline

(*) d'Anthés (Dante) Georges.S. (1812-1895), Puşkin'i 27 Ocak 1837'de bir düello sırasında ölümcül şekilde yaralayan düşmanı. d'Anthés 1833'te Fransa'yı terketti ve Rusya'ya geldi, Rus Ordusunun prestijli bir bölümünde subay oldu. Puşkin'in baldızı Catherine ile 10 Ocak 1837'de evlendi.

(**) A.F. Kirhgoff. Puşkin için dört kehanette bulunmuş Alman bir falcıdır. Bütün kehanetleri gerçekleşmiştir. Son kehaneti, Puşkin'in, yaşamının 37. yılında sarışın, uzun boylu bir adam şekline gelmezse, uzun bir yaşam süreceğidir.

geldi. d'Anthés'ye meydan okuyarak Tanrı'yla savaşan Yakub gibi oldum. Galip gelirsem, Tanrı'nın yasalarını yalanlayacağım ve kadın cinselliği engelsiz bir şekilde Cennet'te kraliçe olacak.

Anlatacaklarımı çağdaşlarım hiç bilmemeli. Gelecek kuşaklar ise izin vereceğim zaman okuyabilmeliler. N.'nin onuruna ve çocuklarımın onuruna yaşadıkları süre boyunca özen göstermek zorundayım. Ruhumu kağıda dökmekten kendimi alıkoyamam; bu onulmaz bir yazar hastalığıdır. Bu hastalık genellikle öldürücüdür. Çağdaşlarım bu gerçek açıklamayı keşfederlerse, ruhumun bu itirafları yüzünden beni bir kez daha öldüreceklerdir. Gelecek kuşaklar bana ya da torunlarıma hiçbir şey yapamayacaklar, çünkü zamanın öğütücülüğü ayıplanmayı en çok hak eden eylemleri bile yalın tarihsel gerçeklere dönüştürecektir. Şu andan farklı olarak, tarih tehlikeli ya da saldırgan değildir ama gülünç ve didaktiktir.

Günahlarımı, hatalarımı ve acılarımı kendimle birlikte mezara götürmek istemiyorum; onlar eserimin bir parçası olmak için fazlasıyla ciddiler.

İki yüzyıl ya da ona yakın bir zamanda, Sansür İdaresi kesinlikle tasfiye edilmiş olacak. Her ne kadar Rusya'yı Sansür İdaresi olmadan hayal edemesem de, ilk olarak Barkov* daha sonra da bu notlar basılmış olacak. Bu demektir ki bu notlar Avrupa'da ama daha yüksek ihtimalle Amerika'da basılmış olacak. O zaman yaşamıyor olacağım ve hatta kemiklerimin bile çürümüş olacağını kesin olarak bilmek çok korkunç.

(*) Barkov, Ivan Semyonovich (1732-1768) Şair. Rusya'da hiç basılmamış erotik şiirler yazmıştır.

Bu satırları yazarken elime bakıyor ve onu ölü iskeletimin bir parçası ve toprağın altında gömülmüş olarak gözümün önüne getirmeye çalışıyorum. Her ne kadar bu yazgı reddedilemeyecek olsa bile, ben bunu hayal edemeyecek haldeyim. Ölümün kaçınılmazlığı tek su götürmez gerçek. Ama bu yalın gerçeğe rağmen ne gariptir ki kolayca ve düşüncesizce birçok değişik yalanı kabul edebilip onlara inanabiliyoruz.

Delvig'in* ölümü Alman falcının kehanetinin son bölümünün gerçekleşmeye başladığının ürkütücü bir işaretiydi. O zaman ayırdedemedim ama şimdi çok anlamlı görünüyor. Düğün törenimiz boyunca düşen zil ve titreyip duran mum, evliliğimde belki de iyi ve güzel hiçbir şey olmayacağına bir şekilde beni inandırmıştı. Bizler zaman zaman kendi geleceklerimize ilişkin kehanetlerde bulunmadan edemiyoruz.

Cesaretimi tümüyle yitirmemek için, kendimi düğün gecemizin sonunda N.'ye** sahip olacağım gerçeğiyle teselli ederken, Tanrı'ya bu zevkin evlilik yaşamım boyunca devam etmesi için dua ettim.

Evlenmemin gerçek nedeni gerçek bir mutluluğa duydu-

(*) Delvig, Anton Antonovich (1798-1831) Şair ve Puşkin'in arkadaşı.

(**) Puşkina, Nataliya Nickolayevna (1812-1863) Puşkin'in karısı. Puşkin'in ölümünden sonra iki sene yas tutmuş ve 1844'te tekrar evlenmiştir.

ğum özlemdi. Evet evlilik bana ahlaksızlıklarım ve içimi dolduran boşluk duygusu için sihirli bir tedavi gibi görünüyordu. Kendimden, değişmezliğimden ve farklılaşabilmek için yeterince cesur davranmamaktan bir çeşit kaçma girişimdiydi.

N. benim öldürücü şansımdı. N.'yi annesinden uzaklaştırabilmek için, her türlü çeyizi feda ettim ve düğün şenliklerini ödemek için büyük bir borca girdim. Nişandan sonra, düğün gününü beklerken, nasıl değişeceğimi, büyük bir sadakat yeminini ettikten sonra hayatımın nasıl değişeceğini düşündüm.

O zamana kadar, bir günde genellikle en fazla beş kadına sahip olurdum. Onların bacaklarının arasındaki tapınaklarla, sevişme alışkanlıklarıyla ve bir kadını diğerinden farklı kılan şeylerle uğraşırdım. Böyle bir çeşitlilik tutkularımın körelmesine izin vermedi ve bu çeşitliliği sürekli kılma çabası, yaşantımın özünü oluşturdu.

N.'yi ilk gördüğümde, hiçbir zaman değişmeyecek bir duygunun içimi doldurduğunu fark ettim. Bu ona sahip olma arzusuydu ve öyle güçlüydü ki kısa sürede onunla evlenme arzusuna dönüştü. Bu daha önce de başıma gelmişti. Ama bu kez çok daha güçlüydü. Daha öncesinde istediğim kadın için böyle hayranlık duymamıştım. Teklifim en sonunda kabul edildiğinde, nişanlı konumumun avantajını kullanarak, onunla yalnız kalmayı becerdim. Onu kucakladım ve elimi göğsünün üzerinde gezdirirken, tırnağımla göğüs uçlarının olması gereken yeri okşadım. Sonra tırnağım üzerinde gezinmeye başladı. N. kızardı fakat elimi itmedi ve sadece fısıldadı: "Yapma, annem görebilir."

Annesi gerçek bir orospudur. Kimseyi sevmez çünkü

Polotnyani Zavod'daki* seyisler dışında hiç kimse onu becermek istemiyor. Sanırım altıma yatmaya pek itiraz etmezdi ama ben tabii ki bunu umursamadım. Kızlarını çeşitli yollarla bir manastırdalarmış gibi baskı altında tutuyordu. N.'nin kızkardeşlerini seyrettim ve bu manastırı kendi haremime dönüştürmeyi istedim. Damatları olarak, onlarla ister istemez sık sık karşılaşacaktım. Yine de böylesine günahkâr isteklere sahip olduğum için kendimi azarladım.

Rahibeme tapıyor ve onu adım adım becerikli bir sevgiliye dönüştürmek için gizli planlar yapıyordum. Ama güya planlarım farkedilmiyordu ve belki de bu, onun tarzını sevmemin nedeniydi.

Balayımız tatlı bir eğitim içinde geçip gitti. Bedeninin dilini öğreniyordum ve N. sadece dudaklarıma değil bedenimin diğer bölgelerine de dokunmayı öğrendi. Benim ısrarım ve onun gayretkeşliği, giderek müzik gibi gelen, kendinden geçiş çığlıklarını bağışladı.

Böyle el değmemiş mükemmel bir güzelliğe sahip olmak bir erkeğin elde edebileceği en büyük mutluluktur. Yoğunluğu uzun süremeyecek olsa da güçlü bir duygudur bu.

Yeni bulduğum bu güzelliğin, içine girerken, onu derin derin sarmalarken, bedenini çalkalama isteğini utandığı için bastırmaya çalışmasını algılarken, kulağımda sıcak nefesini duyarken, sadece Tanrı'nın yaratış anında hissedebileceği bir coşkuyla doluydum.

(*) Puşkin'in kaynana ve kayınbabasının çiftlikleri.

N.'yi zevkler bahçesinin rüzgârlı yolları boyunca yönlendirmek ne kadar zevkliydi. Onu ilk kez elleri ve dizleri üzerinde emekleme pozisyonuna getirdiğimde, dizleri ve parlak kıçı önümde açıldığında, bacaklarının benim için çok uzun olduğu ortaya çıkınca, vajinasına yetişmek için dizlerimin üzerinde kalkmak zorunda kaldım. Ona sırtını çukurlaştırmasını söyledim. N. önce tereddüt etti ve ardından sırtını kedi gibi kamburlaştırdı. Saf bir azize gibi isteğimin tam tersini yapması beni kahkahaya boğdu. Arkasına yanaşılan bir inek gibi başını çevirerek şaşkın şaşkın baktı. Madonnamın belkemiğine elimi koydum, ne beklediğimi göstererek belini aşağıya doğru bastırdım. N. itaatkâr bir şekilde istediğime uydu. Kahkahalarımdan vajinasını şiddetle kastığının farkına vararak, kahkaha atmasının gerekli olduğunu hissetti. Sonra ona aletimi kahkaha atarak değil de talimatlarıma uyarak kavramasını öğretmeye çalıştım. Ne var ki

bir sevgili olarak yeteneksizdi ve organının canlanması için onu gıdıklamak ya da öksürmesini istemek zorunda kalıyordum. Gecede bir kez geliyor ve geldikten sonra daha başka hiçbir şey istemiyor. Bu bir eş için çok değerli bir niteliktir, sizi uyumak istediğinizde şehvetiyle rahatsız etmeyecektir. Ama ilk zamanlar organını çok okşadım.

Her zaman doğayı aldatıyormuşum gibi duygular doldurmuştur içimi. Ben, maymun suratlı bir dwarf*tım ve bir tanrıçaya sahip oluyordum. Üstelik o benim ne kadar iyi seviştiğimi takdir edecek durumda değildi. Bunu yapmak için bir karşılaştırma noktasına ihtiyacı vardı çünkü. Tanrı onu bundan korusun.

İlk günlerimizde, derinlerde saklı düşüncelerimizi birbirimizden saklamamaya karar verdik. Anlaşmaya uyamayacağımın çok iyi farkındaydım ama N.'nin içinde düşüncelerini ve arzularını benimle paylaşma ihtiyacı hissini yaratmak istedim. Ana kural, bana ne anlatırsa anlatsın sinirlenmemek. Bu kuralı uygulayarak, beni ilişkilendirdiği öykülerde duyduğum taşkınlıklarımı ve kıskançlığımı göstermemek için elimden gelenin en iyisini yaptım.

N. anlaşmamızı ciddiye aldı. Başından hiç aşk macerası geçip geçmediğini sordum, o da itiraf etti. Yaklaşık on dört yaşındayken, annesi ve kızkardeşleriyle Çar'ın** sarayında bir baloya davet edilmişler. Bir ara misafirlerin arasında kaybolmuş. Güzel bir nedime yanına yaklaşıp, majestelerinin kendisiyle tanışmak istediğini söylemiş. Kızım korku içinde titreyerek alçakgönüllü bir şekilde nedimeyi

(*) Pagan inanışında kısa boylu, çirkin, uzun süre yaşayan bir yaratık.

(**) Nickolai I Pavlovich, Rus Çarı (1796-1855)

izlemiş. N.'yi Çar'ın bir koltukta oturduğu çalışma odasına getirmiş. Nedime N.'yi tanıtıp onu loş çalışma odasının ortasında ayakta bırakıp gitmiş. Çar kalkıp, divana yönelmiş ve onu yanına oturtmuş; çeşitli sorular sorarak eteğini yukarıya çekmeye başlamış. N. kımıldamaya cesaret edememiş ve soruları detaylı bir şekilde cevaplamaya çalışıyormuş. Ahlaksız hükümdar N.'nin bacaklarını ayırdığında N "sıcaklığın dalgalar halinde vücudunda nasıl yayıldığını" farketmiş. Duygularını bana böyle anlatmıştı. Aniden biri kapıyı çalmış. Çar ayağa kalkmış, onun elbisesini düzeltmiş ve çalışma odasını terketmiş. Bir dakika içinde nedime geri dönüp N.'yi diğer davetlilerin dansettiği hole geri götürmüş.

N.'nin annesi N.'nin ortadan kayboluşu yüzünden meraklanmaya başlamış; ama nedime kızının Çar'a tanıştırıldığını söyleyince sakinleşmiş ve N.'ye sadece kuşkuyla bakmış. N. olan bitenden çok heyecanlanmış, ailece eve vardıklarında annesi yanına çağırıp Çar'la yalnız kalıp kalmadıklarını sormuş. N. çalışma odasındayken yanlarında kimsenin olmadığını ama Çar dışarıdan çağırıldığı için fazla konuşamadıklarını söylemiş.

Dişlerimin gıcırtısını duyurmamaya çalışarak, mümkün olan en sakin şekilde "Seni yalancı" dedim. Karım, yalan söylemekten hoşlanmadığını ve annesine anlattıklarının doğru olduğunu ve zaten onun da başka bir soru sormadığını söyledi.

Koko* nedime olduğunda onun saraya taşınmasını yasakladım ve bu Çar'ın bana olan öfkesini daha da arttırdı.

(*) Goncharova, Catherine Nickolayevna (1809-1843). Puşkin'in baldızı. Günlükte Katka, Koko, Katrin ve K. olarak adlandırılmıştır.

N., Çar'ın kendisine evlilik hediyesi olarak verdiği paradan rahatsızlık duyuyordu. Bunu aklıma not ettim. Tsarskoye Selo'ya* taşındığımızda, yürüyüşlerimiz için tenha yerler seçerek ne yapıp edip Çar'a rastlamamızı önlemeye çalışıyordu. Ama bir gün gölün etrafında ağır ağır dolaşırken Çarlık çifti ile karşılaştık ve Çariçe N.'yi saraya davet etti. N. evde, sosyete içerisinde görünmek istemediğinden dem vurdu. Bundan şüphelendim ve yukarıda onun tarafından betimlenen itirafı aldım.

Daha önceden, sinir nöbeti tuttukça bana kendini düzdüren bir nedimeden, Çar'ın tutkularını gideme biçimini öğrenmiştim. N.'nin itirafı yalnızca bildiklerimin onaylanması anlamına geliyordu. Ama karımın onun "canlı resimlerinden" biri olmadığına ikna olmak istiyordum. Çar, Çariçe'ye büyük bir sadakat yemini etmişti ve bu yüzden onun dışında kimseyi düzemiyordu. Tatmin olabilmek için başka bir yol bulmuştu kendisine. Çevredeki genç kızlardan yakaladıklarına, önünde soyunmalarını ve bacaklarını ayırmalarını emrediyor, gördükleriyle kendine ziyafet veriyor, mastürbasyon yapıp göğüslerine boşalıyor, ama içlerine girip düzemeden oradan ayrılıyordu. Çariçe bunu bilmesine rağmen, Çar'ın böyle davranarak yeminini bozmadığına inanıyordu.

Birçok nedime Çar'la bu tür zararsız ilişkiler yaşadığı için acı çekiyordu. N. ise onların masum olmalarından hoşnuttu. Ama Çar'ın kendisine tekrar yaklaşacağından da endişe duyuyordu. N.'yi, eğer Çar kendisine yaklaşacak olursa, kasıklarına bakmaya kalkanı bile öldürmeye yemin edecek kadar kıskanç olduğumu söylemesini öğütleyerek, tesel-

(*) Lyceum'un ve Çar'ın yazlık sarayının bulunduğu St. Petersburg'a yakın bir kasaba.

li ettim. Daha sonra N., Çar kendisi ile yalnız kalmak için girişimde bulunduğunda, o an bunu anlatmak için fırsatı olduğuna dair bana garanti verdi. Ondan beri N.'ye hiç yaklaşmadı. Benden korktuğunu biliyorum. Şayet ölürsem ne kadar da mutlu olacaktır orospu çocuğu!

Kısa sürede N.'yi samimiyetime hile ile de olsa inandırdığıma pişman oldum. Onu bir ihanet durumunda bana yapacağı itirafların acı sonuçlarına hazırlamaya çalıştım. Zordu bu.

Bir kadının eşinin düşüncelerini önemsememeye başlaması, aynı zamanda kocasını boynuzlama tehdidini içerir. Ve bir boynuzlu olmak mide bulandırıcı ve katlanılmazdır. Şimdiye kadar hiç kimse benim kadar kocaların salaklıklarının avantajını kullanamamıştır ve benden başka kimsenin bilmediği boynuzların büyümesini seyretmekten o kadar çok zevk alıyorum ki.

Bir defasında, kadınımın vücudu üzerinde, erkekliğimi tekrar doğrulamak istediğimde,

"Seninle en gizli düşüncemi paylaşmak istiyorum" dedi.

Kulak kabarttım.

"Nedir?"

Yorgun bir şekilde:

"Yapmak istemiyorum, uyumak istiyorum" dedi.

İçim rahatlayarak güldüm.

"Sen uyu ve ben seni uyurken becereceğim."

Anlaştık. Uyandırmamaya çalışarak, horlarken düzeyim. Burada öpücüklerden uyanmayan, bir uyuyan güzel vardı. İşte bu hayattı, masal değil.

Onunla, hiç havasında olmadığında bile kendisini zirveye çıkarabileceğim konusunda bahse tutuştuk. Bir erkeğin ne yaptığını bildikten sonra, kadının ilgisizliğini rahatlıkla tutkuya dönüştürebileceğini iyi biliyorum. N. için ilgisizliği o kadar açıktı ki, iz bile bırakmadan bu kadar kolay ortadan kaybolabilmesini hayal edemiyordu.

Birkaç kadeh şampanya verdim ve okşamaya başladım. Canlanan şehveti nedeniyle inlemeye başlamasına yetecek bir yarım saat boyunca kendimi tutarak uyarmayı sürdürdüm. Onu zaptedilemez coşkunluk anlarından dolayı o kadar çok seviyorum ki...

Tuvalete gittiğinde ben de peşinden gittim. Her ne kadar, ilk olarak ben oradayken kendini serbest bırakmayı kesinlikle reddettiyse de onu yalnız bırakmadım ve onun umutsuz durumundan yararlanarak öpücüklerimle teslim olmasını sağladım.

Onun vücudundan çıkan ses ve kokular içimi arzu ile

dolduruyordu. Bir tanrıçanın yatakta değilde bir tuvalette ölümlü bir kadına dönüşmesi beni her zaman hayrete düşürmüştür. Çoğu kadın belli bir süre için yatakta bir tanrıça olarak kalmayı becerir ama tuvalette büyü yok olur ve ben de bir kadını yönlendirirken sık sık beni engelleyen aşırı tutkumdan kurtulurum.

Güzellerin yüksek sosyetedeki güçleri, verdikleri kutsal havadan kaynaklanır. Bu bir yanılsamadır, bunu hoyratça dağıtmak öyle tatlıdır ki... Ah! Büyük ve çok hoş bir bilgi. Bacakları arasında ne olduğunu, holü neden terkettiğini, nereye gittiğini kesinlikle bildiğin o en ulaşılmaz güzele bakmak.

Altı yaşımdaydım, bir kitapta bir tanrıçanın resimlerini gördüm. Bitişik dizlerine ve gerçekten tanrıçasal olan kalçalarının kıvrımlarına bakarken terledim. Başım hayranlıkla dönüyordu. Ama aynı zamanda son derece önemli bir şeyin benden gizlendiğini açıkça hissettim. Sevimli Olya'nın* eğer isteseydim göstereceği organı, yetişkin kadının gizemine uymuyordu. Kadınlarda am denen bir yerin olduğunu biliyordum, ama görülmesi için kadının bacaklarını açması gerektiğini bilemezdim. İlk kez bir kadının bacakları önümde açıldığında bir şamdan aldım ve organın etrafındaki karanlığı dağıttım. Gerçeğin yüzünü gördüm ve yazgımın farkına vardım; bir kadının bacakları arasına yerleştirilmiş kutsal güzelliğe hizmet etmek ve onun meydana getirdiği duyguların şarkısını söylemek. Bir kadın kendisine bir tanrıça gibi görünebilir, ama sadece bir nedenle gerçek bir tanrıça her kadında yaşar: Bacaklarının arasındaki o organ.

(*) Puşkina, Olga Sergeyevna (1797-1868). Puşkin'in kızkardeşi.

Bekârken, hiçbir şey beni mutluluğu yakalama çabam kadar sıkmadı. Bu çabalama beni mutsuzlaştırdı. Nazik, hoş bir genç kızla evlilik, huzur ve özgürlüğü de getirecekmiş gibi görünüyordu. Ama hayat ya huzuru ya da özgürlüğü verir, ikisi yan yana olamaz. Huzur alçakgönüllü bir şekilde teslim olmayı gerektirir ve bu huzurun özgürlükle ilişkisi yoktur. Özgürlük tutkum, beni içinde huzurun bulunmadığı sonu olmayan ilişkilere sürüklüyor.

Sağduyuma rağmen, evlilik önsezisi beni ateşler içinde yaktı; genç ve güzel herhangi bir kadına rastlayışımda bu arzu içimde parladı. Herhangi biriyle, gecikmeksizin evlenmeye hazırdım. Böylelikle, sıkıntı duymadan sosyetedeki yerim garantilenecekti. Olenina* ve Sof** çılgın bir koca

(*) Olenina, Anna Alexeyevna (1808-1888). Puşkin ona 1828'de çılgıncasına aşıktı.

(**) Puşkina, Sofia Fyodorovna (1806-1862) Puşkin'in 1826'da aşık olduğu uzak bir akrabası.

istemediler. N.'nin seçim şansı yoktu. Tanrı bana bir deneme şansını böyle gönderdi.

Kendimi sakin bir evlilik konusunda ikna ettim ve deneylerim beni yarasız umutlardan ve saf hayallerden korudu. Ama benim evlilik anlayışım kuru teorik varsayımlarla sınırlıydı. Duyguları yaşamada içselleştirmek olanaksızdır; sadece duyguların kalbe dokunabilir ve kalp aklı zenginleştirebileceği için yaşananlar içselleşir, öğrenilir. Benim tüm deneylerim aşıklığa dayanıyordu, kocalığa değil.

İki ay geçmeden N.'ye karşı duyduğum tutkulu istek çözüldü. İsteklerimin uçup gittiğinin farkındaydım, ama bu basmakalıplıktan dolayı cesaretim kırılmıştı. Çünkü ilk kez söz konusu olan kendi karımdı.

İlk aydan sonra, N. önümde soyunurken tutkulu bir bekleyiş içinde titremiyordum. İki ay içinde, bir sevgili olarak onu kalben öğrenmiştim ve hiçbir özelliği beni şaşırtamazdı: Hangi hareketleri yapacağını, hangi inlemeleri duyacağımı, nasıl tutunacağını ve memnuniyet içerisinde nasıl iç çekeceğini ezberlemiştim.

Vücudundan yayılan kokular beni daha önceden yaptığı gibi titretmiyordu. sanki kendi kokularım gibiydiler. Yarattıkları heyecan, Alman peynirinin kokusundan daha fazla değildi.

Alman peyniri bana diğer kadınları hatırlatıyordu.

Hangi biçimi istersem, N.'nin o biçimi alabileceğini düşünmekte hatalıydım. Hayır, yeteneği öğretemezsiniz, onunla doğmalısınız. Aşk için doğmalısınız.

N. cilve için doğmuştu. Benim için mükemmel olan onun için ayıptı. Aşk sarsıntılarını hissedebilmek, hiçbir şekilde bir aşk yeteneği anlamına gelmez. Aşk yeteneği öyle güçlü ve öyle kolay uyanan bir tutku doğurur ki titizlik ve utanç tamamen yok olur. Aşkta yetenekli olan kadınlar ona köle olurlar. Muhteşem aşıktırlar; fakat korkunç birer eştirler. Yine mükemmel bir aşık ve mükemmel bir eş arasında seçim yapma zorunluluğunuz ortaya çıkıyor.

Benim durumum iyi evliliğe doğru gidiyor, çünkü eğer aşkta yetenekli bir karım olsaydı –diğer bir deyişle kötü bir eş– onun bir eş olarak yetenek eksikliğini dengelemek olanaksız olacaktı. Diğer taraftan yetenekli bir sevgili bulmak hiç de zor değil.

N.'nin doğasının evlilik için sahip olunabilecek en uygun kişilik olduğunun farkına vardım. Eğer Z.'nin ya da R.'nin sahip olduğu omnivor* bir açlığa sahip olsaydı beni öldürürdü. Beni gücendiren onun soğukluğu değil, benim onun bedenine karşı kayıtsızlığım. Kalbim, N. ile çıplak yatabileceğim ve onu elde etme arzusu duymadan uyuyabileceğim gerçeğine boyun eğemiyor. Benim için diğer bir kadın düşünülemeyecek kadar olanaksız ve N. beni iğdiş etti.

Ona ifadesiz şekilde bakıyorum. Eğer şu anda acayip, hatta çekici olmayan bir kadın onun yerinde olmak için gelseydi, N.'nin beni hiçbir zaman tahrik edemeyeceği bir şekilde şehvetle üzerine çullanırdım. N.'ye duyduğum öfke içimde derinden yanıyor ve diğer kadınlar beni daha çok çekiyor.

Bedenin yeniliği aşktan, güzellikten daha güçlüydü. Ama karıma sadakatimden daha güçlü hale gelmesini istemiyorum.

(*) Her şeyi yiyebilen yaratık.

Çocuk sahibi olmaya karar verdim. Evliliğimizin ilk aylarında, daha sosyete N.'ye aşık olmazdan önce, N. boş vakitlerinde çok sıkılıyordu. Ona satranç oynamasını öğrettim, Karamzine'nin* "Tarih"ini okuması için verdim, ama bu onu daha da çok sıktı. Çocukça bir coşkuyla yavan Fransız romanlarını üst üste okuyabiliyor. Bir defasında ona şiirlerimden birkaçını okudum. Dinlerken, yüzünde o kadar kayıtsız bir ifade vardı ki şiirlerimle onu bir daha rahatsız etmedim. Zaten o da bunu istemedi.

Ona en çok zevk veren şey yeni kıyafetler ve güzelliği hakkında yapılan iltifatlar. Bu beni rahatsız etmekle birlikte hiç üzmedi. Çocuklar geldiğinde gerçek bir şeyle meşgul olacağını biliyordum. Bu arada nakışını yapıyor ve ben de bana erotizmden çok estetik hazlar veren tatlı güzelliğini

(*) Karamzine, Nickolai Mikhailovich (1766-1826). Yazar ve tarihçi.

seyrediyorum.

Hayatımın iyi yanını, şairliğimi anlayacak durumda değildi. Diğer yarısında ise inceliğin yerini alan keskin tutkular vardı, aşk vardı. Coşkuyu artık yalnızca duygularımı iyice uyararak yakalayabiliyordum.

Bir aşık olarak sahip olduğum ün, bana, bir şair olarak sahip olduğum ünüm kadar gurur veriyor. Ama aile hayatım bu işler için yeterince vakit ayırmamı engellemeye başlıyor. N., güzelliği, nezaketi ve masumiyeti ile benim benliğimi besledi. Ama sonuçta masumiyet cilveye, incelik duygusallığa dönüştü ve ben hissedilemez olan güzelliğine alıştım. Sadece, herkes N.'nin güzelliğine hayran kaldığında gurur duydum, ama bu duygu maalesef, giderek artan biçimde kıskançlığa dönüşüyor.

Maceralarla dolu hayatımda, ilk kez her gün aynı kadınla uykuya dalıyor ve uyanıyordum. Yeniliğin tatlılığı, sihrini benim için hızla kaybediyordu ve ben sevgililerimi değiştiriyor ya da diğerine ekliyordum. Böyle davranmanın evli bir erkek için kabul edilemez olduğunun üzüntüyle farkına varıyorum.

Eş ve sevgili arasındaki farklılık; şehvet olmadan yatağa

gitmenizdir.

Evlilik bu yüzden kutsaldır, çünkü şehvet gitgide ondan dışarıda tutulur ve ilişki sadece arkadaşça, hatta kayıtsız ya da genellikle düşmanca bir hal alır. Sonra çıplak beden bir günah olarak düşünülmez, çünkü artık çekici değildir.

Her zaman beğendiğim hançerime baktım. Duvarda asılı duruyor ve artık "aşk savaşlarında" yer almayacağını, sıcak kanın kokusunu tadamayacağını düşündüm.

Madonnama masumca bakarken huzurlu bir haz içimi dolduruyor. (Bir Madonnaya bakabilmenin tek yolu bu değil mi?) Şehvet hayatımın küçük bir parçası haline geliyor. Büyük parçası, tutkuyu cezalandıran küçük şeylerin kaygısıydı. Affedilemez fakat kaçınılmaz bir şekilde, N.'nin rahmini bana bağışlanmış olarak algılamaya başladım.

Şeytan yine bana dadanıyor, fantezilerin tutsağı haline getiriyordu. Hayatımın değişik dönemlerinde sahip olmuş olduğum kadınlar aklımdan geçiyor. Özellikle Z. ile yaptığımız sevişmelerin anıları bana işkence ediyor.

Onun sevgilisi olduğumda, ilk gece onu yedi kez düzmüştüm. Yirmi defa geldiğini ve hiç yorulmadığını söyledi. Z. şu tutkuyu asla tatmin edilemeyen ama kendini sevgilisinin yeteneğine adapte eden kadınlardan biriydi. Yardımcıları reddetmeyeceğimi şaka yollu itiraf ettim. Ciddi bir şekilde bunu kendisinin de istediğini ve ne kadar çok olursa o kadar iyi olacağını söyledi. Sevgililiğinden, uzun süredir yapmayı istediğim pezevenkliğine terfi ettim.*

(*) Bu yorum bizi Z.'nin Puşkin'in sevgilisi Zakrevskaya, Agrafena Fyodorovna (1799-1879) olduğunu düşündürüyor. Puşkin'in Vyazemsky P.A.'ya yazdığı 1 Eylül 1828 tarihli mektupta "Her zaman arzuladığım pezevenkliğini elde ettim" demiştir.

Röntgenciliğe karşı gençliğimden beri içimde büyük bir istek olduğunu keşfettim ve randevuevlerinde çiftleri gözetleme fırsatını her seferinde değerlendirdim ve koşullar uygun olduğunda geçici kız arkadaşımla onlara katıldım.

Z. aynı zamanda birçok erkekle birlikte olmayı hayal ettiğini dalgınlıkla söyleyiverdi. Övündüğü şeyleri harekete geçirmek ve başlangıç olarak iki sevgili tarafından aynı anda elde edilmek istiyordu. Bir sonraki baloda gözüne kestirdiği ama kendisine tanıştırılmayan mızraklı süvari askeri üzerinde anlaştık. Ona Komenniy Ostrov'da* beraber olmayı önerecektim. Kimliği, tabii ki, bir sır olarak tutulmalıydı. Bizi çıplak olarak ve süvari tarafından tanınmamak için yüzünde bir maskeyle karşılayacaktı. Süvarinin sesini tanımaması için bir tek kelime bile telaffuz etmeyecekti. Gerek olursa, kulağıma fısıldayacaktı.

Süvariye adı bende saklı bir güzelin ikimizle birlikte vakit geçirmek istediğini söylediğimde, sabırsızlığını ayarladığımız zamana kadar yatıştırmak hiç de kolay değildi. Her şeyin sır olarak kalacağı ve kendisinden ilk istenişte evi terkedeceği sözünü aldım. Hizmetçiler gönderilmişlerdi ve biz Z.'nin benim için çizdiği plana göre yatak odasına girecektik. Kapıyı sözleştiğimiz şekilde çaldım ve ardına kadar açtım. Z., arkasına yaslanmış durumda bizi bekliyordu. Tam arkasında yanan mum aydınlatıyordu onu. Bizimle açılmış bacaklarıyla yüzleşti. Zeki bir maske yüzünü tanınmaz yapmıştı ve gerekli olan ağız, burun delikleri ve gözleri açıktaydı.

Yardımcım –onu A. diye adlandıracağım– neşeli bir kişnemeyi andıran bir ses çıkardı. Çabucak kıyafetlerimizi çı-

(*) St. Petersbug'un çok gözde bir mahallesi

kardık ve açlığımızı tatmin etmek için saldırdık.

Bir saat sonra ayrılma vaktimizin geldiğini belirten bir işaret verdi. Geri dönüşte A. başarımızı takdir etti ve bayanın kim olduğunu tahmin etmeye çalıştı. Omuzlarımı silktim ve sevgilimizin kimliğini ortaya çıkarma girişiminde bulunmayacağına ilişkin verdiği sözü hatırlattım.

Ertesi sabah erkenden, Z.'nin evine maceramızın detaylarını konuşmaya gittim. Ama mutlu sevinç nidaları yerine, tüm duyduğum A.'nın kendini düşündüğü, benim onu gözlemediğim ve sonuç olarak, onun arzuladığı gibi uyumlu hareket etmediğimiz ve bağlantısızca davrandığımız yakınmalarıydı. Onun için önemli olan uyumlu olması gereken hareketlerimizin ritmiydi; birçok penisi olan, çiftleşen domuzlar gibi sadece mümkün olan en hızlı şekilde gelmeyi düşünmeyen yetenekli bir erkek tarafından becerildiğini hissetmesiydi.

Bu sözlerden rahatsız oldum, ama "çiftleşen domuzlar" diyerek beni değil diğer erkekleri kastettiğini, öncelikle sevişme tekniklerime ve sonra da şiirime saygı duyduğunu söyleyerek beni bu konuda rahatlattı.

Duyduğu istekle yüzü kızardı. Belli belirsiz bir utançla, şimdi bir erkek daha istediğini söyledi. Yalnız bu sefer sorumlu olacak ve herkesin ritmini ayarlayacaktım ve onlar da itaat edeceklerdi. Bundan başka, sır tutmak, direktiflerime uymak, ayine katılma koşullarından biri olacak.

Z. tüm ayrıntıları planlamıştı. Tüm önemli ayrıntıları düşünürken ne kadar sıcak salgı harcadığını tutkuyla içinde hayal ettim. Tüm katılanları yerleştirmek istediği konumların talimatlarını verdi. Birincisi altına yatacaktı ve Z. onun üzerine oturacaktı; ikincisi kıçında yer alacak ve onu dol-

duracak, ben de ağzının önünde duracaktım. Ben, yönetici olarak diğerlerinin ritmini kendi hareketlerimle örnekleyerek yönlendirecektim. Z. daha hızlı hareket etmemizi isterse, organımı dişleriyle bir kez sıkacaktı. Şayet bizi yavaşlatmaya karar verdiyse, iki kez sıkacaktı. Bu işaretleri uygulayarak denedik. Erkeklerin onu konuşmaya çalıştırma girişimlerini önlemek için bizi herkes geldikten sonra terkedecek ve sonra biz de ayrılacaktık.

Bu sefer randevumuz, ailesi ile mülkünü görmeye gitmiş olan bir akrabanın konağında oldu. Oturma odalarının birinde olmalı ve içeriye açılan bütün kapıları kilitlemeliydik. Plan, eğer hizmetçilerden biri evde görünecek olursa, Z.'nin yine bir parti düzenlediğini düşünmesiydi. Hizmetçiler Z.'nin misafir davet etmesine ve o evin bir sakiniymiş gibi davranmasına alışkındılar.

Üçüncü kişiyi seçmiştik. Bu, A.'nın bir arkadaşı idi. Onu K. diye adlandıracağım. Balolara her zaman beraber katılırlar ve ayrılmaz arkadaşlar oldukları düşünülür. Z. onu A.'nın K.'ya macerasının dedikodusunu yapması olasılığının önüne geçmek ve ikisini aynı sırla bağlamak için seçti.

Bir sonraki gün Nevsky'de* geziniyordum ve o kadar adam içinde A.'ya rastladım. İlk olarak ortak tanıdığımızın ne yaptığını ve tekrar iyi zaman geçirmek isteyip istemediğini sordu. Ona K.'nın da bize katılmasını istediğini söyledim.

"Bize katılmaktan elbette mutlu olacaktır, ama herkese yetecek yer var mı?" diyen A. kaygılıydı.

"Fantezileriniz, onun yetenekleriyle boy ölçüşemez" diyerek onu sakinleştirdim.

(*) Nevsky Prospekt – St. Petersburg'da ana bulvar.

Sonra üçümüz 'Venüs'ümüze tapınma yöntemimiz konusunda anlaşmak için hep beraber bir pastanede buluştuk. Ana koşul olan ölüm sessizliğini açıkladım ve bu sefer bir arabayla gözleri bağlı olarak gidecekleri uyarısını yaptım. Z. konağın kime ait olduğunu anlayıp kendi izini sürmelerinden korkuyordu. Sonra A.'yı hep kendini düşünmesi nedeniyle azarladım ve nasıl hareket etmeleri gerektiğini söyledim. Emirlerime uymalarını sağlamak ve ritmimi takip etmek. K. kıkır kıkır güldü ama A. onu azarladı. Bunun sadece bir aşk macerası olmadığını, bir kadına hadsiz hesapsız zevk vermek için ele geçen ender bir fırsat olduğunu vurguladı.

"En önemlisi, kendileri almaya cesaret edemedikleri zevkler yüzünden onu affetmeyecek olan sosyetenin kıskançlığı nedeniyle, onun kim olduğunu bulmaya çalışmamanız" diye tekrarladım.

Z.'yi oturma odası girişinde peluş bir halıda yatarken gördük. Doyumsuz vücudunun üzerinde en ince ipekten uzun parlak bir elbise vardı. Yarı açık maskesi, açgözlü dudaklarını ortaya çıkarmıştı. Kalktı, arkamızdan kapıyı kilitledi ve herkesi arzulu bir şekilde dudaklarından öptükten sonra her erkeğin önünde sırayla diz çöküp penisini yalayarak selamladı. Harika bir karşılamaydı ama hiçbirimizde uzun boylu takılıp kalmadı ve zevkten kendimizi kaybederek boşalmamıza izin vermedi. Sadece dikkatle organlarımızın kalkık durmalarını sağlıyordu. Kıyafetlerimizi çabucak çıkardık ve Z. elbisesini omuzlarından düşürdü, son engelin üzerinde durur gibi ayakta duruyordu.

Galeyana gelen K.'ya görevlerini hatırlatmak zorunda kaldım ve o itaatkâr bir şekilde halıya yattı. Z. bacaklarını

kaldırdı ve hünerli bir şekilde K.'nın üzerine çıktı. A.'ya işaret etti. A., organı gerilmiş ip gibi gergin ve titreyerek yaklaştı. Z.'nin elinde bir kavanoz merhem bitiverdi ve A'nın organının üzerine kalın bir tabaka yaydı. Sonra kavanozu bana verdi ve K.'nın üzerine eğildi. Yanakları küçüktü ve onları ayırmam gerekmiyordu. Küçük şişkin delik içini dolduracak erkeklik organını istiyordu. Dar sıcak tünelin içine merhemi iterek, onu cömertçe yağladım. Z. parmağımı minnettarlıkla sıkıştırdı. A. sabırsızca iç geçiriyordu, yerimi almasına izin vererek, gönülsüzce planımızı uyguladım ve ağzının içine hareket ettim. A. içine düzgünce kaydı ve davetkâr bir şekilde heyecanın zevkiyle ağzını açtı. Z. dudaklarıyla bastonumu kaptı ve aşk bestesini andante* çalmamı emretti.

"Coşup gitmeyin arkadaşlar, beni izleyin ve aşk kadınımız gelene kadar da gelmeye yeltenmeyin" diye seslendim.

Ortaklarım, sevgilimizi yarı yolda bırakmayacaklarına dair yemin ettiler. Z. mutluluktan buğulanmış gözlerle bana baktı ve dolu ağzıyla gülümsedi.

Yolda gelirken kendimizi şampanyayla doldurmuştuk ve bu bizi dayanıklı yapmıştı.

Son yaklaşmaya başladı. Z. inlemeye başladı ve tatlı dişlerini hissetmeme izin verdi, daha hızlı hareket etmeye başladı ve ben ayrıca emretmek zorunda kalmadım. İzin verdiği hızla geçiriyorlar, onu memnun ediyorlardı. Z. görüşünü tekrar kazanmış gibi yüksek sesler çıkardı ve inledi ama inlemesi benim bitişim ve dölümün yutulma gerekliliği ile kesildi. A. ile K. aynı anda içine boşaldılar.

(*) Yavaşça

Ayrıldığımızda K., Z.'nin altından sürünerek çıktığında organlarımızın o hale soktuğu Z.'nin vücudu iskeletini kaybetmişçesine halıya düştü. Ortak eserimize baktım. Zaman zaman kasılmaları vücudu boyunca devam ediyordu.

Birkaç dakika içinde Z.'nin bilinci tamamen yerine geldi ve nezaketle halıdan kalktı ve gitmemiz gerektiğini bana bildirdi. İstemeyerek itaat ettik.

Yeniden gözlerini bağladım ve bizi bekleyen arabaya binmelerine yardımcı oldum. Arabacı bana korkuyla baktı. K. ben ona izin vermeden gözbağını çıkarmaya çalıştı ama eğer sözünü tutmazsa bunun onursuz bir davranış olacağını söyleyerek tehdit ettim, çünkü tutacağını söyleyerek söz vermişti. Onu düelloya davet edecektim ve hemen dövüşecektik. K. ciddi olduğumu gördü ve ben gözbağını çıkarmasına izin verene kadar bekledi. Hatta bir erkeğin bir kadın için yapabileceği en soylu eylemin ona en büyük zevki vermek olduğunun felsefesini yapmaya başladı. Beraber gerçekleştirdiğimiz işten daha soylu bir iş hayal edemediğini de söyledi.

Arkadaşlarıma sevgilimizin aldığı zevki daha da şiddetli hale getirmek için ne yapılabileceğini sordum. A. bir randevuevinde gördüğü gibi duvarlara ve tavana aynalar yerleştirmeyi önerdi. K. bitişik odada şarkı söylemeleri için çingeneleri çağırmamızı önerdi. Ben de iki tane daha arkadaş için yer olduğunu söyledim. Bizler aynı pozisyonu alacağız ve onlar sağ ve sol tarafına Z.'nin ayaklarına bakar şekilde yatacaklar. Z. onlara mastürbasyon yaptırırken, onlar da Z.'nin göğüslerini emip, topuklarını okşayacaklar. Üzerinde oturduğu adam onu omuzlarından tutarak destekleyecek, çünkü Z.'nin elleri meşgul olacak.

K. ve A. heyecanlandılar. Yardımcılarımızın kimler olabileceğini düşünmeye başladık. Bu tür masum bir rolle tatmin olacak, fazladan bir şey istemeyen gençler olmalıydılar. Doğal olarak, şövalyeliğimize rağmen, onun sıcak geçitlerinden kendimizi mahrum bırakmak istemiyorduk.

A.'nın aklına biri on beş, diğeri on dört yaşında olan yeğenleri geldi. Bakir olduklarından ve bir kadınla cinsel ilişki sözü verilirse her şeyi kabul edeceklerinden emindi. Bunu kalplerimizi çalmış olan kadına önermemiz kesinleşmişti.

Z.'ye planımızı anlattığımda, gülümsedi ve beni pezevengi olarak seçtiği için pişman olmadığını, çünkü önerdiğim planın kendisinin en büyük fantezisi olduğunu söyledi. Kafasından bu beş organlı rüyayı bir türlü atamıyormuş ve o gün bana bu konuda açılmayı düşünüyormuş.

"Seni ne kadar erkekle paylaşırsam paylaşayım, hiç eksilmeyeceksin" dedim ve vajinasını öptüm.

Sıralamayı hallettik. İlk önce, her çocuğa bir göğüs verilecek ve ona yapışmaları sağlanacak. Onlara Z.'nin topuklarını okşamaları için bir işaret vermem gerekecek. Bu sadece bizler onun enfes derinliklerindeyken olacak. Değişiklik olsun diye K. ve A.'nın yerlerini değiştirmelerine karar verdik. Ben yönetici yerimde kalmak zorundaydım.

Z. benden, eğer bilincini kaybederse maskesinin yüzünden kaymaması için özen göstermemi istedi. Ve bu olasılık oldukça yakındı. Her ne kadar ben bir kadının istedikten sonra baygınlığını geçirebileceğimi her zaman iddia ettiysem de, şimdi bunun gerçekten onun dayanıklılığının ötesinde olabileceğini gördüm.

Bu sefer onu gizli randevusu için kiraladığı dairesinde

görünmesini beklemek zorundaydık. Bana anahtarı verdi. Herkese benim gizli randevularım için kiraladığım dairem olduğunu söyledim. Beni kıskandılar ve bu yalan çok tatlıydı.

Daire, iki katlı bir evin kanadındaydı ve oturma odası, yemek odası ve yatak odasından ibaretti. Birisinin soğuk mahzeninden getirdiği beş bardak ve beş buğulu şampanya şisesi güzellik içinde masanın üzerinde duruyordu.

Oturma odasında beklememiz istenmişti. Bu dairede daha önce hiç bulunmamıştım. Aniden bir kıskançlık atağı hissettim. Z.'nin adını intikam almak için herkese açıklamak istediğim bir an oldu ama kontrolümü tekrar elime aldım.

Koltuk ve divanlarda oturup birbirimize durmadan şampanya dolduruyorduk, çünkü buz bulamamıştık ve ısınmasını istemiyorduk. Sonra kendimizi daha fazla zaptedemedik ve yatak odasına bakmaya gittik. Uyumaktan daha farklı şeyler için tasarlanmış büyük yuvarlak bir yatak odayı doldurmuştu. Güneş pencereyi örten perdeyi parlatıyordu. Oturma odasının gerisinde duran bir klavişkord vardı. A.'nın yeğenlerinden biri tatlı bir melodi çalmaya başladı ama parmakları şampanyadan dolayı takıldı. Diğeri, daha büyük olan ereksiyonunu kıyafetleriyle gizlemeye çalıştı ama organı odada sabırsızca gezinirken alenen ortaya çıktı. Hepimizin böylesine tutkuyla beklediğimiz kadına kadeh kaldırmayı önerdim.

Daha büyük olan yeğen şaşırmış bir şekilde:

"Sadece bir tane olacağını mı kastediyorsunuz?" diye sordu.

Onu bilgece, "Bu öyle bir kadın ki hepimize yetecektir" diye cevapladım.

Oğlanlara detayları anlatmadık, sadece basit bir şekilde

onlara bir aşk ilişkisi ayarlayacağımıza söz verdik. A. annelerine onları yürüyüşe çıkaracağını söylemişti.

Küçük oğlan bardağını bitirdi ve tekrar doldurmak istedi, ama K. ona izin vermedi.

"Randevumuz boyunca uyumak mı istiyorsun?" diye çıkıştı.

Tartışma işe yaradı ve oğlan klavişkordu tekrar çalmaya başladı. Bir anda melodiyi aniden kesti ve yaklaşan bir arabanın sesini duyduk. Hepimiz pencereye hücum ettik. Z. arabadan aşağıya indi. Parlak mavi bir elbise onun kutsal vücudunu sarmıştı. Yüzünü görünmez hale getirecek kadar kalın bir peçe takmıştı. Birkaç dakika içinde kapı açıldı ve ben onu antrede karşılamaya çıktım.

Peçesini açtı ve maskeyle bile saklanamayan yüzünün güzelliği bize göründü. Z. tanınmaktan korkmuyor olsaydı bile yine de maske takacağını söylemişti, çünkü maskenin altında kendisini bütün edep ve terbiye kurallarından bağımsız hissediyordu. Ona:

"Sabırsızlıkla seni bekliyoruz" dedim.

Başını salladı ve yatak odasına doğru ilerledi. Soyunmasına yardım etmeye başladım, ama bana oturma odasına gitmemi ve bize katılabileceği zaman duvara iki kez vuracağını fısıldadı.

Oturma odasındaki herkes gergin bir bekleyiş içinde ayaktaydı. K. gömleğini açarken

"Gidelim mi?" diye sordu.

"Biraz daha sabredelim arkadaşlarım. Kendimizi Cennette bulacağız."

Herkes buna uydu. Çağrıldığımızda zaman kaybetmemek için tamamen soyunduk. İki oğlan, dikilmiş organlara bü-

yülenmiş bir halde bakarken iç çamaşırlarının içinde kızarmışlardı.

Sonra bizi çağıran duvardaki tıklamayı duyduk ve yatak odasına geçtik. Perdeli pencereden sızan günışığı gözlerimizi muhteşem bir vajinayla karşılaştırdı. Açgözlü öpücüklerle vücudunu sarmak için saldırdık. Ama Z. bizi bir kenara itti ve kapının önünde utangaç bir şekilde titreyen oğlanları işaret etti. Onları kıyafetlerinin kalanından azat etti. Korku onları niyetlerinden daha az sert bir hale getirmişti. Z. penislerini sırayla emdi ve canlandırdı. Oğlanlar püflemeye başladılar. Z. onlara yatağa yatmaları talimatını verdi ve oğlanların penislerini sımsıkı tutarken dirseklerine dayanarak aralarına uzandı. A. onun altına süründü ve Z.'yi omuzlarından tutarak üzerine aldı. Oğlanların ağızlarına birer göğüsucu verdim ve "hiç ara vermeden emin" diye emrettim. Bu arada K., kendisine doğru domalmış kıça çevrilmiş organına merhem sürüyordu.

Z.'nin talimatlarını hatırlayarak onu "İyi yağla" diye uyardım.

"Ne olur ne olmaz diye yağlıyorum. Burası zaten kaygan, kendisine özen göstermiş. Neyse Tanrı bizimle olsun." dedi ve o güzelim kıça organını soktu.

Yeğenlerin ellerini alıp Z.'nin topuklarına koydum ve "Okşayın ve emin" diyerek onlara son talimatı verdim.

Z. dudaklarını ıslattı ve organımı kavradı. Zaman zaman Z.'nin organımı ısırışını hissederken ve hareketlerimi yavaşlatırken "Birlikte, ağır ağır, güzel bir şekilde düzün" diye emrettim.

Oğlanlar kendi duygularıyla coşup gidince, okşamayı unuttular ve ben omuzlarına şaplak atarak onlara bunu ha-

tırlattım. Z. çok hızlı gelmelerini istemediğinden, çok iyi bir mastürbatör olduğu halde ustalığını konuşturmuyor, yalnızca sertçe sıkmakla yetiniyordu genç penisleri. Ama bu da fazla bir işe yaramadı ve oğlanlardan biri inlemeye başladı ve Z.'nin bilerek yapmadığı harekete içgüdüsel biçimde yönelerek kalçasını kaldırdı, penisini ona doğru ittirdi. Çocuğun gelmek üzere olduğunu anlayan Z., benim organımı çabucak bıraktı ve oğlanınkini kaptı, bir tek damlayı bile heba etmeden onu emdi. Hemen onun ardından erkek kardeşi debelenmeye başladı. Z., bu kez çabucak ona döndü ve havaya olan sıçramış ilk damlayı ağzıyla yakaladı ve kaynağı ağzına alarak diğer damlaların tamamını emdi. Oğlanlar hemen ilgilerini yitirdiler ve Z.'nin göğüslerini bıraktılar. Sesimi yükseltmek ve görevlerini hatırlatmak zorunda kaldım. Yorgunluk içinde emmeye ve okşamaya devam ettiler. Z. bana geri dönerek organımı tutkuyla emmeyi sürdürdü. Oğlanların şimdi sarkık olan organlarını hâlâ tutuyordu. Sonra onun zamanı geldi ve bedeni kısa aralıklarla üçümüzün döllerini yuttu. Sanki üçümüzün organları Z.'nin içinde bir yerlerde buluşmuştu ve bir diğerini ittiriyormuş gibi geliyordu.

Z.'nin etrafında oturuyor ve göbeğinin üzerinde, bir bacağı kıvrılmış biçimde bilinçsiz yatışına dikkatle bakıyorduk. A.'nın dölü, kızıl vajinasından yavaşça sızıyor ve uyluklarından çarşafa akıyordu. Görüntünün tamamıyla zevkine varmak için yanaklarını kenara çektim. Kız deliğinin yumuşak, şehvetli yutuşuyla çevrelenmiş son kasılmalarını gördük.

Oğlanlar sevgilimize ne olduğunu tasavvur edemediler. Bize korkmuş şekilde baktılar. Kendimizi yatışmış ve gu-

rurlu hissediyorduk. Küçük olan elini koymuş onun topuğunu okşuyordu. Z. bacağını uzattı ve gözlerini açtı. Bize ayrılma zamanımızın geldiği işaretini vererek, elini salladı.

Aynı akşam Z. ve ben yakın zamana ait duygularımızı ağır ağır yeniden canlandırdık. Boynuzlu kocası her zamanki gibi kulüpteydi. Anılarla kendimizden geçtik, neşelendik.

Z. gıdıklandı, ama üç organı kabul ettiğinde, topuklarının okşanması daha güçlü duygular tarafından ezilmiş ve düzüşmemiz spectrumunda yeni bir renk olmuştu.

Kıçına akan döl bir tenkiye şırıngası gibi hareket etmiş ve onu kabızlıktan kurtaran aşkın sağlığa yararlı etkisiyle heyecandan titremişti.

Her organı ayrı ayrı hissettiğine beni inandırdı. Birinin orgazmının yaklaştığını diğeri içeride boşalırken hissetmek ve üçüncünün son damlayı atışında yumuşaması gibi. Ve onlar bir diğerinin sonunu ayırmış olsa bile o anlar sonsuzluğa sürüklendi. Bizim ritmik bir şekilde hareket etmemiz bu yüzden bu kadar önemliydi, aksi takdirde duygular bütünlüğünü kaybediyordu.

Bu deneyden sonra, aynı özeni kendime de göstermeye karar verdim. Onun aynı anda beş erkekle yaşadığı haz düzeyini ben de yaşayabilmeliydim. Bunu yaşamamı sağlayacak olanaklara, paraya sahiptim.

Bir randevuevinden beş fahişe aldım, onlara cömertçe para verip eksiksiz itaatlerini kazandım. Birincisini sırtüstü yatırdım, ayaklarına karşı ve vajinasına bakarak ellerim ve dizlerimin üzerinde çömeldim. Organımı yuttu ve ikincisi vajinasını bakışlarıma açarak, kürkle çevrelenmiş dudaklarını ayırdı. Diğer ikisi yanlara yattılar ve göğüs uçlarımı emiyorlardı. Ben de parmaklarımı yağlı vajinalarına sok-

tum. Dördüncüsü birincisi ile kafa kafaya arkamda yatıp taşaklarımı yalıyordu. Beşincisi dizlerinin üzerinde arkamda kıç deliğimi yalıyordu. Sonuncusuna daha fazla dokunmam gerekiyordu. Aniden onun yerinde Tsarskoye Selo'daki* sarayının önünde çıplak kıçımı gösterdiğim eski Çariçe'yi hayal ettim. Gülmeye başladım. Organım ve taşaklarımda patlayan bir tatmin boşluğu meydana geldi.

Böylece Z.'nini hissettiğini bir erkek için mümkün olan derecede hissettim. Beni bir şey sinirlendirdi. Onun için her şeyi zevk için yaptık ve kendimizin şanslı olduğunu düşündük. Yanımızda böyle tatlı bir fahişeyi düzmek için hevesli olan epeyce fazla köpek olacaktı ama ben fahişelerin her şeyi isteklerinin aksine yapmalarını görmek ve para ödemek zorundaydım. Bir manastıra ya da kadınlar hapishanesine –aç kadınların arasına– girebilecek ama zamanında kaçabilecektim ya da beni ölümüne düzeceklerdi! Hayır, çirkin yüzümle asla yeteri kadar tatlı kadınlarım olmayacak. Randevuevinin sahibi, eğri parmağıyla beni işaret ederek kızların ahlakını bozmamdan yakındı ve beni tekrar içeri almamakla tehdit etti. Ama kızlar bana sempati duymuşlardı sonra her şeyi tekrar yapmayı ve Madamdan saklamayı önererek benden para istediler.

N.'ye sarıldığımda gözlerimin önünde bu tür bir görüntü vardı. Onu genellikle Z.'nin yerinde hayal ediyordum ve sert kıskançlıkla karışmış keskin bir zevk dölümü getiriyor-

(*) Markevich, N. A. (1804-1860) anılarında Puskin'in Rus aristokrasisinin çocuklarının okulu olan Lyceum'da öğrenci iken arkadaşlarıyla bir sabah sarayın önünde ellerinin ve dizlerinin üzerinde durarak çıplak kıçını göstereceğine dair iddiaya girdiğini ve Eski Çariçe'nin onu görerek içeri çağırıp çok kötü azarladığını ama bundan kimseye sözetmediğini yazmıştır.

du ve fantezilerden kısa bir süre uzaklaştırıyordu. Z. ile ilgili ve N. için saldırgan olan fantezilerimi uzaklaştırdım ve onları masum bir hale döndürmeye çalıştım. Kendimi yalnız, bir kadını düzerken hayal ediyorum.

Bazen, çalışma odamda oturuyor ve yazmaya çalışıyorum ama düşüncelerim acayip bir şekilde kadınlara uçup gidiyor, gözlerimin önünde vajinalar beliriyor ve tutku beni çarpıyor. Ve bu fantezilerde, öyle yakın, öyle debdebeli ve benim dışımda herkes tarafından arzulanan N.'nin vajinasını asla ve asla yer almadı.

N. çalışma odasına böylesine sıcak hülyalı anlarda girdiğinde tutkum hiçbir iz bırakmadan yok oldu. Bu kasvet veren fantezileri durdurmak için N.'yi yanıma içeri çağırıyordum. Ona bakmak her zaman bir zevk ve mutluluk; ama bu beni heyecanlandırmıyor ya da zorlamıyor. Ona bir sanat eserine ve gerçek bir Madonna'ya bakar gibi (tek kusuru olan ayak parmaklarının üzerindeki şişleriyle) bakıyorum.

Böylece karım benim için fantastik hiçbir özelliği olmayan düzüşmelerin aracı haline geldi. Yani onu zevk için değil de bana sadık kalması için düzüyordum.

Ancak fantezilerden kaçabilmek de mümkün değildi. Yağmurdan sonraki otlar gibi ayaklanıyorlardı fantezilerim. Kaybolmuş çeşitlilik önümde oturan kadınların görüntüleriyle dengelenmişti. Vajinaları kıçlarına yakın olanlar vajinalarını açmak için domalarak kıçlarının yanaklarını yana çekerler ve vajinaları kıçlarından uzakta olanlar vajinalarını açmak için ön taraflarını göstererek, vajinalarının dudaklarını yana çekerek açarlar. İşte bu nokta kadının bireyselliğinin kendisini ortaya koyduğu yerdir.

Zaman zaman düzüşürken bedenleri saran kıvranışların kutsal olduğunu düşünürüm. Bu kıvranışlar düzüşmenin de başlıca amacı haline gelir neredeyse. Sonra yeniden farklılaşır düşüncelerim. Tek amaç kıvranarak düzüşmek olsaydı, sadakat canlı kalır ve bir eş tutkularımı gidermeye yetebilirdi.

Amaç herkesin mastürbasyonla başarabileceği boşalma duygusu olamaz. Kadın cinselliğinin, bacakları arasındaki organın gizini ortaya çıkarmaktır önemli olan. Bir kadınla her gece kurulan ilişki zamanla çekiciliğini yitirebilir. Ama o kadının amının gizi yok olmaz. Bir am, asla kendini tümüyle deşifre etmez. Ancak giz sürse de başka bir kadına başka bir kadının kokusuna geçilebilir.

Her kadının ıslak dişiliğinin kendi gizi vardır. Onu düzmeniz sizin tüm gizi çözdüğünüz anlamına gelmez. Yani geçirmek için çıldırdığınız vajinayı elde ediyorsunuz ve si-

ze gizi kuyruğundan yakalamışsınız gibi geliyor! Ama hayır, ilginiz zamanla tadına doyamadığınız vajinadan kayıyor ve başkasına bakıyorsunuz. Giz zaman zaman kendini hatırlatır, eş yeniden arzulanır, düzülür. Ama bir gece içindir ve sonra tutku yeniden meşru olmayan hedeflere yönelir.

Daha fazla dayanamadım ve aralık ayında Moskova'ya kaçtım. Kendimi, bunun N.'yi yeniden arzulayabilmem için gerekli olduğuna ikna etmeye çalışıyordum. Naschokin'in* davet ettiği çingenelerle bunu ne kadar başarabildiğim ise ortada!. Evet uzaklık N.'ye olan arzularımı yeniliyordu, ama sadakat yeminlerim de gerilerde kalmıştı. Olenka** yanıma yaklaştığında karım için tekrar doğan tüm tutku, en yakın kadına geçti. Duygularım o kadar tazeydi ki bana hayatımdaki ilk kadın gibi geldi. Vajina kutsal görüntüsüyle karşımdaydı.

Olenka'ya doyarken, susamış bir halde evde bekleyen N.'yi hayal etmeye başladım. Eğer yanımda olsaydı, canlanmış arzumlarımla üzerine atılırdım. Ama çok uzaktaydı

(*) Naschokin, Pavel Voinovich (1800-1854). Puşkin'in Moskova'da yaşayan en iyi arkadaşı.

(**) Olga Andreyevna, Naschokin'in birlikte yaşadığı sevgilisi.

ve bu arzularımı daha da güçlendirdi. Benim için bir keşif değildi; diğer kadınlara karşı da aynı şeyi hissediyordum; ama bazı nedenlerle genel geçer kuralların karımı etkilemeyeceğine inandırdım. Bu yüzden, her şey onunla tekrarlandığında, şehvetimin ortaya çıkıveren herhangi bir kadına boşaldığını anladım.

Sonuçta yine fahişelere saldırdım. Karımın eşsiz güzelliğini duyanlar onları ziyaret edişimi ve arkamda büyük bir güzelliği bırakışımı kınıyorlardı. Güzelliğin beni doyurmaya yetmediğini, benim besleyici yatağımın çeşitlilik olduğunu bilemezlerdi ki... N.'ye aşık olanlar öfke ya da şaşkınlıkla bakıyorlardı. Güzel karım dışında bir kadını arzulamaya nasıl cüret ediyordum?

Hayranları ona hayatlarının tamamını garanti eden notlar yazdılar. Onları N. ile birlikte okur ve gülerdik. Aşık olanlar, hayranlığın ne kadar hızlı yitip gittiğini ve o kaybolmuş heyecanı ne kadar özlediğinizi bilseler... Çünkü, bir kez idrak edildiğinde onun yok oluşuna alışmak olanaksızdır.

Bir güzelliğe sahip olmak için, sadece bu nedenle hayatınızı feda etmenizde derin bir anlam vardır. Bu aynı zamanda, tutkunun kayıtsızlığa dönüşmesini de engeller. Sevgilinize sadık kalmanızın en güvenilir yolu ölümdür. Romeo ve Juliet'in intiharının nedenini anlıyorum. Anlamadan ama aynı amaçla, bütün genç, güzel ve canlı vücutlar için olanaksız olan sevgililerinize ölümden sonra bile sadık kalmak için sezgisel bir şekilde hareket ettiler.

Evliliğimi izleyen haftalar sınırsız şehvet ile doluydu. N.'nin her hareketi beni heyecanlandırıyordu. Koltukaltlarından yayılan ter kokusunu, karnından çıkan pis diye tanımlanan ama benim içimi titreten gaz kokularını, vajinasının aroması ile karışmış sidik çeşnisini kokladığımda, kıçının etrafındaki kıllara yapışmış bir parça boku, uzun sevişmelerden sonra kasıklarına yayılan regl kanını gördüğümde genellikle tutkudan aklımı yitiriyordum.

Onda içimde iğrenme uyandıracak hiçbir şey yoktu. İçindeki her şey benim içimdeki tutkuyu uyandırıyorsa o vücudun içindeki her şey güzeldir. Tutku şiddetlendikçe mide bulantısı daha az yaşanır.

Ama bir ay içinde yatakta osurduğu halde alışkanlık dışı olarak onu düzmek için atılma isteği duymayınca, süngümün düştüğünü anladım; sessizce diğer yöne döndüm.

Sevişmeden uyuduğumuz ilk geceyi hatırlıyorum. O geceye kadar bir gece bile sektirmemiştik. Ondan sonra giderek daha da sık oldu.

Evlendikten sonra kaynanam bizi ziyarete çok sık geldi. Bana alçak bir şehvetle uzun uzun bakıyordu. N. annesinin eğer onun istediğini yapmazsam bana izin vermemesini öğrettiğini itiraf etti. N. iki yüzlü davranmamak ve içten olmak için bana verdiği sözü tutuyor, ruhunun benimkine açılacağı ve yakın olacağı umudunu veriyordu.

Kaynanamı ziyaretlerinden birinde kuytu bir köşede yakaladım ve duvara yapıştırdım. Döndü, ne yapacağımı bekliyordu. Bir an için tutkudan değil yüzsüzlükten elbisesinin altına girmek istedim. Gerçi, tutku yüzsüzlükle kolayca yer değiştirebilirdi ama bunun olmasına izin vermedim. Kendimi kontrol ettim ve niyetimi açıkladım.

"Madam, sizi üzmek zorundayım. Hayalini kurduğunuz şey asla gerçekleşmeyecek" dedim. Hislerimi saklamayıp açıkça göstererek:

"N.'yi Petersburg'a götürecek ve bizi ziyaret etmemeniz

için davet etmeyeceğim" dedim.

Tsarskoye Selo'ya taşınmamız N. ve benim için büyük bir rahatlama anlamına geliyordu. Sıkıcı akrabalar ve sinir bozucu tanıdıkların varlıklarıyla ciddi biçimde ihtiyaç duyar hale geldiğimiz istirahat fırsatını ele geçirmiştik.

Lyceum'u ziyaretimiz, içimde eğer onları öğrenmiş olsa kıskançlığa neden olacak anıların tetiğini çekti. Sonra bir gün N.'ye hâlâ sadık olarak zihni zinanın gerçek zina olup olmadığını uzun uzadıya düşündüm. Yaşadıklarımın zina olmadığı sonucuna ulaştım. Çünkü benim aşk deneyimim gerçek deneyimlerimle karşılaştırıldığında hayallerimi değersiz kılıyor. N. için durum tam tersi; eğer başkasının hayalini kurarsa sadakatsiz olacak çünkü sadece bana sahip oldu. Diğer bir deyişle benim hayallerime üzerimde güç kullanamadığım anılarım neden oluyor ama onun hayallerine düşünerek özgürleştirdiği bu anın açık saçık düşünceleri neden oluyor.

Sonra, Rubicon'a geçtiğimde ve etrafta gezinirken bu soru yüzünden acı çekmekten vazgeçtim ve Tanrı'dan onun bana hayat boyu sadakatsizlik etmemesini isteyerek onun bütün fantezilerini affettim. Ama en korkutucu şey, karılarımızın bize sadık olup olmadıklarını bilmemize izin verilmeyişidir. Ben N.'yi göremezken ne yaptığını asla bilemeyeceğim sadece sadakatsizliğe inancımız olabilir, inancım zayıfladığında, bir kıskançlık şeytanı belirir ve hiçbir sadakat delili yardım edemez çünkü aklım her delilde bir kusur bulur. Ve sadece kendi kalbimdeki inancın geri dönüşü kıskançlığı kovar. Kahretsin ki uzun süreli değil.

Kendimi Othello'ya benzetiyorum: Zenci ve aynı zamanda kıskanç olmayan ve güvenen.

Kısa süreli sadakatimi samimiyet ve zevkle hatırlıyorum. Sabah tuvalete gittikten sonra organımda bir yanma olsa da iyiydi bu. Kaygılarımdan sıyrılıyordum.

Hoş kadınların hepsini kıskanırım çünkü her hoş kadını severim. Ve her kadın eğer onu arzularsan hoştur. Eğer biz bir kadının içinde akıttıktan sonra bize hâlâ hoş görünüyorsa bu, o gerçekten hoş demektir. N. gerçekten hoş çünkü onu arzulamayı çok önce bıraktım ama ona hayranlık duymayı asla bırakmam.

Sadakat sadakatsizlik çağrılarına karşı girişilen bir savaştır. Ben bu uzun savaşta güçsüz kaldım. Bunu hissettiğimde zayıflığıma müsamaha göstermem başımı belâya soktu ve N. ile köye taşınmayı konuşmaya çalıştım. Bu davete karşı koyamayacağını biliyordum ve bu inziva beni çalışma masamda tutacaktı. Şehvet içimde yandığında sadece N. yanımda olacaktı. Malikânedeki serf kızları saymıyorum.

Ama o onunla uğraşırken her zaman zor vakitler geçirdiğim berrak doğasıyla, bana garanti ettiği gibi tamamen

güvenli olan hafifmeşreplikte en büyük mutluluğu buldu. Ayaklarına Çar da dahil Petersburg'daki en nüfuzlu adamları getiren güzelliğinin gücüyle sarhoş olmuştu. Terbiyesi ve nezaketi nedeniyle güzelliğinin avantajını hırslı güdülerle kullanmadı ama bir çocuğun yapacağı gibi basitçe oynadı.

Bu tapınılmadan yoksun kalsaydı, hayat onun için anlamını yitirirdi herhalde. Hiçbir şey hatta çocuklar bile onun için bu kadar önemli değildi. Hayır ama haksızlık etmemeliyim, çocuklar listesinde hâlâ birinci sırada. Mashka'nın* doğumundan sonra o kadar güzelleşti ki her yeni bebekten sonra güzelliğinin ve sonuç olarak cazibesinin artmasını bekliyordu. Karıma karşı yaralayıcı olmak istemiyorum. Onu seviyorum; sadece kendi zayıflığım yüzünden ona yetişmeye çalışıyorum.

İlk ihanetimle birlikte, tekrar kurulması olanaksız olan bağları kopardığımı biliyordum. Bir fahişeyi düzünce, karımı aldatmış olmayacağıma kendi kendimi ikna etmeye çalışıyordum. Ama aynı anda, evlilik yeminlerini bozduğumu ve N. ile olan hayatımın değiştirilemez bir şekilde değiştiğini, o bunu farkedememiş olsa bile anlamıştım. Kendime tekrar tekrar bir şairin hareket etmeden yaşayamayacağını ve evlilik dünyası için tasarlanmadığını söyledim. Hareket zenginliğimin ölümüne dayanmak zorundaydım çünkü yasa böyleydi. Tanrı, yasalarını öğrenmekten bizi alıkoymuyor, ama onları değiştirme girişimlerini cezalandırıyor. İnanmak zorundaydım ama denemeye cüret ettim ve bu sadece Tanrı'nın yasasını çiğneyerek mümkün.

Yasayı zaten bir kez karşı çıktıktan sonra, duramadım.

(*) Puşkina, Maria Alexandrovna (1832-1919). Puşkin'in kızı.

N. ilk önce bunu hissetti, sonra diğerleri kadar iyi bir şekilde benden öğrendi. Fuhuşa aç gözlü bir biçimde yuvarlandım ve bu pis olarak adlandırılabilseydi, o zaman yukarıdan aşağıya her tarafa sıvanan bal da pis olarak adlandırılabilirdi. Bununla birlikte daha az tatlı bir hale gelmeyecektir.

Bir fahişeyi kendime aşık etmek benim büyük zevklerimden biridir. Deneyimsiz bir kızı kendime aşık etmek çok pahalıya patlamaz, harfi harfine ve tanımlayıcı bir şekilde konuşmak yeterli. Ama mesleği tepkisiz olmak olan bir fahişeye kendimi sevdirmek artık bir erkeğin hünerine meydan okumasıdır. Fahişeler müşterilerinden zevk almamayı öğrenirler. Ateşli bir doğası olanlar nadiren karşı koyamazlar ve bu onları çok çabuk yıpratır. İkincilerle olmak eğlenceli değil. Ben daha deneyimli ve aynı zamanda soğuk olan fahişeleri seçerim. Onunla yatağa girer, acele etmeden, ne kadar tatlı olduğunu ve ona ne kadar hayran olduğumu tekrarlayarak doğruca okşarım. Bana yüzünde güvensiz bir gülümsemeyle ya da ifadesiz bir şekilde bakar, ama ben onun benim kelimelerimi duymaktan hoşnut olduğunu bilirim. Ara sıra bana ne kadar yakışıklı olduğumu ve beni ne kadar sevdiğini söyleyecektir. Ama o ücretini almıştır ve ben bunu karşılık beklemeden, kutsal bir havayla söylerim bu nedenle onun beni duyması, benim onu duymamdan daha hoştur.

Bacaklarının arasına uzanır ve aşk noktasını temizce yalarım. Coşmasına izin vermeyerek gözleri açık bir şekilde yatar. Üzücü deneyimleri ona müşterinin bütün bu aptalca fikirleri bırakacağını, organını herhangi bir yere sokacağını ve geleceğini öğretmiştir. Ya da gözleri kapalı bir şekilde

yatar ve yapmacık bir şekilde inlemeye başlar ve kalçalarını oynatır. Gerçi ben bunun çok erken olduğunu bilirim.

İşaret parmağımı vajinasına sokar ve bızırını uzun tırnağımla nazikçe okşarım. Orta parmağımı vajinasında ıslatır ve düzgünce anüsüne kaydırırım. Boşta kalan elimle göğüs ucunu okşarım.

İnatçıyımdır, sıkı bir şekilde ve değişik yöntemlerle, favori hareketini arayarak yalar ve bulurum. Umutlanır -ya onu gerçekten zirveye çıkarırsam?- Fahişe rahatlar ve içindeki kadın ortaya çıkar. Göbeği kasılmaya başlar. Gözlerini aralar ve niyetim ciddi mi diye aşağıya bakar ve gözlerimiz buluşur. Gözlerini kapatır, hâlâ ihanetim için hazırdır ama aynı zamanda artan umuduyla bunu kabullenmiştir. Sonunda kasılmaların yaklaştığını hisseder. Kafamı elleriyle kavrar. Hayır, şimdi durma der gibidir. Zevk tüm bedenine yayılmaktadır. Yanmaya başlamıştır artık. Vücudunu bir duygu seli kaplar ama doruğa ulaşamaz. Boşalmanın hemen öncesindeki bir penis gibi titrer ve parmaklarım sulu bir vajina ve sıkıca kavrayan bir kıç tarafından sıkıştırılır. Kadın içine gelmem için beni yukarıya çeker. Uzun uzun düzerim onu. Hazzın doruklarında dolaştırırım.

Gülümser ve beni tekrar misafiri olmam için davet eder ve gelecek sefere benden ücret almayacağına dair söz verir.

Bu aşkın ifadesi değil midir?

Kaçınılmaz buluşma bir randevuevinde gerçekleşti.

Röntgencilik yapmak, başkalarının zevk anlarını izleme arzusunu tatmin etmek için bir randevuevinden daha iyi bir yer olamaz. Herhangi birinin zevki eşit bir zevkte canlandığında bu birisinin insanlığa karşı beslediği sevginin en göze çarpan örneklerinden birine dönüşür.

Bir yabancının hüznünü gördüğünüzde ona karşı hissettiğiniz merhametin gücü, acı çekenin hissettikleriyle karşılaştırılamaz. Aynısı işinizde duyduğunuzda da geçerlidir; işi başaran kişi bu başarıyı duyan taraftarından daha fazla mutluluk hissedecektir. Aynı şekilde aşk zamanlarını, iki bedenin birbirine girdiği zamanları izlemek kadar, bu zamanları izletmek de zevk verir insana. Özellikle birleşme anını izlemek, erkeğin kadına girişine tanıklık yapmak başlı başına bir haz kaynağıdır benim için.

Evet dünyada bir penisin bir vajinanın içine dalışı ve çı-

kışının görüntüsünden daha güzel bir resim olmadığına ikna olmuş durumdayım. İnsan belli bir mesafeden onu tamamıyla görebilir. Düzerken ve mucizeyi görmek için uzaklaştığınızda manzarayı her zaman tepeden görürsünüz. Taşaklarınızın onun apışarasına nasıl sürttüğünü göremezsiniz. Kılları kesin bir şekilde aynalarla ayırabilirsiniz ama bu hiç de eğlenceli değildir. Bunun yanında düzerken, penisinizin duyumlarıyla ilgili olduğunuzdan, kendinizi görüntüye tamamiyle bırakamazsınız. İşte bu yüzden, manzarayı seyrettiğim yerden, vajinadan çıkan başka birisinin penisi beni kendiminkinden daha çok heyecanlandırıyor. Eski Romalıların ekmek ve zevk değil de ekmek ve gösteri istemeleri pek tabiidir.

Röntgenciliğe karşı duyduğum arzum beni daha sonra belki de ölümümle sonuçlanacak bir tanıklığa yönlendirdi.

Sofya Astafievna'nın* evinde, duvarına gizli bir gözetleme deliği yapılmış özel bir oda var. Özel bir ücretle içeri bakabiliyorsunuz. Eve sürekli takılmayan müşteriler oraya gönderilir ve iyi şöhretli misafirler bitişik odayı kullanabilir ve gösteriyi seyredebilirler.

Bu defaya özgü olarak işinin ehli Nina'yı beraberimde götürdüm. Dizleri üzerine çökerek organımı çıkardı ve kıvamına getirerek yalamaya, emmeye başladı. Bu işi gerçekten çok çok iyi biliyordu. Nina meşgulken, gözetleme deliğine eğildim ve Lisa'yı "aygır"a binerken gördüm. Kızlara gözetlenen odada iken gözetleme deliğine karşı durma ve şamdanı deliğe yakın tutmak zorunda oldukları emri verilmişti. Lisa'nın sol yanağında nazik pembe bir sivilce olan

(*) St. Petersburg'da dönemin ünlü randevuevlerinin maması.

dolgun kıçını gördüm. Misafirinin üzerine eğilmişti ve içine kayan penis parlıyordu. Tam benim istediğim biçimde penis daha derine dalmak için dışarı çıkıyor, parlayan nar çiçeği dokumanın saçaklarını dışarı çekiyordu. Aygır, penisini Lisa'nın benim de yakından tanıdığım sunağına acımasızca daldırıyor ve onu geriye doğru çekilmeye zorluyordu.

Bir Çarlık özel muhafızının üniforması yere atılmıştı.

Boşalırken Lisa'ya doğru belini öyle kamburlaştırdı ki kızın vajinası gözden kayboldu. İş bitince Lisa üzerinden atladı ve dışarı koştu. Sonra yüzünü gördüm. Muhafızlığa yeni kabul edilen ve bütün kadınları çıldırtan d'Anthés'ydi. Birbirimize tanıştırılmamıştık ama bir defasında birisi Petersburg'daki en güzel kadınların toplandığı bir evde bana onu göstermişti. Ben N. ile ayakta duruyordum, o da onu ilk defa görüyordu. "Gerçekten dikkate değer bir şekilde yakışıklı" sözünü ağzından kaçırmıştı. Kan beynime hücum etmişti. Bunu hatırladığım anda geldim ve Nina yuttukça yuttu.

Aniden, alçakça bir şekilde; birkaç kez, penisimi ağzına aldığında her zaman boğulur gibi gırtlağını temizleyen ve dölümü iğrenerek dışarıya tüküren N.'yi düşündüm. Şeytanî bir düşünce aklıma geldi. Onun dölünü tükürür müydü? Sadece kıskanç bir cevap belirdi ve beni bir nefret uçurumuna itti; kesinlikle boğulmadan yutardı; dahası dudaklarını yalardı.

Evi terkederken holden geçtim ve sarhoş d'Anthés'yi Çarlık Muhafızları'ndan diğer bir subayla gördüm. Lisa ve Tamara ile içiyorlardı. d'Anthés Fransızca konuştu ve arkadaşı Rusçaya çevirdi. Lisa beni farketti ve bana bir

öpücük gönderdi. d'Anthés bana doğru döndü ve büyük bir gülümsemeyle:

"Bahse girerim ki sen Puşkin'sin" dedi.

Yanımdan geçerken soğuk bir şekilde:

"Üzgünüm sizi tanımıyorum" dedim.

"İyi kendimi tanıtayım"

Çevik bir hareketle divandan zıpladı ve beni izledi.

Bir iki adım öteye koştu, eğildi ve adını söyledi. Başımla selam verdim ve girişteki odaya yöneldim. Ayaklarının üzerinde yalpalayarak, hemen arkamda hareket ediyordu.

"Petersburg'da yeniyim ve sizi daha yakından tanımak istiyorum" dedi.

Aynı şekilde cevap vermek zorundaydım.

"Burası tanışmak için çok uygun bir yer değil."

"Neden? Tam tersine! Bu ev insanı sıkı fıkı eder.

Durdum ve ona merakla baktım. Gelecekte bu kelime oyunlarının kaç tanesini daha duymak zorunda kalacağımı bilmiyordum.

Bu arada devam etti:

"Ünlü bir şairsiniz, ama hiç en şiirsel doğal olguyu düşündünüz mü?"

Söyleyebilecekleri ilgimi çekti ve dışarı çıkışımı erteledim.

"Kadınlara baktığımda, kesinlikle biliyorum ki hepsinin bir amı var. Evet, evet basit bir gerçek. Ancak bu sarsılmaz güven nasıl da şiirseldir. Sadece bu güven bizim bir kadına yönelmemize bir amaç verir. Eğer böyle bir güvene sahip olmasaydık, müthiş bir acıyla saldırıya uğramış olacaktık, çünkü sosyetedeki kadınlar sanki amları yokmuş gibi davranıyorlar."

Düşünüşümüzdeki benzerliğe gülümsemekten kendimi alıkoyamadım ve ona Rusça öğrendiğinde hakkında konuştuğu güvenin kuşkuya boyun eğdiği masalımı okutacağımı söyledim.

Pek hoş olmayan bu diyaloğu daha fazla devam ettirmemek için hoşçakal demekte gecikmedim. Diğer koşullar altında ve başkası ile bu eğlendirici konuşmayı hoş karşılardım ama ilk görüşümde d'Anthés'yi sevmedim. Bununla birlikte evlendikten sonra; her ne kadar benim her zaman en çok sevdiğim diyalog konusu olsa da en yakın arkadaşlarımla bile düzüşme ve vajina konularında konuşmayı sevmez oldum. Evli bir adam seks hakkında konuştuğunda, bunun karısıyla ilişkilendirildiğini farketmiştim. Yorumlarının herhangi biri kaçınılmaz bir şekilde karısına atfediliyordu.

N.'ye sadakatsiz olmaya başladığımda, kendimi kelimelerde de dizginlemeyi bıraktım. En çok sevdiğim konularıma diğer kadınlardan bahsederek geri döndüm. Ama muhattaplarım her zamanki gibi anlattıklarımı N.'ye atfettiler. Şimdi bu benim için çok net bir hale geldi. Maalesef, artık çok geç.

Randevuevindeki olaydan beri, d'Anthés'yi sosyetede her gördüğümde alçak bakışını yakaladım. Bir defasında bana göz kırpmaya cüret etti ama yüzümde parıldayan öfkeyi gördüğünde bir daha asla böyle bir teklifsizliğe girişmedi.

N. ile her dans edişinde onu düzdüğünden şüpheleniyorum. Onun vajinasının huzurunda çok emin, herhangi bir romantik bir şüpheden uzak. Bu düşünce bir an bile beni terk etmiyor, beni kudurtuyor, bu halde holü terkediyor ve kıskançlığımı kağıt oyunlarının ateşinde bastırıyor ya da güzellerin peşinden koşuyorum.

d'Anthés N.'ye kur yaptıkça, kendi bekârlığım ve boynuzlu kocalar yaratma arzum geliyor aklıma. Kendime "İşte sıran geliyor" diyorum. Çember daralıyor; her ne kadar koca rolü oynasam ve karımın vajinası tutkulu kaldırım mühendisleri tarafından peşinden koşulsa da geçmiş tekrar gerçekleşiyor. Ona ne söylüyorlar; onu nasıl baştan çıkarıyorlar?

Bana gelince, nadir bulunan zeki bir kadına, çeşitlilikten daha iyi bir şeyin olmadığını ve hisleri tarafımdan tekrar tazelenerek bana teslim olduğunda kocasını daha bile çok seveceğini anlattım. Aptal kadınlara böylesine tutkulu bir aşkı kocalarından bekleyemeyeceklerini açıkça söyledim.

N.'ye güveniyorum ve bazılarının ona güvenmediği gerçeği beni onun yorulmak bilmez cilvesinden daha çok kudurtuyor. Kendimi söylentilerin, onurun ve sosyetenin görüşünün benim için şeylerin gerçek konumundan daha fazla anlam ifade ettiğine ikna etmeye zorluyorum. Birisinin onu

gizlice düzmesi –sadece bir kez– ve hiç kimsenin bunu ortaya çıkarmaması, o tamamen masumken hakkındaki sadakatsizlik dedikodu ve söylentilerinin bolca bulunmasından daha iyidir. İşte bu nedenle Vyazemsky* N.'nin peşinden koşarsa sadece sırıtırım. Sosyete onun böyle çirkin ve kaba birini çekici bulacağına inanmayacaktır. Ama d'Anthés güzelliği ve yüzsüzlüğü ile tehlikeli. Söylentiler onlara hiç kazanılmamış ama sosyetenin fikirlerine göre, hak ettikleri zaferler atfediyor.

Söylentilerin haddini bilmezliğinin arkamdan benimle alay etmesinden nefret ediyorum. Kafamda olmaması gereken boynuzların büyüdüğünü hissediyorum. N. bütün erkekler ayaklarındayken zina için ne kadar da sınırsız fırsatı var. Onu bu avantajı değerlendirmekten ne alıkoyuyor?

(*) Vyazemsky, Peter Andreyevich (1792-1878). Şair, edebiyat eleştirmeni ve Puşkin'in yakın arkadaşı.

d'Anthés'nin frengi olduğunu ve onunla sevişen her kadına bunu bulaştıracağını söyledim ve N. buna inandı. Frengili bir adamın her ne kadar hastalığı sürse de zamanla, daha az bulaşıcı hale gelebileceğini, belirtilerinden geçici olarak kurtulduğu dönemlerde, hasta adamda bu döneme özgü güçlü bir arzu oluştuğunu öğrettim.

Amacım, N.'yi d'Anthés'den korumaktı ve Katka d'Anthés'yle düzüşmeye başlayıncaya kadar etkili oldu bu yalanım.

Onunla yaptığı uzun dansların ardından balodan eve dönüşte onun "hastalığı"ndan acıyarak söz ediyordu. Gözleri ışıldıyor ve sarılmalarıma hayat dolu bir arzuyla cevap veriyordu. Bu anlarda d'Anthés'ye karşı çok avantajlıydım. Üstelik, N.'nin arzularını tahrik ettiği için minnettar olmam gerektiğini düşünüyordum. İş öyle bir noktaya geldi ki kendimi, N. okşamalarıma kayıtsız kaldığında onu bir balo-

ya götürmemin daha iyi olacağını, d'Anthés'nin onu dansta kucaklayabileceğini ve onu bana bir gece için canlandırabileceğini düşünürken yakaladım. Bu düşüncelerden iğrenmiştim ama onlarla hiçbir şey yapamazdım ve sonunda sadece habis bir zevk hissetmeye başladım.

Flört ettiği her adama bakarak adice düşünüyordum "Hepiniz benim için çalışıyorsunuz!" Ama kıskançlıktan dumanlar çıkartıyordum. Bir defasında N.'nin balo boyunca Kont H. ile dans ettiğini ve elini üç kez öpmesine izin verdiğini farkettim. Eve vardığımızda kılıcımı duvardan koparırcasına aldım, N.'yi dizleri üzerine çökerttim ve kılıcı gırtlağına dayadım.

"H. ile düzüşüyor musun?" diye bağırdım. "İtiraf et!" Dehşet içinde kalmıştı. Vücudu çırpınıyormuş gibi gerildi. Dizlerime sarıldı.

"Çocuklarımın üzerine yemin ederim ki sana sadığım." Sesinde müthiş bir kırgınlık vardı ve gözlerimin içine doğrudan bakarak konuşmuştu.

Cevabında bir an tereddüt hissetseydim ya da gözlerini kaçırmış olsaydı onu kılıçtan geçirmeye hazırdım ve o da bunu anlamıştı. Ona böyle bir yeminden sonra nasıl inanmayabilirdim? Dizlerimden aşağıya ittirdim ve o da yere yığıldı. Her kıskançlık saldırısı vahşi bir tutkuyla sonlanıyordu. N. yerde yatmış inliyordu.

Tahrik olmuştum. "Onu şimdi düzeceğimi biliyor" diye düşündüm ve elbisesini yukarı çektim. Uylukları kanla kaplıydı ve ben vajina kanının kokusunu alamadığıma şaşırdım.

Karım çocuğunu düşürmüştü.

İlk doğumumuzdan sonra, onun korkunç çığlıklarını

duymamak için, ona bir daha asla yakın olmamaya karar vermiştim. Öyle delice çığlıklar atıyordu ki merhamet gözyaşlarında ve ona yardım edememe acizliğinde boğuluyordum. Kendimi ve ona böyle ızdıraplar çektiren bebeği lanetledim. İkinci doğuma kasten geç kaldım ama Tanrı beni yine de çocuk düşürmeye tanık ediyordu.

Balık yüzlü embriyonun pıhtısı kan içinde yatıyordu.

Bereket versin, kanama daha sonra durdu, acısı geçti ve bir gün içinde N. tekrar hamile kalmak için hazır hale geldi.

Regl kanı, doğum kanı, çocuk düşürme kanı. Kanlı kadınlar! Bir erkek köprünün altında ne kadar çok su var diyebilir. Bir kadınsa ne kadar kan aktı diyebilir. Bir kız bekâretini bekâret zarı yırtıldığında değil, vajinası ilk kez kanadığında kaybeder.

Sadece N. hamile iken huzur duyuyorum, çünkü doğum hazırlıkları, orospuluğunu tamamen ortadan kaldırmasa da en azından bastırabiliyor. İşte bu yüzden beni her ne kadar mahvetse de, onu hamile tutmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum. Çocuk yaparak korkularımı erteliyorum.

N.'nin hamileliği ayrıca yararlı da çünkü benim diğer kadınlara olan açlığımın bahanesi oluyor. Hamileliğinin son aylarında bebek için tehlikeli olduğunu söylediklerinden, beni kendine yaklaştırmadı. Hiçbir ikna çabama karşılık vermedi. Çıldırıyordum ve gidip bir fahişeyi düzeceğimi söyledim. N. bunu sakin bir şekilde karşıladı ve onun gerçekten bir fahişe olmasını bir sevgili olmamasını istedi.

İtiraflara böyle başladım ve fahişeler için izin aldım. Çok mutluydum, N.'yi fahişelerin sadece arzularımı canlandırdığını ve ona duyduğum sevgiye hiçbir zarar vermediği-

ni söyleyerek verdiği iznin ne kadar isabetli bir karar olduğuna iknaya çalıştım.

Bu, N. Mashka'ya hamileyken oldu. Ancak izin doğumdan sonra da sürdü. Elde ettiğim ayrıcalığı bırakacak değildim. Çok azdığım bir gece N. soğuk davranınca yataktan çıktım ve giyinmeye başladım. Zehrini saçtı:

"Ucuz fahişelere gitme! Bir şey kapabilir ve onu bana geçirebilirsin!"

Önceleri, karıma sadık olmadığım söylentilerinin sosyetede yayılmasını istemediğim için fahişelere takılıyordum.

N. fahişelere katlanıyordu ama diğer kadınlara karşı kıskançlığı inanılmaz şekilde şiddetlenmişti. Bir baloda gözüm bir kadına takılsa, kuduruyor ve herifin biriyle azgın bir flörte girişerek intikamını alıyordu.

Bir defasında, Prenses T'nin elini öperken, başparmağıyla işaret parmağını ayırdım ve vajinanın bu sembolünü yaladım. N. yanımızdan geçiyordu ve bunu farketti. Öfkeye kapıldı. Çünkü nişanlandığımızda onun elini bu şekilde öpmüştüm. Balodan sonraki akşam, yüzüme bir tokat attı ve ağlayarak bağırdı:

"Neden evlendin benimle? Başka kadınların peşinden koşmak için mi? Beni hiç sevmedin, sadece güzelliğime sahip olmak istedin o kadar! Artık senin için yeteri kadar güzel değil miyim? Aç gözlü bir domuzsun" dedi.

Önünde diz çöktüm ve dinlemesi için yalvardım, aşkım üzerine yeminler ettim. Yine de herhangi bir yeni kadının kolayca başardığı şeyi, onun artık beni heyecanlandırmadığı gerçeğini tüm çıplaklığıyla açıklayamadım. Böyle bir itiraf N.'nin kalbinde onulmaz bir yara açardı.

Şimdiye kadar her şeyi kendisi anladı. Artık umut veren

bir sevgili olarak yapabileceğim tek şey umutsuzluğun önünde esneyeceği günü geciktirmekti.

Sonra ona evli bir erkeğin diğer kadınlara asılırken karısına duyduğu sevgiyi koruduğunu ve evliliğin ateşini beslediğini söyledim. Ona bir kadın hakkındaki olumlu duygularımın düzüşmeden sonra nasıl bittiğini ve N.'ye duyduğum arzunun nasıl şiddetlendiğini anlattım. Kalbime ulaşmayan bir coşkunluktan sonra ona arzu dolu olarak koştuğuma inandırdım. Ve o gece abartılı bir şiddet ve arzuyla uzun uzun düzdüm onu. Artık sadece fahişeler için değil aynı zamanda daha başka kadınlar, yeni yeni vajinalar için de özgürlüğümün sınırları iyice genişlemişti.

N. zaman zaman safça soruyordu:

"Bir şey kaparsan ben ne yapacağım?"

Otoritemi ve saflığını kullanarak onu ikna ediyordum:.

"Benim başıma bir şey gelmez."

Dikkatliydim. Sadece bir annenin yapabileceği gibi kızlarına özen gösteren mamaların randevuevlerine gidiyordum. Ayrıca, düzmeden önce kızları mutlaka inceliyordum. Vücutlarında kızıl lekeler ve yara arayarak, koltukaltlarını ve kasıklarını herhangi bir şişliğe karşı yoklayarak, ağızlarını açtırıp dillerini dışarı çıkarttırarak özenle muayene ediyordum. Kokudan ve vajinanın renginden herhangi bir iltihaplanma olup olmadığını belirleyebilirim. Hatta bir randevuevinde "Doktor" diye çağırılıyordum.

Koku alma duyum o kadar güçlüdür ki bir kadın reglken onu teşhis edebilirim. Annette'den* tanıdık bir koku geldiğini ve bunu ona sorduğumu hatırlıyorum:

(*) Wolf, Anna Nickolayevna (1799-1857)

"Hangisini daha çok seviyorsun; gülün kokusunu mu, ringa balığının kokusunu mu?" dedi.

Ringa balığı kokusuyla nefes verirken, gül gibi kızardı.

Naschokin ile çingenesi reglken anlayacağım konusunda birçok kez bahse tutuştuk. İstisnasız her zaman kazandım. Balolarda, regl olan kadınları teşhis etmeyi severim. Gençliğimin ilk yıllarında dans ettiğim kadınları eğer regllerse, bunu anladığımı belli ederek utandırırdım. Eğleniyordum ve en nazik olanları bile, koku alma duygusu bu kadar gelişmiş birinin diğer yeteneklerini tahmin ederek kendilerini bana veriyorlardı.

Evet N. fahişelerime katlanıyordu. Bir defasında düzüşürken, onun yapmadığı neyi yaptıklarını sordu. Heyecanlandım ve aslında yapmamam gerektiği şekilde, iştahla anlatmaya başladım. Bu tür ayrıntıları karınızı iğrendirmeden anlatmak olanaksızdır. Ona, üzerime oturan ve taşaklarımı kızgın sidiği ile yıkayan birini anlattım.

N. iğrenmeyle "Bu ne pislik böyle" dedi ve benden uzaklaştı. Yine de canlanmıştı. Onu arkadan tutarak pozisyon aldım. Aslında ağzına vermeyi ve o şekilde boşalmayı istiyordum. Ancak dölümü emmeyi sevmiyordu ve bunu zorla yapmak her zaman zevk vermiyordu. Kalçasını yukarı kaldırdım ve beline bastırdım. Girmek zor değildi. Ama boşalmam daha tatlı olsun diye isteğimi gözlerimin önünde canlandırmadan edemedim... Saçından fışkıran bir nehir...

N. benimle aynı anda geldi, ama belli etmemeye çalışıyordu. Anlattıklarımdan sonra doyuma ulaşmak zoruna gidiyordu. Bana sarılmadan, bir teşekkürler öpücüğü vermeden arkasını bana dönüp yattı. Bana, arkadaşlarımın karılarının ve fahişelerin davrandıkları şekilde davranıyordu. Ge-

lirler ve uyurlar. Hayır, N. beni sevmiyor ve bana karşı kayıtsızlığını geçirmek için yaptığım her şeyin durumu daha da kötüleştirdiğini görüyorum. İçindeki şehvet uyandığında, onu doyurmama izin veriyor; geri kalan diğer tüm zamanlarda bana sadece katlanıyor.

N., beni ve Katrini kıskanarak onu Khlustin'le* evlendirmeye karar verdi. Onu düelloyla tehdit ettim ve ödlek ortadan kayboldu.

Kızkardeşlerini evimize belli bir amaçla getirdiğini sonra itiraf etti, ben zaten farkındaydım. Onları annelerinin tokatlarından ve deli babalarından kurtarmanın dışında, benim başka kadınları düzmekten asla vazgeçmeyeceğimi artık anlamıştı ve büyük bir yılgınlıkla, bu işi tanımadığı kadınlarla değil kızkardeşleriyle yapmamı tecih ediyordu. Zavallı kız orman yangınının bir ağacın yanmasıyla sona eremeyeceğini anlayamıyordu. Oysa yangın ne kadar ağaç tüketirse o kadar güçlenir. Ama bunu ona açıklamak istemedim ve sadece ellerimi ovuşturdum. Ellerimi her zaman düzme umuduyla doluyken ovuştururum. Bu alışkanlığı, çocukluğumun ilk yıllarında mastürbasyon yapmaya başladığımda geliştirdim. Neden bilmiyorum ama, tek elimle değil de iki elimle; sanki penisimi ellerimin arasında sıkıştırıp ovuşturuyormuşçasına yapıyordum. Kendisini tamamen aşka vermiş, aşkı iki eliyle kavrayan doğam buna yanıyordu. Her ereksiyon yaşayışımda, penisim cennete ve Tanrı'ya dönüşmüş demektir. Ve penisim ne zaman kalksa Tanrı'nın benimle olduğunu biliyorum.

Bir kadına hayır diyemem. Onu en azından bir kez ka-

(*) Khlustin, Semyon Semyonovich (1810-1844)

baca da olsa düzerim. Gerçekten de kalbim en kolay kadına aittir.

Aza* çoktandır bana ve şiirlerime aşıktı. Ve flört etmeye bile vakit kalmadan bana teslim oldu. Katrin de merak dışında bir nedenle denemek istedi. Kızkardeşi onun için bir örnek oluşturuyordu ve hayatının sonuna kadar bakire kalmaktan o kadar korkuyordu ki, tereddüt etmeksizin kendini bana önerdi. Bunu yapmak için beceriksizce bir yol seçti, ayağına kasten bir çanta dolusu bozuk para düşürdü. Böylece N. ve Aza ile birlikte baloya gidemeyecek, evde kalacaktı.

Zavallı Koko hiç kimsenin hilesini çakamayacağını düşünüyordu; ama N. ve Aza hınzırca bakıştılar.

Koko biraz abartmıştı ve ayağı gerçekten incinmişti. Bir hizmetçi, içi soğuk suyla dolu bir leğen getirdi ve ayağını içine daldırdım. Bir doktor kadar ciddiydim ve K. utanmadan bana itaat etti. Ağrı hafiflediğinde, yatağa yatmasını ve ayağına buz koymasını söyledim. Gecelikle yatıyor ve bana alçakgönüllü bir şekilde bakıyordu. Elimi yorganın altına soktum ve dudaklarını öptüm. Elimi hiç paniklemeden kasıklarına uzattım. Vajinasında saklı zevkleri öğreten bu eli kendisininmiş gibi kabul etti. İşte penisin zamanı gelmişti ve Katrin fazlasıyla hazırdı. Ağrıyan ayağı zihnini başka taraflara çeker gibi olmuştu; ama kadınlık hazlarını unutturacak düzeyde değildi.

Kızlık zarı öyle esnekti ki hiç kan akmadı.

Kokom, bu an için çalışkan bir biçimde hazırlanmıştı. Penisime kendi kendine uzandı. Sonra bana N.'nin ona se-

(*) Goncharova, Alexandra Nickolayevna (1811-1891). Puşkin'in baldızı.

vişmenin teorisini anlattığında neler düşündüğünü ve geceleri bir eliyle kendini parmaklarken, diğer elinin başparmağını emerek kendini bir penisi emiyormuş gibi nasıl hayal ettiğini anlattı.

Bu iş, Aza'yla da aslında ciddi bir şey olmasına rağmen komik bir hale dönüştü. Beni ve N.'yi kıskanıyordu ve ona ve evdeki herkese sevgilim olduğunu açıklamaya karar verdi. N.'nin hiçbir şeyden şüphelenmediğine inanıyordu. Aza sadece kendisinin beni hak ettiğim gibi sevebileceğini hissediyordu ve N.'ye bu açıklamayla saldırmak istiyordu. Boynuna taktığı haçı yatağıma sakladı ve hizmetçiler sakladığı yerde haçı bulana kadar bütün evi arattı.

Tabii ki N.'nin bundan haberi vardı: "Kocamı kızkardeşimden kızkardeşimi kocamdan esirgemem!"

Aza N.'den böyle bir "cömertlik" beklemiyordu ve şaşmış bir şekilde geri çekildi.

Koko daha değişik davranıyordu. Kendisi ile Aza arasında bir seçim yapmamı istiyordu. N.'yi kaçınılmaz bir kötülük olarak kabul ediyordu. Bense ikisini birden tüm kararlılık ve dayanıklılığımla istiyordum.

Çevremde ne kadar çok vajina varsa, o kadar mutlu olurum. Belki bir gün bu özel vajinalardan birini tercih edeceğim.

Daha sonradan bu tabloya d'Anthés katıldı ve K. onun beni nasıl sinirlendirdiğini görerek benden intikam almak için ona aşık oldu. Ama karşılığında bir şey elde edememişti ve pezevenkliğe başlamıştı. d'Anthés'ye N.'nin nerede ve ne zaman olacağını gizlice söylüyor, d'Anthés aynı yer ve zamanda orada bulunuyordu.

d'Anthés'nin ailemizde bir casusu olduğunu ima ettiğini N.'nin kendisinden öğrendim. K.'ya bunu açıkça sorduğumda bir sonuca varmak çok zor bir şey değildi. Zihni karıştı, kızardı ve kaçmak istedi ama elinden yakalayıp kendime çektim ve kulağına: "d'Anthés'den bir kadın gibi yararlanıldığını biliyor musun?" dedim. K. bana iğrenmeyle baktı ve avazı çıktığı kadar bağırdı: "Bu bir yalan" Sonra onu ustalıkla hazırlamış olduğum cümleyle kamçıladım: "Uzun süre önce farkettiğini düşünüyordum, çünkü onun sahip olduğu malum yeri her becerişlerinden sonra sana ar-

kasını dönüyor." Koko benden nefret ettiğini haykırdı, elini çekti ve ağlayarak odasına koştu. Öcümü aldığımı hissettim ama aynı zamanda evimde talihsiz bir düşman edindiğimi anladım. Neyse ki ateşli bir düşmanı uyuşuk bir düşmana tercih ederim.

d'Anthés'nin oğlancı olduğunu keşfetmiştim ve haberleri sosyetede memnunlukla yayıyordum. Bunu düzenli bir şekilde takıldığı randevuevindeki kızlardan öğrendim. Gerçek dostları olarak bana emin bir şekilde, d'Anthés'nin, acımasızca kıçlarından düzülenlerin yırtılmış ve kanayan kıç deliklerinden farklı olmayan kıç deliğini yalatmak için yüksek meblağlar ödediğini anlattılar.

Heeckern* onu evlat edindiğinde, artık hiç kimsenin kuşkulanmak için bir nedeni kalmamıştı. Katka en sonunda buna ikna olmuştu, ama umut ettiğim gibi iğreneceğine ona acıyordu. d'Anthés ona Heeckernlerin iflah olmaz tutkularının bir kurbanı gibi görünüyordu. d'Anthés'yle ilgili her şeyi mazur görebilirdi.

(*) Heeckern, L.B. (1791-1884). Hollanda'nın Rusya Elçisi; d'Anthés'nin babalığı.

Aza'ya aşık olmuştum. Tüm direnci onu ilk kez öptüğümde diliyle beni ittirme girişiminde bulunmasından ibaretti. Beni anlıyor, isteklerime razı oluyor. Ona "Hayır, değer biçmiyorum" şiirimi okuyordum. "Zavallı, zavallı erkeğim" diyerek feryat etti ve bana sarıldı. Ben de derinden etkilenmiştim ve gözlerinden damla damla yaşlar akıyordu. Kendimi neşelenmemi ve N. gönülsüz ve tutkusuz iken, onun gelmesini sağlayabildiğim için övünüşümü anlıyordu.

N.'nin d'Anthés'ye bakışlarında sevinç ışıltıları olduğunu farketmeye başladım. Bana hiç böyle bakmamıştı. Hayatımın geri kalan kısmında, bir akşam daha iyi görünüp görünmediğimi sorduğunu hatırlayacağım. Bu oyun dolu soruda gizlenmiş büyük bir acı ve güzelliğe karşı duyulan tatmin edilmemiş büyük bir ihtiyaç görüyorum.

N. bile gözleri açık bir şekilde gelirken, hayalinde her zaman geçmişteki bana bakıyor. Ama Aza beni tüm halim-

le seviyor ve benimle birleşmek istiyor. Böyle anlarda onun N.'ye bu kadar az benzeyişine öyle oburca bir hayranlık duyuyorum ki.

Her zaman güzel kadınları elde etmek için uğraştım ve asla güzel olmayan bir kızla evlenemezdim. Güzellik için çabalamak insanlar için çok doğaldır ve hiçbir şey güzelliğin yerine geçemez. Aşk kasılmaları bu özlemi sadece geçici olarak zayıflatır ama şu anda yeni bir enerjiyle tekrar canlanıyor. Yanlış yerde olduğumu itiraf etmek zorundayım; şayet N. d'Anthés'nin karısı olsaydı daha mutlu olurdu. İşte bu yüzden bu "tatlı oğlana" karşı nefretim her gün daha da güçleniyor. Eğer d'Anthés N.'nin gözlerinde bir yara olmasaydı, benim ve onun arasındaki farklılığı, onu her görüşünde N.'ye hatırlatmayacaktı. Eğer N.'yi köye götürmüş olsaydım, kendimi bu uygunsuz kıyaslamadan kurtarırdım ve N. benim çirkinliğimi bu kadar çok farketmezdi. Hayır, kendimi kandırıyorum. Güzelliği unutmamak için onu bir kez görmek yeter.

Evlilik bana göre değildi. Herkes gibi yaşamak istemiş ama bunu başaramamıştım. Ben başkalarının yaptığı gibi, karımın bir aşığı olmasına izin veremem; bunu farketmiyormuşum gibi yapamam; başka kadınlarla ilişkim varken onları karımdan saklayamam.

N.'ye Aza'yı yatağımıza davet etmesini önerdim ama aynı anda bundan pişman oldum. Çünkü ilişkimizde bir çatlak daha oluşmuştu. N. bana aşağılayan bir ifadeyle baktı ve "Düşündüğümden daha da pissin" dedi. Karımı fuhuşa itmeye çalışmamalıydım. Ama o zaman iki kızkardeşin birlikte sevdikleri bir adamı öpmelerinden daha doğal bir şey olamaz gibi geliyordu.

Bir gün önce aynı şeyi Aza'ya önermiştim. Şaşırdı: "İkimizle birlikte ne yapacaksın?" Güzel bir şekilde açıkladım ve coşmuş bir şekilde: "İstediğin her şeyi istiyorum" dedi. Bu seven bir kadının ideal cevabıydı. Ve aniden eğer N. doğum yaparken ölürse onunla evlenip evlenmeyeceğimi sordu. Bir an için N.'nin ölümünü düşündüm ve kendi ölümümü düşündüğümde bile hissetmediğim bir korku yerleşti üzerime.

Koko'nun d'Anthés'yle takıldığı ve Aza'nın Arkshka'ya* aşık olduğu yaz, geri dönüşümüzde kızkardeşlerin ayrı yaşamasına izin verdim. Ama onları sonbaharda elime geçirdim.

d'Anthés ve Koko'nun sevgili olduklarını anlamıştım. Birbirine anlamlı dokunuşlar, sevişir gibi bakışmalarla ele veriyorlar kendilerini. Eğer aşıklar ilişkilerini cidden saklamak istiyorlarsa, erkek ve kadının arasındaki ilişkiyi yakalayacak birisi sosyetede peydah olabileceği için sosyetede değil özel bir yerde buluşmalılar. Ve birisi bunu farkederse o zaman bu tüm sosyeteye açık bir hale gelir.

N.'den bu kadar emin olmamın nedeni de bu. Onu d'Anthés'yle sürekli olarak izliyorum. Açgözlü bakışlarında, sahip olanın bakışları değil, N.'ye bakan tüm erkeklerde gördüğüm, ona sahip olma susuzluğunu görüyorum. Benzer bir şey N. ile de oluyor. Düzüşmeyi umut ettiğinde şeker dudaklarında beliren gülümsemeyi biliyorum; ama d'Anthés'nin önünde bu gülümseme yüzünde belirmiyor ve ben ihtiyatlı bir şekilde gözlemime devam ediyorum. Bu gülümseyiş en azından bir kez kaçınılmaz olarak görülecektir.

(*) Rosset, Arkadi Osipovich (1821-1881)

N. kendisinin bu şehvetli gülümseyişinin varlığının farkında değil. Gizli kozumu elimde tutarak, ona bunu kasten anlatmadım. Tanrı'ya buna ihtiyacım olmaması için dua ediyorum.

Koko beni yatak odasına almamaya çalışıyor. Geceleri odasının kapısını kilitli buluyorum. Bana ait bir şeyim çalındı sanki. d'Anthés'den gerçekten nefret etmeye başlayışımın nedenlerinden biri de bu.

Kapısını kilitlenmemiş bulduğum bir gece odasına daldım. Bir çığlık attı ve kendisini saklamak için örtüyü üzerine çekti. Bu kendisine duyduğum isteği daha da arttırdı. Sanki onu daha önce hiç düzmemişim gibi davrandığı için içim kinle dolmuştu. Benim olan bir kadın aniden erişilemez olmaya cesaret ettiğinde buna katlanamıyorum. Benim düşünüş tarzıma göre sadece bir kez bile düzdüğüm bir kadın sonsuza dek benim kalır. İşte bu yüzden bir erkek karısının bakire olmasını ister, çünkü bir kadına sahip olan herhangi bir erkek kadının yaşamının geri kalanında kadın bunun farkına varsa da varmasa da kadının üzerinde bir güce, etkiye sahiptir.

Katka daha yüksek sesle çığlık atmak için ağzını açtı

ama ona çok hızlı bir şekilde yetiştim ve yüzüne tokadı patlattım. Bastırılmış çığlığı hıçkırıklara dönüştü.

"Senden nefret ediyorum, midemi bulandırıyorsun pis maymun! d'Anthés'den hamileyim anladın mı?" diye gözyaşları içinde tısladı.

Tırnaklarımı uzun boynuna geçirmemek için zor tuttum kendimi. O anda sosyetedeki skandalı ve ailemin onurunu lekeleyecek söylentileri hayal ettim. Düşmanlarımın, bebeğin benden olduğu dedikodusunu yayacaklarını biliyordum. Sorunu çözmenin ve skandalı önlemenin tek yolu d'Anthés'yi onunla evlendirmekti ve eğer kabul etmezse onunla dövüşecektim. Ayrıca Koko'yla evli olması onu N.'ye karşı daha az tehlikeli kılacaktı. En azından o anda öyle görünüyordu. Ama sosyeteye gerçek nedeni açıklamadan d'Anthés'ye meydan okumak için bir bahaneye ihtiyacım vardı, bununla birlikte d'Anthés'ye K. ile evlenmesi halinde meydan okumamı geri alacağımı bildirmem gerekiyordu.

Katka'ya "d'Anthés'nin gerçekten seninle evlenmesini mi bekliyorsun, yaşlı çeyizsiz kız?" dedim.

K. hıçkırarak ve bana korkuyla bakarak:

"Benimle evlenmese bile her zaman ona ait olacağım" dedi

Mumun alevi gözbebeklerine yansıyordu, yani "gözleri yanıyordu" ifadesi burada daha uygun.

"Seni köye göndereceğim. Çünkü onun, senin dışında, yanında yeteri kadar kadını var. Adımı lekelemene izin vermeyeceğim. Yarın gideceksin"

Ve o anda, bana en az bir hafta daha kalmak için yalvarmaya başladı. Daha fazla yalvarması için ona zaman tanıdım ve ses tonumu birdenbire yumuşattım.

"Onunla evlenir misin?"

Tutkulu bir şekilde:

"Onun için hayatımı veririm!" dedi ve gözlerinden yaşlar boşandı.

Nazik bir sesle:

"Onu seninle evlendirebilirim" dedim.

Gözleri kocaman oldu ve ağzı açık kaldı:

"Gerçekten? Yapabilir misin?"

Neşelendi.

"Tüm hayatım boyunca senin için dua edeceğim."

"O zaman bana karşı koyma" dedim ve örtünün kenarını çektim. Kendisini bir topa dönüştürdü ve terledi. Bir an onun için üzüldüm ama tutkum azalmadı ve evliliğini ayarlayacağıma ve köye geri göndermeyeceğime temin etmeyi sürdürdüm. Düğünün aralık sonu ya da ocak başında olabileceği konusunda söz verdiğimde karşı koymayı bıraktı. Karnı o zamanlarda farkedilir olacaktı ve skandal engellenemez olacaktı. Bunu kafamdan çabucak hesapladım ve teminatlarımın kesinliği onu ikna etti.

Bana inandı ve rahatladı. Tahrik olmadı ve altımda "Geç gelmeni istiyorum" diye düşünerek ölü gibi yatmadı. Ve ben onu düzerken herhangi bir tedirginlik duymadan içine boşalacağım. Daha önceden hamile kalacağı kuşkusu beni yer bitirirdi. Ama yalnız gelmek istemedim. d'Anthés'yi ona duyduğu sevgiyi onun gelmesini sağlayarak, gözden düşürmek istedim. Onu her şey daha çok heyecanlandıran hareketi biliyordum. İçeri, dışarı değil, bir yandan diğer yana. Rahmine doğru vurmadım ama durmadan sürttüm. Bilgili bir kadının bana anlattığı gibi, duvarlara sürt ve dibe ittir.

Katka kurnazlık yaptı ve benden uzaklaşmaya çalıştı. Böylece penisim rahmine ulaşamayacaktı ve aynı anda, o azmadan önce gelmem için ona öğrettiğim gibi penisimi sıkıştırdı. Neyse ki uzun süre kendimi tutabiliyorum.

Parmağımı tükürüğümle ıslattım ve kıçının deliğine kaydırdım bu başlangıçta hoşlanmadığı ama gelirken hoşlandığı bir şeydi. Bir kadına yeni bir şey yaparken, geleceği zamanı tercih ederim. Böylece onu istemeye başlar.

Sonra Koko'nun şehvete teslim olduğunu hissettim ve o da yüksek ihtimalle d'Anthés'yi hayal ederek kendisini bıraktı. İşte, maalesef, güçsüzdüm. Yine de bir şey beni mutlu etti. Onu düzmek hayallerinde olmaktan daha iyiydi.

Ve kendisine doğru açılan ve onu sarsan bir şeyi tanımış gibi inledi. Parmağım sekiz kasılma hissetti. Kasılmaları saymaktan her zaman zevk aldım. Daha önce beşten fazla olmamıştı ve şiddetleri hep daha zayıftı. Belki hamilelik ve yeni duyguları zevkini daha keskin yapmıştı, bunun yanında, vücudu beni memnunlukla tanıdı.

Son kasılmanın ardından, tekrar hıçkırmaya başladı. Koko vücudunun sevgisine sadık kalamama yeteneksizliği nedeniyle acı çekiyordu.

d'Anthés'ye meydan okuyabilmek için, kıskançlığımı göstermeye başladım ya da daha doğrusu prensipte kıskanç oldum, N.'nin etrafında her görünüşünde rolümü kolayca oynadım ve her fırsat buluşumda ona bulaştım. Kendisini ağırbaşlılıkla koruduğunu ve beni akıl ile püskürttüğünü itiraf etmeliyim. Hatta bu beni daha da sinirlendirdi ve ona karşı kabalaştım.

Yeni bir isimsiz mektup aldım. Birkaç ay önce aldığıma benziyor. Ama bu sefer mektubun kopyaları tanıdıklarıma da gönderildi ve herkes bunu öğrendi. Derhal, d'Anthés'yi bunu yazdığı için suçlamak ve bu mektubu meydan okumaya bir bahane olarak kullanmak için bir plan yaptım. Aynı gün düelloya davet ettim ve "babacığı" "oğulcuğuna" merhamet dilemek için geldiğinde ona koşullarımı anlattım. Yaşlı adam vesayeti altındaki çocuğunu K.'ya iki hafta içinde evlenme teklifi etmesi için ikna edeceğine yemin etti.

Delvig'in daha sonra söyleyeceği gibi, çocuklarım çok komik. Aile hayatımın koruyucusular ve annelerini günaha davetten uzak tutuyorlar. Ne kadar çok çocuk olursa o kadar iyi. Benim için, onun her hamileliği zinalarımı affeden bir günahtan arınma gibi.

Hamilelik dönemlerinde, N.'nin, göbek deliği gözden kayboluyor ve siyah bir noktanın kaldığı bir yuvarlaklığa dönüşüyor. Göbeğinin altında hamileliğin özel, yeni kokusuyla vajinası saklanıyor.

Mashka'yı narin pembe vajinasıyla ilk kez gördüğümde, zevkin hayata, mucizevi bir şekilde dönüşmesi nedeniyle heyecandan tutuşmuştum.

N. sadece geldiğinde hamile kalabileceğine inanıyor. Rahiminin dölümü içeri çekişini hissedebilmesi için güçlü biçimde orgazm olması gerekiyor. Ama çocuklar konusundaki arzumu bildiği için bunu kasten söylüyor olabilir, bu yüz-

den onun hep gelmesini sağlayacağım ama bu her zaman kolay değil. Evlilik süremiz uzadıkça, daha da ilgisizleştiğim için daha fazla güç kullanmam gerekiyor. Kendimi zorluyorum; karımı tatmin edilmemiş bırakmamamı yoksa onu bir aşığın kollarına iteceğimi düşünerek motive olmaya çalışıyorum.

İlk önce onun miskinliğinin arkasından yetişmek ve aşığımın sanatında tatmin bulmakla ilgileniyordum. Ama bunu bir kez kendime kanıtladığımda, sanatımı diğer kadınlara uygulamak istedim. Gecenin ortasında uyanıp N.'yi mastürbasyon yaparken ve iniltilerini beni uyandırmamak için tutarken duyduğumda ferahladım.

Ama d'Anthés'yle, kendini parmaklamak zorunda kalmaz, gece gündüz düzülürdü. Bazen deliriyormuşum gibi geliyor. Düşündüğüm herhangi bir şey d'Anthés'yi düşünmekle son buluyor. Eğer onu öldürürsem, yeni bir hayata, N.'ye sadık kalabileceğim sakin ve sofu bir hayata başlayabileceğim. Bu düğünden sonra yaşadığım duyguların, yani mutluluğu gerçekten elde edebileceğim inancının aynısını, d'Anthés'nin ölümünü istemem nedeniyle hissediyorum. Günahlarımdan, kusurlarımdan, tutkularımdan ve hatta borçlarımdan kurtulacağım.

Kişiliğim kaçınılmaz düelloyu beklerken sinirli ve ateşli bir hal almaya başladı. Pek tabii herkes arkamdan fısıldıyor ve dedikodumu yapıyorlar.

Benim fevri davranışlarım çocuklarıma da yansıyor ve herhangi olumsuzluklarında, bu davranış ne kadar küçük olursa olsun, huş ağacından sopamı kavrıyorum. Kalbim merhametle taşıyor ama elim Şeytan tarafından yönetiliyor. Mashka'nın eteklerini kaldırıp ilk kez huş ağacından sopay-

la vurduğumda "Bir daha yapmayacağım" diye ciyakladı. N. odaya seğirtti, sopayı elimden kaptı ve kızını odadan uzaklaştırdı. Koltuğa çöktüm ve geceyi müthiş bir yorgunluk duygusuyla orada geçirdim. Artık çocukları cezalandırırken kapıyı kilitliyorum. N. feryat figan benim delirmiş bir hayvan olduğumu ve onlara bir baba değil bir düşman olduğumu haykırıyor. Kimbilir, belki de haklıdır.

Çocuklara ayıracak vaktim yok. Yazı yazmaktan ve kadınlardan, Mashka ve Sashka'yla* oyun oynamak için nadir olarak vakit kalıyor. Grishka** ve Natashka*** hâlâ bilinçsiz çocukluk evresindeler ve onlarla yapabileceğim hiçbir şey yok. Bebeklerden en büyük zevki onları misafirlerime gösterdiğimde alıyorum. İyi bir şiir yazdığımda duyduğum gibi onlarla gurur duyuyorum. Çocuk odasına gidip, yataklarından çıkarır, birini diğerinin ardından misafirlerin görmesi için sessizce durdukları oturma odasına getiririm. Yüzleri kedi yavrularını hatırlatıyor ve misafirler sıradaki çocukla büyüleniyorlar. Ama çocuklar genellikle beni kızdırıyorlar ve ben de onlardan uzak durmaya çalışıyorum. Ağlamaları ve gereksiz gürültüleri, hastalıkları herhangi bir şeye konsantre olmama engel oluyor ve zamanımı alıyor. Sadece yarım saatlik sabrım var, daha sonra kaçmam gerekiyor. Çocukların acı çekmesi benim için katlanılamaz bir şey, hatta bu acı çekmeleri keskin dişler kadar kaçınılmaz ve gayri tehditkâr olsa da. Kendi acizliğime feryat etmek istiyorum, kalbim merhametten parçalara bölünüyor ve on-

(*) Puşkin, Alexandr Alexandrovich (1833-1914). Puşkin'in oğlu.

(**) Puşkin, Grigori Alexandrovich (1835-1905) Puşkin'in oğlu.

(**) Puşkina, Natalia Alexandrova (1836-1913) Puşkin'in kızı.

ları yaratmakla suç işlemiş gibi hissediyorum. Çocuklarımı gelecekteki acılarını gözönüne almadan yaptım. Kendimi N.'yi kıskanmaktan, zevkin kesilmesinden ve onun dışında gelmekten kaynaklanan acıdan kurtarmak için çabaladım. Genellikle, onların küçük ellerine, bacaklarına, yüzlerine bakıyorum ve onların benim kemiğimin kemiği olduğu bilgisi içimi şiirsel bir hayranlıkla dolduruyor. Ama sonra kandırıldığım, bir kafese yönlendirildiğim ve içine kilitlendiğim duygusu ile yer değiştirdi. Çocuklara karşı sonsuz sorumluluk, içinden asla kaçamayacağım bir kafes.

Her ne kadar gönüllü seçtiysem de sorumluluk bana zulmediyor. İnsanların örf ve adetlerine kapıldım ve aklımın uyarılarına rağmen onlara uydum.

Artık aile hayatımda hiçbir iyiliğin olamayacağına ikna oldum. Bu tür itiraflar babalık duygularımı güçlendirmiyor.

Başlangıçta sadece kendi onurumu koruyordum, sonra karımın onuru buna eklendi. Artık çocuklarımın ve baldızlarımın onurlarına da özen göstermek zorundayım. Korumam gereken onur giderek büyüyor ve zedelenmesi inanılmaz derecede kolaylaştı. Her an tetikte olmalıyım. d'Anthés'nin varlığı bile onuruma tecavüz ediyor. Bu nedenden dolayı onunla vakit geçirmeden dövüşmeliyim.

Çar, sanki önceden tespit edilmiş gibi, ölümüm halinde N.'ye ve çocuklara bakacağını söyledi. Bu da onuruma bir saldırıydı, çünkü bu tür bir özeni ancak metresine gösterirsin. Bunu ona açıkça söyledim. Koltuğundan kalktı, görüşmemizin bitmiş olduğunu söyledi. Bezobrazov* davasını tekrarlamaktan korkuyordu ve benden olabildiğince çabuk

(*) Bezobrazov, Sergey Dmitriyevich (1801-1879) Rivayetlere göre, I. Nickolai'yi, karısı ile ilk geceyi geçirme hakkını kullandığı için tokatlamıştır.

kurtulmaya çalışıyordu.

Süt anneleri sık sık düzüyorum. Bu özel bir zevk veriyor bana. Onları, çocukları emzirirlerken düzmeyi seviyorum. Başlangıçta, içlerinden biri çocukların yanında utandı ama sonra alıştı. Onu elleri ve dizleri üzerine yerleştirdim, çocukları da altına koydum. Büyük, süt dolu memeleri, bebeklerin arayış içindeki ağızlarının üzerinde asılı bir şekilde sallanıyordu. Kalçalarını kamburlaştırdı ve göğüslerini çocuklarım emebilsin diye onlara yaklaştırdı. Sonra penisimi içeri soktum ve nerdeyse hemen ve bir postada birkaç defa geldi. Emenler olmayınca gelmesi daha uzun sürdü.

Aşık olduğum zamanlar, içim mutlulukla doludur ve ne geçmiş ne de gelecek beni endişelendirmez. Eğer kalbim boşalırsa, ölümle son bulan düşüncelerim geçmişe ya da geleceğe dönerler ve hüzün sarar beni. Bu nedenle aşk, kötü zamanlardan tek kurtuluş yolu; bizi geçmiş ve gelecekten korur; zaman o anda, bu mutlu anda durur.

Eğer aşk birisi için zamanı durdurmuyorsa, bu zamanı durdurmak için tek yol daima aşık olmak demektir. Ve sürekli olarak bir kadına aşık olmak olanaksız olduğu için ben sürekli olarak farklı kadınlara aşık oluyorum.

Çıplak göğüs öpülmek ister ve göğüs ucunu çevreleyen hale kutsal bir işarettir.

Vajinanın ahlaksızlığı gerçekte savunmasız olmasından kaynaklanır. Bir penis kalkmayabilir. Ama bir vajina reddedemez. Sadece başlangıçta isteksizlikten dolayı ağzı kuru olabilir, kendi tükürüğünüzle onu ıslatmanız mümkündür ve isteksizlik yok olur.

Kadınlar sahtekârca, sosyete hanımefendileri istemiyormuş gibi, fahişeler düzer gibi verirler.

Mutluluğun iki biçimi vardır. Biri bir kadına sabırsız bir halde umutla giderken ve diğeri bir kadından ve tutkudan kurtulmuş olarak geri dönerkendir.

Kont M. Paris'den yeni geldi ve ben de kadınlarla ilgili sorularımla kontu sıkıştırdım. Kadınların inanılmaz biçimde güzel olduğunu, hatta sokaktaki fahişelerin bile kraliçeleri andırdığını söyledi.

"Kaç tane denedin?" diye sordum merakla.

"Hiç" dedi.

Kendimi bir an onun yerine koydum. Olacak şey değildi.

"Böyle bir fırsatı nasıl kaçırabilirsin?"

Paris'de zamanını boşa harcamıştı. Bu büyük bir tembellikten başka bir şey değildi. M. bu sözlerime karşılık hiçbir şey söylemedi ve sadece hüzünlü bir tavırla baktı. Duramadım ve:

"Neden, neden en azından birini düzmedin?" diye sordum. Kont:

"Çünkü karımı seviyorum neden bu" diye cevap verdi.

Ve ben böyle basit bir açıklama karşısında utandım.

Zamanla, mumları yakmak bile zor gelir ve karının vajinasına bakmadan onu karanlıkta düzmeye başlarsın. Diğer bir deyişle, vajinasını, kasılmaları unutarak, sadece ellerinle yoklayarak hissedersin. Ona bakmanın ve onu koklama hazzı yoktur artık. Bununla beraber tembelliğimi yenmek için güç harcarsam, karanlığı dağıtmak ve vajinanın etrafında yoğunlaşmak için hevesli olan yeteri kadar mum yakarsam ve karımın bacaklarını açıp penisimi vajinasına daldırmadan, temiz bir görüşle ona uzun uzun bakarsam, hayranlık yeniden uyanır. Eski gücünde olmasa da benzer bir haz yakalanabilir.

Hayranlığa dönüşmüş bir aşka duyduğum açlık beni hâlâ bilinmeyen, görülmemiş vajinalara yönlendiriyor ve hatta N.'nin aşkını kurtarmak uğruna bile bu zevkin şiddetinden vazgeçemiyorum.

Bütün kadınların değil, sadece bir bölümünün beni arzuladığını bilmek ne kadar kötü.

Kadının kasık kılları bir mucize gibidir. En mükemmeli, arasından derinin görünmediği, koyu renkli ve kalın kıllardan oluşan düzgün üçgendir. Eğer kıllar inceyse benim için güzelliği azalır. Bazen kıllar kalındır ama üçgen oluşmamıştır. Sadece dudakları kapatan ince bir şerit şekli vardır, böylece kılların arasında kel bölgeler görünür. Bunu da beğenmiyorum, ama şimdi N.'nin mükemmel yuvarlaklıklarında kusurlar bulmaya çalışıyorum.

Bana en çok haz veren şeylerden biri de sırtüstü yatmak ve gözlerimin önünde yanakların kalbini görmektir. Başı kasıklarımda, başım bacaklarının arasında. Dilim bızırına kolayca ulaşır ve eğer başımı geriye yatırırsam ambrossanın* sızdığı vajinasının girişine ulaşır. Artık dinleniyoruz, böyle uykuya dalmak isterim. Ama gerçek bana izin vermez. Vajinanın tüm detaylarını görmek, kokusunu içime çekmek ve kasıklarımda sıcak sıcak nefes alıp verişini hissetmek ne kadar tatlıdır. Biraz uzaklaşırım. Karşımda kırışıklıkların bir noktada birleştiği mükemmel bir kıç deliği vardır. Yanakları ayırırım ve koku biraz daha güçlenir. O cevap olarak penisimi yalamaya başlar ve dilimi çağırmak için, bızırıyla dudaklarıma vurur.

(*) Yunan mitolojisinde tanrıların içkisi.

Kan kadının büyülerinden biridir. Her ay doğa kadını orasından yaralar. Kadın her ay kanayan iyileşmek bilmeyen bir yara gibidir. Daha da güçlenen kokuyla titrerim ve bu zamanlarda bir kadın benim için özellikle arzulanır bir hale gelir. Onu o günlerde düzersem, penisim bana etine soktuğum bir hançer gibi görünür. Onu ne kadar uzun ve derin sokarsam uylukları o kadar çok kanla kaplanır ve zevkle karışık acıdan dolayı inler. Bu onun son nefesi mi yoksa şehvetinin sonu mu?

Kanlı düzüşü, penisimle küçük daireler oluşturarak derinliklere dalmayı çok seviyorum. Ayrıldığımızda sevgilim ve ben belimize kadar kanla kaplanmış oluruz. Sonra temizleniriz ve ayrılırken parmağımı vajinasına kaydırır ve kanı üzerinde kuruturum. Eve dönerken zaman zaman burnuma götürür ve o harika kokuyu içime çekerim. Parmağım ertesi gün bile içine daldırdığım cennetin tatlı anılarını sızdırır.

Bızır, parmağımın altında çırpınıyor. Basit dokunsam gelemiyor, biraz daha güçlü bastırınca canı yanıyor ve benden uzaklaşıyor. Onu sonra el yordamıyla yönlendiren kör gibiyim. Ama yolu iyi biliyorum ve bir kadın beni hazların ateşine tutkuyla çeker.

Seviştiğim her yeni kadın, Tanrı'nın beni içine yerleştirdiği bir evren gibidir. Bir defada birden çok sevgilim olduğunda bir dünyadan diğerine seyahat eden bir seyyaha dönerim. Bu beni bir yalancı yapıyor çünkü her kadın benim için tek olmak istiyor. En azından herkes hangisini sevdiğimden ve diğerlerini sadece düzdüğümden emin olmak istiyor. Bu inanç kadının sadece vücudunu değil ruhunu da benim yapıyor. Her birine sadece onu sevdiğimi söylüyorum ve bu kutsal bir gerçek. Çünkü coşkunluk anlarını paylaştığım kadına kesinlikle aşığımdır.

Sürekli aynı vajinayla olmaktan yorulduğumda, o vajina benim için vajina olmaktan çıkar. Fuhuşun günahı ve tatlılığı, bize doğaya karşı koymayı öğretmesidir. Onun yasalarına göre şehvet evlilik içinde ölmelidir ve diğer duygulara, tatlılığa, çocuklara özen göstermeye, arkadaşlığa dönüşmelidir. Fuhuş yeni bir vajinanın şehveti tekrar canlandırdığının kanıtıdır. Ahlaki yaşam kadını ve erkeği, koca ve karı statüsüne çekmek ve böylece çocuk yapmaları için gerekli olan şehvete çok kısa bir zaman süresince izin verir, karı ve koca zaman zaman birbirinin içinde tatlı çırpınmalar yaşarlar. Evlilikteki şehvet her ne kadar ihtiyaçlarını giderse de hızla yok olur. Önlerindeki yol bir kez titreyerek geliştikleri alışkanlık çölünden geçer. Evlilikten önceki sefil hayatım bana vajinaya değil vajinaların çeşitliliğine hayran olmayı öğretti. Tutkunun azalmasına karşı bu tedaviyi bir kez tattığımda buna evli bir adam kadar ihtiyacım oldu.

Bekârken değişik ilişkiler yaşamayan erkek için evlilikteki şehvet yavaşça azalır. Bununla beraber bunu farketmezler ve farkettiklerinde artık çok geçtir, çünkü yaşlanmışlardır. Karıma karşı tutkum evlendikten bir ay sonra geçti hatta N. daha evli kadın bile konumuna alışmamıştı. Sadece karıma sadık kalırsam hayatımın geri kalan kısmında diğer bir vajinayı deneyemeyeceğim düşüncesi beni engellenemez olan ölüm düşüncesinden daha çok korkuttu.

Adem ve Havva, yasak meyveyi tattıktan sonra utancı öğrendiler ve çıplaklıklarından utandılar. Utanç Şeytan tarafından yaratılmıştı ve böylece Tanrı utancı farkettikleri için günah işlediklerine karar verdi. Tanrı onları cennetten kovdu ve teselli olarak onlara zevki verdi. Adem ve Havva utanç hissetmediler ve utancın yokluğu onlara Cennet'de yaşadıkları süreyi hatırlattı. Sevgililer de aynı şekilde utançsızlıklarında birbirlerinden önce cenneti bulurlar. Ama Şeytan boş durmadı ve utanç paniği ile kuşatılmış insan topluluğunu yarattı.

Tanrı titreme günahının geçip gideceğini bilerek erkeğin karısının olmasına izin verdi ama yeni kadınlarla zina etmesine izin vermedi. Günah yeniden canlanır ve devam eder, toplum tarafından sağlanan kadınların çeşitliliğine teşekkürler... İnsan Tanrı'nın eseridir ve insan topluluğu Şeytan'ın eseridir.

Tanrı Adem ve Havva'yı sadece cennetten kovmakla kalmadı, yasakları da on katma çıkardı. Bir tanesini bile çiğnersen cennete gidemezsin. Bir tanesini zina yapmakla çiğnedim ve ikincisini d'Anthés'den kurtulurken çiğneyeceğim.

İnsanların yalan söylemelerinin kaynağı, utanç duygusudur. Utanmak bazı özelliklerin gizlenmesindan başka anlam taşımaz. Utançtan kurtularak yalandan kurtulacağız ve şeytanî insan topluluğundan geriye hiçbir şey kalmayacak. Dünya üzerinde sadece mutlu aşıklar olacak.

İç karartıcı bir gerçek, ama tutku hiçbir zaman sevgi gibi uzun ömürlü olmaz. Bu yüzden insanlar ebedi tutkuya değil ebedi sevgiye yemin ederler. Başlangıçta tutku o kadar güçlüdür ki onu yatıştırmak için bir diğerinin ardından bir kez daha gelmek gerekir. En sonunda zayıflar, gevşek bir şekilde kafasını kaldırır ve kadından uzun bir süre kurtulmak için bir defa yeterlidir. Arta kalan ise yorgun tutkusu, sadakatsizlikle tamamen bitiren sevgidir. Zifaf yatağı, kendi mezarına dönüşen tutku beşiğidir.

Ayrı olduğum zamanlar, karımı çok özlüyorum. Seyahatlerimde karım aklıma geldiğinde, öyle arzulu hale gelirim ki etrafımda beliren herhangi bir kadını düzmem gerekir. Benimle sürekli seyahat eden Alman aktrisleri, yolların üzerindeki lokantalardaki sokak kadınlarını... Onlara şehvet yüzünden ihtiyaç duyuyor değilim; her biriyle beraber olurken karımı hayal ettiğimi Tanrı biliyor.

Sibirya'dan* geri dönerken belsoğukluğu kaptım. N.'ye yazdığım mektuplarda elim boş dönmeyeceğimi garanti ederek, tedaviyi bitirmek için Boldino'ya** gittim. Zifaf yatağımıza dönmeden önce bir doktorun beni muayene edip iyileştiğimi doğruladığı Moskova'ya uğradım. En sonunda

(*) 1833'te Puşkin, tarih araştırmaları için bilgi toplamak amacıyla Sibirya'ya gitmiştir.

(**) Puşkin ailesine ait köy. Puşkin edebi eserlerini orada ortaya çıkarmayı severmiş.

evime ulaştığımda N. evde değildi, bir baloda dans ediyordu ve doğrudan oraya gittim. Bir uşaktan N.'ye acil bir işimin olduğunu söyleyerek onu gidip getirmesini söyledim. Onu arabada kalkmış bir penisle bekliyordum. Yaklaştığını gördüğümde penisimi dışarı çıkardım; güzelim kapıyı açtı ve onu burnunun tam önünde gördü. Soğumuştu ama onu uygun bir yerde ısıttım. Ah ayrılık! Sonsuza kadar sürmeyecekse o kadar iyi ki! N. daha önce hiç olmadığı kadar açtı ve gecemiz uykusuzdu. Ama ertesi gün alışkanlık geri döndü ve mutluluk hüzünle yer değiştirdi.

Kütüphanemde yüzlerce kitap var. Büyük bir çoğunluğunu okuduktan sonra ya da onlara şöyle bir göz gezdirdikten sonra dokunmadığımın farkına vardım. Ama onlardan kurtulmayı düşünmüyorum. Ya günün birinde şunu ya da diğerini açmak istersem? Son paramı fahişelere harcadığım gibi yeni kitaplara sahip olmak için harcıyorum. Yeni kitapları satın almak onları okuma zevkinden çok farklı bir zevk. Dikkatle muayene etmek, koklamak, sayfalarını numaralamak mutluluğun ta kendisi.

Kitaplarım bendeki sahip olma duygusunu güçlendiriyor. İstediğimde kullanabileceğim elde edilebilirlikleri ile güven veriyorlar. Kadınlar da aynı. Birçoğuna ihtiyacım var ve önümde kitapların yaptığı gibi açılmak zorundalar. Bana göre kitaplar ve kadınlar birçok yönden benzerdirler. Bir kitabın sayfalarını açmak, bir kadının bacaklarını ayırmak gibidir. Bilgi görüşünüze açılır. Her kitabın kendine has bir

kokusu vardır: Bir kitabı açıp derin bir nefes aldığınızda, mürekkebi koklarsınız ve bu her kitap için farklıdır. Bakire bir kitabın sayfalarını kesmek anlatılamaz bir zevktir. Aptal bir kitap bile onu ilk kez açtığımda zevk verir. Kitap zekileştikçe, beni kendisine daha çok çeker ve kabının güzelliği benim için önemli değildir. Bu kadınla söz konusu olduğunda ister istemez doğru değildir.

Yetenekli bir adam nasıl seviştiği kadını doyuma ulaştırabilirse, dokunmayı ve bakmayı bilen biri de kitabın gerçek sahibi olur. Bilgisinin hoşluğunu onu kavrayabilecek olan herkese verecektir. Bununla birlikte, kitaplarımı kıskanırım ve okuması için herhangi birine vermekten hoşlanmam. Kütüphanem benim haremimdir.

Aşkın bir boyutu da sevgiliyi kaybetme korkusudur ve bu insanı körleştirir. Bu korku davranışlarımıza yansır ve bir kadın buna karşı oldukça hassastır. Bir kadına karşı kayıtsızlık bize huzur ve özgürlük verir, çünkü değer vermediğimiz bir şeyi kaybetmekten korkmayız. Bir kadın özgürlüğümüze saygı duyar ve güç karşısında olduğu gibi boyun eğer. Bir kadınla ilişkideki gücü erkeğin onu kaybettiğinde verdiği değeri saklamasındaki cesaretine bağlıdır. Bu bir Stoacı'nın ölüme karşı takındığı tavra benzer. Ölmeye hazır olmak bir erkeği özgür ve dayanıklı yapar. Böylece erkeğin ayrılığa hazırlıklı olduğunu gören kadın güçten düşer, güçsüzleşir. Bu zayıflık onun erkeğe karşı sevgisi haline gelir. Bununla birlikte her zaman birkaç sevgiliye sahip olmak kayıtsız kalmanın yoludur ve bu size sevgililerinizin bir tanesini kaybettirebilir.

Aza'yla sevişirken, altımdakinin N. olduğunu düşünüyorum ve N. ile seviştiğim zaman Aza'yı... Bu hiçbir kadının beni tatmin edemeyeceği anlamına mı geliyor? Arzularım öylesine talepkâr ki gerçek onları ayarlarken zor anlar yaşıyor.

Neden bir erkeğin "bir kadını düzdüğünü" ve "bir kadının bir erkeğe verdiğini" söylerler. Oysa her şey kötü bir şiirdir: Bir kadın vajinasına penisi alır; penis erkeğin kadına verdiğidir.

"Düşkün" kadınla, bir fahişenin arasındaki fark, fahişenin kendisi için kesin fiyatı biçmesidir. Halbuki "düşkün" bir kadın kendisini kesin bir rakama mahkûm kılmaz ve mümkün olanın en fazlasını almaya çalışır.

Baleyi sevmemek mümkün mü? Bu aşağılık toplumda çıplak bacakları görmenin ve adınıza hiçbir tehdit gelmeden onlara açıkça hayranlık duymanın tek yolu budur. Dans sanatı kadınların bacaklarını seyretmeyi uygun kılar. Belki bir gün sanatın tüm affedici gücü öyle zarif hale gelecek ki bir dansçının açılmış bacaklarına dikkatle uzun uzun bakan seyircilere ahlaklıkları nedeniyle isyan edilmeyecek. Neyse, o zamanlar çok uzak...

Eğer sadakat diye bir şey varsa, bunun nedeni tutkuların canlı kalması değil, iradenin tutkulara boyun eğdirmesidir. Diğer kadınlara duyulan susuzluk yok olmaz, zamanla artar. Bununla birlikte saygı, sevgi ve değerli bir ilişkide risk alma korkusu sizi zinadan uzak tutar. Birçok erkek diğer kadınlara karşı şehvetlerini kendi derinliklerinde saklarlar ve ışıltılarını hâlâ görürlerse dehşete kapılırlar. Diğerleri ona kafesteki bir hayvana bakar gibi bakarlar. Ama kafese ne kadar güvenilebilir?

Sadece evlilik bağlarını, sadakati canlandırarak karınızla yeniden şehveti yakalayabilirsiniz. Sevgilileri kastediyorum, işte şehvet bu yüzden günahtır. Çünkü onun yazgısı ölüme doğru çizilmiştir ve eğer ateş alırsa evlilik dışındaki kadınlar yüzünden gerçekleşir. Asıl günah kavramına, şehvet aşkın düşmanı olduğunda işte böyle varırız. Koca ve karı arasındaki cinsel birleşme günahsızdır; çünkü şehvet olmadan yapılır. Bütün evlilik dışı ilişkiler şehvet doludur ve bu nedenle günahkârdırlar. Bununla birlikte evlilikte şehveti yeniden canlandırmak için yapılan tüm girişimler, ayrılmak dahil, kötüdür. Ayrılık halinde koca ya da karıya zina arzusuna boyun eğdirdiği için, şehveti kısa bir süre için tekrar canlandırmak evliliği tehdit eder. Evlilik her ne kadar başlangıçta tutkunun çekimi ile olsa da tutkuyu yok etmek için yaratılmıştır. Tutkuyu tutkuyla çiğnemek.

Evlilik meşruluğu ve şehvetin elde edilebilirliği ile cez-

beder. Bağlılık yemini ederken şehvetten el çekmeye yemin ettiğimizden de kuşku duymayız. Evlilik insanları şehvetten şehvetle uzaklaştırmak için yaratılmıştır. Bunun yanında sağlam bir evlilik uğruna evliliği şehvetin yokluğunda yapmak zorundasınız.

Nefsini tutma!

Bedenin gururu şehvettir; ruhun gururu aşktır, bu gurur ruhun şehvetinden başka bir şey değildir.

Kadınlar hakkında öğrenilenler arttıkça, onların gerçekte karşılaştırılmalarının anlamsız olduğunu anlarsın. Birinin diğerinden daha iyi ya da daha kötü olmadığı yönündeki düşünceler ikna edici hale gelir. Tanıdığın her kadın yeri değiştirilemez bir kadındır ve hiçbir aşk yok olmaz ve sonsuza kadar içinde seninle kalır. Böylece her kadın unutulmazlaşır.

Fahişelerimi, aklıma getirdiğim sosyete güzelleri kadar net hatırlıyorum. Her kadın kendine has bir şekilde gelir, hepsinin taklit edilemez bir vajina masalı vardır ve penis en sonunda bu farklılıkları hissetmeye ve takdir etmeye başlar.

Kendisinden yorulduğum bir güzelle sevişirken, güzel olmayan bir kızın vajinasını aklıma getirebilir ve onu hayal etmeye başlayabilirim. Bunun ardından da tatlı bir kızın güzel olmayan birinden daha iyi olduğunu söyleyebilirim.

Bir güzel benimle estetiğin ve halkın kanaatinin görüş noktasından itibaren övünür. Ona sahip olmak herkesin beni kıskanmasına neden olur ve bu beni gururlandırır. Bu duyguların şehvetle alıp veremedikleri hiçbir şey yoktur.

Genç bir delikanlıyken, vaktinden önce kutsadığım ilk vajinanın ortaya serilmiş harikalığıyla kahrolmuştum ve ona sadık kalacağıma söz vermiştim. Ama bu putperestlik ve şirkti. Birçok ikona vardır ama Tanrı tektir.

Vajinaya tapıyorum ama şu ya da bu kadına değil. Duanın ateşi zayıfladığında bu ateşi kurtarmak uğruna yeni bir vajinaya yönelirim. Hiçbir kadın kadınlar dünyasının yerine geçemez. Bir gezgini yolu üzerindeki değişik tapınaklarda dua etmek için durdu diye kim azarlayabilir? Çünkü, aynı Tanrı'ya dua etmektedir.

Vajina hakkında konuşmak zor. Çünkü o mükemmel. Kutsal bir uyum varsa onun sahibi vajinadır. Kusursuz olmayan bir şeyi kolayca görebilir, kusursuzluktan neden ve nasıl uzak olduğunu, kusursuz hale gelebileceği yolları gösterebilirsiniz ve burada sabırsız duygulara teslim olmamak için gayret sarfetmek, bu konuda düşünmek ve tapınmak zorundasınız.

Oyunculuk sanatı, canlandırılan karaktere dışardan bakabilmeyi ve bu çerçevede hayat verebilmeye dayanır. Aşkı betimlerken, onu denemezler ama öylesine ikna edici davranmak zorundadırlar ki seyirciler onlara inansın. Aktrisler aşkın kutsal duygularını taklit ederler ve daha inandırıcı yalan söylerler, daha fazla ün sahibi olurlar ve daha çok para kazanırlar. Bir aktrisin sanatı, bir fahişeninkini andırmıyor mu? Belki de bu yüzden toplum onlara fahişelere yaptığı gibi iyi gözle bakmıyor. Aktrislerin bu kadar kolay olmalarının nedeni bu değil mi?

Bir kadının günahları hakkında konuşulduğunda, konu asla vajinasına getirilmemeli. Çünkü bunun için yüceltilmelidir. Vajinaya sahip olsa da ilişki süresince kayıtsız kalabilir. Bu, vajinanın kutsallığına karşı işlenmiş en büyük dinsel suçtur. Kadınların güvenilmez olarak eleştirilmesi, erkek tutkuyla yanarken, kendisinin soğuk kalabilme yeteneği yüzündendir. Bir kadın, başkasıyla değil sevgilisiyleyken, onu güçlü bir tutku gösteriyormuş gibi yaparak kolayca aldatabilir.

Boşalma, bir erkeğin sevgilisine olan içtenliğinin reddedilemez delilidir. Bir kadının önereceği herhangi bir delil aldatıcı olabilir, çünkü kısa bir çalışma vajinasında ve kıç deliğinde kasılmalara neden olabilir.

Erkek düzmekten her zaman hoşlanır ama kadın genellikle kayıtsız ve hatta bazen mide bulandırıcıdır. Bu kadının doğasının habisliğidir; bu onun acınacak kusurluluğudur.

Vajinaya üzerine o kadar düşünmeme rağmen, hâlâ ona baktığımda neden böylesine güçlü duygulara neden olduğunu tam olarak anlayabilmiş değilim. Benim için ona bakmayı sürdürmek her zaman zor oluyor ve vajinanın çiğ etini gören bir hayvan gibi saldırmamak ve onu sivri uzun dişlerimle delmemek için kendimi zor tutuyorum. Sevgili vajina ilişki süresince görülmez ve eğer ona bakmak için penisimi tamamen dışarı çıkarmadan geri çekilirsem vajinayı kılla süslenmiş ama kahretsin ki penisle tıkanmış görürüm. Bunun yanında tattığım zevk beni çıldırtır ve sona götürerek susuzluğumu vajinaya zihinsel sokuş uğruna gidermek zorundayım.

Oysa düzerken, vajinayı değil sevgilinin yüzünü görürüm. Yalarken bile vajina gözlerime o kadar yakındır ki yeterince dikkat edemem. Çünkü görüşüm bulanıktır ve onu ağzımla kapatırım. Ona hayranlık duymak için uzakla-

şırsam, sahibi ateşli bir bakış değil ateşli bir dokunuş istemeye başlar.

Önünüzde utanmadan alışılmış olarak bacaklarını ayırmış ve dizlerini kırmış vaziyette yatmış kadın. Harikaya bakıyorsunuz ve üzerinizdeki gücü muhakkak. Akıl zeki olmaya ve vajinanın sadece derinin kıvrımları olduğunu mırıldanarak ateşinizi soğutma girişiminde bulunur ama kalbiniz farklı şekilde inanmaktadır. Vajina hayatın ve ölümün sırrıdır. Bu pembe, kıvırcık kıllarla gölgeli, nemli et vajinanın bu hipnotize edici görünüşü Tanrı'nın suretidir.

Bir vajinaya iman etmek tek Tanrıya imandır. Ahlaksızlık, birçok vajinaya tapmak paganların çoktanrıcılığına benzer. Altın Çağ'ın paganizm zamanlarında özlenmesinin nedeni bu mudur?

Herhangi bir kadın bile beni şu sorularla kendine çeker: Ne tür bir vajinası var, bızırı büyük mü, küçük mü, nasıl bir kokusu var, dudakları ne biçimde, küçük dudakları büyük olanların içinden mi çıkıyor yoksa içlerinde mi saklanıyor, bacak arasında kıl var mı? Tüm bunlar ve daha fazlası bilmenin zevki, titreme ve sevginin ilhamıdır.

Bir kadın yürür ve ben dudaklarının birbirine nasıl sürttüğünü görür gibi olurum; ama bızırı yüksekte olduğu için yürüme düzmenin yerine geçmez.

İsa eğer gerçekten "Kim ki bir kadının ardından şehvetle baktıysa o zaten kalbinde onunla zina etmiştir" demişse, onun şehvet konusunda cahil olduğu kesindir. Eğer bir erkek bir kadına bakarsa bu zaten şehvet olur. Yani "Kim ki bir kadına baktı onunla zaten zina etmiştir" diyebilirim ve eğer zina etmediyse bu onu düzmeyi amaçlamasından ama kadının onu heyecenlandırmamasındandır.

Güzellik nedir? Eski zamanlardan beri bilge insanlar güzelliğ tam olarak tanımlayamadılar. Karım bir baloda göründüğünde, bütün kafalar ona döner. Güzellik tanınabilir ama tanımlanamaz.

Vajinadan tam anlamıyla zevk almak için, onu hem düzmeli ve hem de aynı anda onu görmelisin. Bunun için iki kadın alırım. Birini altıma ve diğerini önüme. Bir vajinadan girerek zevk alırken, diğeriyle gözlerime ziyafet çekerim. Bedenim ve ruhum hayranlıkla coşup gider. İşte vajinanın canlı güneşi buradadır. Güneş öyle parlaktır ki bedenim buna dayanamaz ve çırpınmalar içinde kendini kurtarmak için sallanır. Tam bir körlük tutkuyu yener. Vajinanın bir an önce sahip olduğu mutlak kudretten birdenbire özgürleşirim. Farklı bir dünyaya atılırım. Hâlâ önümde olan vajinaya bakarım ve dişilik salgısıyla kaplı etinin gevşek parçaları artık beni cezbetmez. İçimdeki bu ani değişimden dehşete kapılırım; hayranlığımın bu geçiciliğine kırılırım. Az önceki idolüme bakarken, kabalığıma kederlenirim. Sadece bir anın, büyük bir hayranlığı, büyük bir kayıtsızlıktan ayırması kavranılamaz bir şey.

Aklıma hemen geliyor: Vajinanın gücü, böylesine iz bırakmadan yok olursa ne kadar da değersizdir. Ama deneyim başka bir fikri doğuruyor. Tam ve mutlak kudret sahibi vajina, için için yanan harabelerin dışındaysa, birkaç dakika içinde nasıl da sık bir arzu ormanı haline geliyor?

Ve vajinanın imajı tekrar kutsal makama yerleşir.

Vajinanın benim üzerimdeki büyüleyici etkisi, kasılmalarla gelen hayal kırıcı ferahlamanın ardından sona erer ve ben sakin ve rüya görür bir halde ona, fırındaki bir ateşe ya da denizdeki dalgalara bakan biri gibi bakarım. Sonra onun kutsal dış hatları su yüzüne çıkmaya başlar, bir duygu seline kapılırım ve bedenim tutuşur.

Belki ateşin bana bu kadar çekici gelmesinin nedeni budur. Onun oburluğu ve dikkatsiz her şeyi tüketme yeteneği. Ateşten güvenli bir mesafede hoşlanırım. Her ne kadar beni yaksalar ve ruhumu sonuna kadar tüketse de, vajinalardan uzak durabilmek için gerekli karaktere sahip değilim.

Vajinanın ayırdedici özelliklerinden biri de değerinin ve güzelliğinin ait olduğu bedenle sınırlı olmamasıdır. Mide bulandırıcı bir yüz ve vücut bile onun çekim gücüne zarar veremez. Birisi güzel yüzlü diğeri ise çirkin yüzlü iki kadını yanyana yatırır ve yüzlerini kalın örtülerle örter ve çirkin kadını düzerken, güzel kadını düzerken aldığın zevkin daha azını almış olmazsın. Hatta çirkin olanın hangisi olduğunu bilemezsin, güzel olana tercih edebileceğini bile söyleyeceğim. Ruh vajinada saklıdır kalpte değil.

Alacakaranlıkta izlediğim bir fahişe bana en büyük fantezilerimden birini yaşama olanağı verdi. Kaldırımda yürüyordu ve beni görmemişti. Takıntımı gerçekleştirmeye karar verdim ve Tanrı'ya kadının arkasına bakmaması için dua ediyordum. Yüzünü görmemeliydim. Tenha ve dar bir yola saptı. Otuzunu geçmemişti; beli ince, uylukları genişti, yürüyüşü onun soyu iyi bir fahişe olduğunu gösteriyordu.

Her şey iyi gidiyordu, bir evin kapısından girdi, ona birkaç hamlede ulaştım. Avlu da ıssızdı. Avlunun ortasında bir odunluk vardı ve kapıları ardına kadar açıktı, arkasından sinsice yaklaştım ve kafasını iki elimle kavradım, böylelikle dönemeyecekti ve tehditkâr bir sesle: "Dönme, seni düzmek istiyorum, paran ödenecek ama yüzünü görmek istemiyorum. Odunluğa git" dedim. Sert biçimde vücudunu odunluğa ittirdim, o da "Bana sert davranma" dedi. Odunluğa girdik, hoş bir çürümüş odun kokusu vardı. Yatıştırıcı

bir şekilde, "Dediğimi yap, pişman olmayacaksın" dedim ve bir elimi karnına koydum ve diğeriyle beline bastırdım. Yardımcı olarak belini kavislendirdi, eteğini yukarı çektim ve vücudu altında çıplaktı. Kalbim penisimde atmaya başladı. Belini tekrar aşağıya bastırdım. O da itaatkâr bir şekilde elleri ve dizleri üzerinde eğilerek emekleme pozisyonunu aldı. Kıçının yanaklarını ayırdım ve yukarı kaldırdım. Vajinası açılmış dudaklarıyla ortaya çıktı. Gerçek bir güzellikti! Dudaklarının içinde, krem beyazı salgısı görülüyordu, yanaklarını tutarak, dizlerimin üzerine düştüm ve bızırını yaladım. Kadın kedi gibi mırıldandı, onu hâlâ yalarken burnumu vajinasına soktum, onu burnumla düzüyordum ve vajinasının nasıl ıslandığını hissedebiliyordum. Yıkanmış vajinanın akşama kadar artan kokusu sağlıklı ve muhteşemdi. Bu kokuya hayranım ve sevgililerime benimle randevularından önce kendilerini yıkamalarını yasaklarım. Onu tatlı bir mutluluk içinde rahatlamış görünce dizlerimin üzerinden kalktım. Ona etrafına bakmamasını hatırlattım ve şehvetten pembeleşen vajinasına penisimi daldırdım.

Batan güneş tahta duvarın çatlaklarından parlıyor ve gözlerimi kör ediyordu. Kadın epey gayret gösterdi ve geldiğimde bana doğru yöneldi ve ferah bir şekilde iç geçirdi. Arkasına bakmaması için onu tekrar uyardım, son anda her şeyi berbat edeceğinden korkuyordum. Kıyafetlerimi sırayla giydim, domalmış kıçına beş gümüş ruble koydum ve çabucak odunluktan çıktım. Avlu hâlâ ıssızdı. Fantezim gerçek olmuştu, yüzünü görmeden yabancı bir kadını düzmüştüm, eğer onu korkuttuysam bu üzücüydü. Yüzünü görmem için beni zorlayabilirdi ve bunu arzulamadığım öyle zamanlar olur ki.

Vajina iki narin komşunun –kıç ve sidik deliği– eşlik ettiği paha biçilmez bir elmas gibidir. Vajina iyiliğiyle bok kokusunu, idrarı ve üç kokunun oluşturduğu buketi kutsar. Kadının vücudunun her yerinde vajinayı görürüz. Lazımlıkta kalmış bok ya da idrar kokusu bana bok ya da idrar kokusunu değil vajinasını hatırlatır. Vajina bir kadının vücudundaki her oyukta görünür. Koltukaltındaki kılları, kasık kıllarını hatırlatır ve kasık kılları vajinanın bayrağıdır.

Birkaç yıl önce Naschokin olasılıkla Vahşi Olga'sından korktuğu için ya da bir arayış duygusu içinde hayat sigortası yaptırdı. Bunu şimdi hatırladım ve ben de hayat sigortası yaptırsa mıydım diye merak etmeye başladım. Böyle bir sigorta çok cömert bir anlaşma ama kadını kaçınılmaz bir günaha daldırır. Bir fırsat varsa ve önünde hiçbir engel yoksa düşünceler günahkâr bir yönde gelişmeyi tercih eder. İnsan doğası böyledir.

Eğer bir kadın kocasının ölümünden sonra çok para alacağını biliyorsa ve kocası hastalanırsa alacağı para ile ilgili teselli edici düşüncelere sahip olmaktan kendini alıkoyamaz. Böyle düşünceler bir kadının mutluluğunu arttıracak mı? Bunlar onu kocasının yazgısına daha mı bağlı yapacak? Hayır, böyle düşünceler kocasının iyileşmesini beklerken kaygılarını dindirecektir ve eğer genç bir kadın kocasından kurtulmayı hayal ediyorsa o zaman hasta bakıcılığı buna yardımcı olacak şekilde bilinçsiz bir savsaklamayla yapacak-

tır. Eğer aşağılık birisi ise onu mezara kasten gönderecektir.

Hayatınızı borç içindeyken ve koca yaşarken alındığında kadını zengin edecek yüksek bir meblağa sigortalamak ahlaka aykırıdır. Bu olayda, kocanın ölümü karısının statüsünü dramatik bir biçimde daha iyiye doğru değiştirir ve böyle bir sigorta onu daha da büyük tutkulara yönlendirir. Kadın belli bir yeriyle kocasının ölümünü iradesinin dışında olarak arzulayacaktır. Böylece insan hayatının para için değiş tokuşunun iradenize göre değil de imzanızla olduğu ortaya çıkacaktır. Diğer bir deyişle sevgili ya da tek saygı duyduğu adamının ölümü onu parayla destekleyecektir.

Bir koca ölümünde teselli olması için para hazırlar. Tutarlı olmak gerekirse kendi vekilini bulmalı ve hayatı yoluna koymalıdır. Böylece karısı para yokluğunda çektiği kadar tatmin edilmemiş arzuları nedeniyle acı çekmeyecektir.

Hayır, bende bunun için gerekli asalet yok.

Kocasının görevi karısına özen göstermektir, ama karısının onuru böyle bir "özeni" reddetmektir.

Hindistan koca ölünce, karısını da onunla birlikte yakarlar. Bir kadının hasta kocasına nasıl baktığını ve aziz tuttuğunu hayal etmek kolaydır. Kendi ölümünün korkusu sevgiye ve sadakate mükemmel bir teşviktir.

Kocanın ölümü kadına tahmin edilmeyen çıkarlar sağlamamalıdır. Hayatını sigortalamak, ölümün aklına geldiğinde karını huzur duymaya zorlamaktır. Böyle düşüncelerle korku içinde terlemelidir; eğer ölümün karın ve çocukların için sadece finansal bir yıkım anlamına geliyorsa hayatını sigortalattırmamalısın. Ama endişe etmemeliyim, Çar tatlı ve uzun süre beklenmiş bir dula özen gösterecek ve onu sefalet içinde bırakmayacaktır.

Atalarımın aile hayatı büyük bir kıskançlık ve zalimlikle kararmıştır. Bu zulüm kuşaktan kuşağa azalmış. Büyükbüyükbabam karısını öldürmüş, büyükbabam ise karısını sadece eve hapsetmiştir. Babam sadece kendisi ile ilgiliydi ve anneme fazla özen göstermezdi. Son adımı ben atıyorum, dedikodulara rağmen karıma derinden güveniyorum. Sarmalı büyükbüyükbabamla tamamen zıt bir halde kapatıyorum ve karım değil, ben vahşi bir ölüm yaşayacağım.

Kern'in* mükemmel bir vücudu vardı ve salak bir kadın olmasına rağmen sadece bu özelliği onunla ilgilenmeme yetiyordu. Kadınların büyük bir çoğunluğunun beni vücutlarıyla cezbetmeleri benim hatam değil. Hâlâ arada sırada da olsa zarif duygularla ve akılla bezenmiş kadınlara rastlıyorum. Böyle bir kadınla özellikle vahşi bir düzüşmeden sonra sohbet etmek büyük bir zevk. Böylesine nadir bulunan kadınlar bir kadının sadece vücuduyla ilgileri çektiğini söyleyerek asla şikayette bulunmazlar. Çünkü bunun gerçek olmadığını görürler. İkinci olarak böyle bir genellemenin onları gülen bir çoğunluk yapacağını anlayacak kadar zekiler.

Aptal kadınlar kendilerine, vajinanın onlarda ayrı bir yaratık olduğunu ve erkekler vajinaların sahibi oldukları için

(*) Kern, Anna Petrovna (1800-1879). Puşkin'in en ünlü şiirlerinden birini ithaf ettiği güzel.

onlarla ilişki içinde olmaya zorlandıklarını itiraf etmek istemezler. Tam anlamıyla erkeklerin üzerine tüm varlıklarıyla yamanmak isterler.

Bir erkeğin arzuları güçlendikçe "kadın" kelimesini "vajina" kelimesinden ayırması zorlaşır. Erkeğe vajinanın yanında kadının varlığındaki herhangi bir şeye gözlerini açtıran tek şey tatmin edilmiş arzudur. İşte bu yüzden zeki kadın ilk olarak erkeğin hayalini vajinasından kurtarmak için kendisini verir. Böylece vajinaya doymuş bir halde kadının sahip olduğu akıl, yetenek, nezaket ve tüm güzelliğini takdir edebilecek hale gelir.

Kern ve diğer aptallar herkesi benim, bütün kadınların yaratılmışların en aşağılığı olduğunu düşündüğüme ikna ediyorlar. Bu altımda oldukları sürece doğrudur.

Bir öpücük zinaya başlangıç niteliğindedir. Evlilik yaşamında, koca ve karı birbirlerini sevgililerin yaptığı gibi öpmezler ve doğrudan sevişmeye başlarlar.

d'Anthés'nin N.'nin peşinden koşması, bana Olenin'in yerinde Kern'in peşinden koşmamı hatırlatıyor. Bu intikam mı yoksa tesadüf mü? Gerçeği asla ortaya çıkaramayabilirim.

Kern'in kasılmaları o kadar güçlüydü ki hatırlamak hâlâ çok hoş. Boşaldıktan sonra bile dışarı çıkarken zor anlar yaşardım. Kuzeni Annette'de de kasılmalar güçlüydü ama daha yukarıda yüzünde oluşurdu bu kasılmalar. Geldiğinde, yüz hatları kasılmalarla öyle geriliyor ki, yüzüne bakmak dehşet verici hale geliyor. Şu düşünce her seferinde aklımdan geçiyor –ya yüzü sonsuza dek böyle kalırsa? Ama her şey iyiye dönüyordu. Bana aşk mektubu yazarlarken neler konuştuklarına kulak misafiri olmak istiyorum. "Yavaş ama güzel." Bu Kern ve benim iyi bir düzüşmeyi nitelemekte kullandığımız ifade. Kern'e bu nezih eğitimi veren Rodzyanko'yu* takdir etmek zorundayım.

(*) Rodzyanko, Arkadi Gavrilovich (1793-1846). Şair.

Uzun bir ayrılıktan sonra, Kern onu beklediğim yere, Delvig'in yerine koştu. Kürkünün altına sadece kombinezon giymişti. Dışarıda biraz soğuk vardı. Babasına, kızkardeşime düğün için yardıma gittiğini söylemişti: Yalnız kaldık, kürkünü yere serdik ve onu sıvılarımızla ıslattık.

Sonra babası onu misafirlerin huzurunda, kızkardeşimle arkadaşlığı uğruna soğuktaki çıplaklık macerasını anlatarak övdü. Suratına doğru kahkaha patlatmamak için, Kern'e doğru bir hamle yaptım ve kardeşçe bir görüntü takınmaya çalışarak, gülüşümü bir öpücükle gizledim.

Delvig zekice davranarak onunla anlaştı ve ikinci karısı yaptı. İlk karısı Kern'in en iyi arkadaşı olmuştu. Bu onun için çok fazlaydı ve iki kadın onu sonunda ölüme doğru yordu. Bu evlendiğim yıl oldu ve kötü bir iç çekişti. Beklemeli ve gelecek yıl evlenmeliydim. Belki yurtdışına* çıkmayı becerirdim ve evliliğim asla gerçekleşmezdi.

(*) Puşkin bir çok sefer yurtdışına çıkmak için hükümetin iznini almaya teşebbüs etmiştir. Reddedilmekten üzgün bir halde, izinsiz, kanun dışı yollardan gitmek istemiş ama planları tutmamıştır.

Evlilik, hayatıma parayla ilgili bitmez tükenmez endişeler getirdi ve bu sorunlar, her yeni çocukla her yıl daha da artıyor. Bu, nefret ettiğim insanların gücünün daha da fazla altındayım demek. İlk olarak Çar, tefeciler N.'nin mücevherlerinin değerinde para ödünç veriyorlar ve Çar N.'nin kendi değerinde ödünç para veriyor.

N.'nin önünde dans etmesini istiyor, aksi taktirde karısına cimrilik edemez. Eğer bana bunun için para verirse, bunun karımı satmak olduğunu düşünüyor, böylece bana vicdanımı temiz tutacak şekilde ödünç veriyor. Hiç şansın yok. d'Anthés'yi öldürdükten sonra seni de halledeceğim. Sonra durumum değişecek "Sovremennik"* her ne kadar onunla ilgilenmeye gönülsüz olsam da, daha sonra bana para sağlayacak.

(*) .Puşkin tarafından çıkarılan "Çağdaş" adlı edebi gazete.

Paranın gücünden kendimi kurtarma isteğim bana beğenmediğim bir işi yaptırıyor ve bana yabancı olan bir faaliyetin başarısına bağımlı kılıyor. Katherina'nın* lanet heykelini sinsi Myatlev'e** satmak, Vyazemsky ile mobilya için fazladan yüzlük yüzünden pazarlık etmek için tacir kesilmek zorundayım. Babam tarafından umutsuzca hesapları yapılan emlakın idaresini ele almalıyım ve değerli zamanımı, isimlerini baskıda görmek isteyen yeteneksiz kalem düşmanlarıyla harcamalıyım.

Tüm bunların başarısız olduğunu kabul etmeliyim çünkü nefret ettiğin bir işte başarı olamaz. Yaptığımız bir işi bir kadını sever gibi sevmek zorundasınız, çünkü değersiz bir şey bile önemli görünür ve onun için duyduğunuz şevk ve gayret, mutluluk ve başarı getirir. Sevgi uğruna yaptığınız her şeye bir anlam verir ve onun dışındaki her şeyden özgür kılarak sizi ödüllendirir.

Vajinalar önümde salınırlar ve ben bir sonraki vajinayi bekleyerek, çalışma odamda yazı yazabilirken mutlu olduğumu söyleyebilirim.

Paranın yokluğu beni kaşındırıyor ama mutsuz edemiyor. Önceleri bir insanın öğrenemeyeceği hiçbir şey olmadığını düşünmüştüm ve para kazanma yollarını dikkatli ve devamlı bir şekilde düşünmeye başladım. Sonra bunun şiir gibi olduğunun farkına vardım, öğretilemez ve şiir için yeteneğe ve ilhama gerek vardır. Artık edebiyatımla yeteri kadar para kazanamayacağımı ve diğer yollarda da beni başarısızlığın beklediğini biliyorum çünkü para kazanmada

(*) II. Catherine (1762-1796) Rus Çariçesi

(**) Myatlev, Ivan Petrovich (1762-1796). Şair.

yetenekli değilim. Bana miras bırakacak zengin akrabalarım yok, bu yüzden gelecekte beni teselli edecek hiçbir şey görmüyorum. Sonunda Çar borçlarımı silecek ve ben de bunu kabul etmek zorunda kalacağım, çünkü borç o kadar büyüyecek ki arttırmak ahlaksızlık olacak.

Kaynanam, Sashka'nın doğumu nedeniyle bin ruble gönderdi. Eğer N. çocukları kediler kadar çabuk teslim edebilse, güzel bir gelirimiz olacak, ama nasıl olsa kaynanamın cömertliği uzun sürmez. Dmitry'den* Golitsin'den** yardımımla aldığı ödünç paranın bir bölümünü bana ödünç vermesini istemekten daha küçük düşürücü bir şey var mı? Tefecilikten nefret ediyorum ama para kazanılan her yerde bu yaygın bir şey. Yapamam, madrabaz olmak konusunda yeteneksizim. Kafam yazı yazmam için özgür olmalı, ama evli bir adamın görevi onu bokla dolu tutmak. Aksi taktirde ilham perisi ve Venüs insanların gözü önünde erdemli bir kocayı mahrum edecekler.

(*) Goncharov, Dmitri Nickolayevich (1808-1859). Puşkin'in karısının erkek kardeşi.

(**) Golitsin, V.S. (1794-1861). Varlıklı bir Rus aristokratı.

Zavallı Polinka'nın* yedi hafta ıstırap çektikten sonra ateşten ölmesinin üzerinden bir seneden fazla zaman geçti. Tanrı biliyor ki onun içine gelmek istemedim ama içinde kalmam için yalvardı yoksa gelemezmiş. Bebeği doğurmasını önerdim ve ikisine birden bakacağıma söz verdim. Böyle olunca evimizi terketmek zorunda olduğunu biliyordu ama neye mal olursa olsun kalmak istedi. İsmi lazım değil bir kadın Polinka'nın içini metal bir sopayla karıştırdı ve kanama durmadı. Sonra, kanama ateşe dönüştü. Yani ne yapabilirdim? Ona yardım edemezdim. Yattığı hastahaneye doktorumu getirdim ama artık hiç umudun kalmadığını söyledi.

Vajinasının içine ilk kez kaydığımda, utangaç sessiz bir

(*) Puşkin'in evinde bir hizmetçi.

(**) Bakü Rahibesi.

kızdan, doymak bilmez bir Maenad'a* dönüşmesini hatırlamak o kadar tatlı ki. Çok yavaş yerleştirmiştim ve Polinka bacaklarını omuzlarıma atmak zorunda kalmıştı. "Böyle geniş omuzlara sahip olmanız çok güzel Lordum" diyen oydu. Ve ben kadınların neden dar omuzlu erkeklerden hoşlanmadıklarını öğrenince çarpılmıştım. Polinka aklını yitirmişti ve sürekli "Daha, daha, daha..." diye gözleri alnının altına yuvarlanana kadar fısıldadı. Zavallı tatlı Polinka.

Çok önce Kurakin'in* dükkanında silahlara bakmıştım ve şimdi zaman zaman ölümüme bakmak için uğruyorum. Yazgımın gizlendiği ve "Ne zaman?" diye sorduğu namlunun siyahlığına bakıyorum. Muhafazalarında yatan silahlar iki altının çarpımını hatırlatıyor. Numara benim 1836'daki 36 yılımı taklit ediyor ve 24 yaşında olan N.'den 6 (2+4) geliyor. Bu Şeytanın rakamı** ve ben bundan korkuyorum. İki silah bana ayrıca birbirlerinin harika utançlarını yalayan aşıkları hatırlatıyor. Aşkın ve ölümün genel yakınlığı, ölümün aşk kadar tatlı olduğunu ve ondan korkmamam gerektiğini söylüyor.

N.'nin sosyetedeki başarısı arttıkça, sosyetedeki daha çok kadın beni taciz ediyor. Bana teslim olmak onları ol-

(*) Kurakin, Alexey Tacir.

(**) İnanışa göre Şeytanın rakamı 666'dır.

duklarından daha güzel gösteriyor, çünkü benim onları karım gibi bir güzelliğe tercih ettiğimi görmek onları kendini beğenmiş bir hale sokuyor. Kendilerinin olduklarından daha karşı konulmaz ve tatlı olduklarını düşünmeye başlıyorlar.

İdalia* bana uzun süredir aşık ve N. ve ben ona içimizden gülüyoruz. N. artık benim tazelerimi kıskanmıyor ve onları tedavi edilemez öldürücü bir hastalığa tutulmuş kabul ediyor.

Bir defasında Idalia'nın bana fırlattığı ateşli bakışları farketmişti ve ben N.'ye şakayla karışık Idalia'nın elbisesinin altına elimi sokmasını istediğini söyledim. N. bunun için bana izin verilmiş olmasına karşı şüphesini gösterdi. Ona hiçbir şeyin bundan daha kolay olamayacağına temin ettim ve onun bunu gözlemlemesini önerdim. N. bunu zor kullanmamam ve Idalia'nın kendisinin her şeyi gördüğünü bilmemesi koşuluyla kabul etti. N.'den Idalia'yla baloda sohbet etmesini, çok arkadaşça ve eğlendirici davranmasını istedim. Diğer konuklar ayrıldığında Idalia'yla sohbeti de-

(*) Poletika, İdalia Grigoryevna (?-1890)

vam ettirmek için bizim arabamıza binmesini önerecekti. N. görevini dikkate değer bir biçimde çok iyi yerine getirdi, coşmuş ve heyecanlanmıştı. Üçümüzde arabaya bindik. Ben Idalia'yla oturdum. N.'de öteki tarafa oturdu. Idalia karımla oturmadığım için şaşkınlığını ifade etme cüretini gösterdi. Şöyle cevapladım:

"Bunu bir konukseverlik işareti olarak alın. Karım arabamıza alışkındır ve içerideki karanlıktan korkmaz. Siz konuksunuz ve korkabilirsiniz.

Öyle karanlıktı ki, N.'yi ancak sezebiliyordum; o da parlak bir elbise giydiği için. Hepimizin tanıdığı bir kişinin ilişkileri hakkında dedikodu yaparak sohbeti canlı bir şekilde devam ettirdik. Bu arada elimi Idalia'nın dizine koydum. Konuşmaya başladı ve sanki hiçbir şey olmamış gibi devam etti. N.'nin onu görüp görmediğini bilmiyordu ve her şey olması gerektiği gibi oluyormuşçasına davrandı. Ben de kısa görüşlü karımın cesaretimi gözlemleyip gözlemlemediğini bilmiyordum ama onun bunu farketmesini istiyordum. İdalia elimi dizinden kaldırdı ve dizini uzaklaştırmaya çalıştı. Bunu farkedilmemeye çalışarak yaptı. Bu avantajı kullandım ve elbisesini bir tarafından çekmeye başladım. Aynı anda özellikle bu durum için aklıma getirdiğim neşeli ve gürültücü bir öyküyü anlatıyordum. Bir elimle jestler yapıp diğeriyle sıkı bir şekilde çalışıyordum.. Herkes samimi bir şekilde gülüyordu. Özellikle gürültücü bir şekilde gülüyordum ve uyluklarına ulaşma fırsatı veren bir şekilde tüm bedenimle döndüm. Yapabildiği tek şey dizlerini birbirine bastırmaktı. Ben zaten gizlenmiş kıllarına giden yolu almıştım ve parmağımla bacaklarının arasına girmiştim.

Ve işte vajina için mücadele oyununda özellikle sevdiğim an gelmişti. Bu anda o kadar çok ilerlemiş olurum ki kadın daha fazla karşı koymanın çok ağır ve sıkıcı olduğuna karar verir ve dizlerini çaresizce birbirine kenetlemek yerine, rahatlar ve bacaklarını ayırır. Kilitlenmiş uyluklarla mücadele eden elim, birdenbire ter ve arzuyla nemli kasıklarına çarptı. Ama tahmin edilemeyen bir şey oldu, uzun tırnağımla vajinasını çizdim. Idalia çığlık attı ve elimi dışarı çıkardım. N. tepki vermek zorundaydı ve endişeyle karışık merakla ne olduğunu sordu. Idalia onu kasten çizdiğimi düşünmüş olabilirdi ve N.'ye laubalileştiğim şikayetinde bulundu. Arkadaşça sohbet sırasında coşup elimi dizine koyduğumu söyleyerek N.'ye kendimi mazur göstermek zorundaydım. Idalia pufladı ve tatmin olamamışlığın gerçek nedenini açıklamaya cesaret edemedi.

Bu arada Idalia'nın evine varmıştık ve ben N.'nin kahkahalara boğulduğunu sandığım veda ve özür sözlerini çok dokunaklı ifadelerle birleştirmiştim. N. küstahlığımı telafi etmek ve Idalia'ya hoşçakal demek için dışarıya fırladı ve Idalia'ya böyle küçük bir şeyi önemsemeyeceğini, onu bu yüzden kıskanmadığını söyledi. Bu itiraf onu daha da kudurtmuştu ve evine öfke içinde girdi.

N. zaferimi görmemişti ve şüphesini bana gösterdi. Parmağımı burnuna götürdüm. N. zaferimi alçakça kabul ederek "Kendini belki bir haftadır yıkamamış" dedi.

O günden beri Idalia'nın bana olan nefreti günbegün arttı. Her nasılsa, İdalia N.'nin hiçbir şey farketmediğine karar vermişti ve onunla ilişkisine devam etti. Hayatını "çirkin ahlaksızla" mahvetme kadersizliğini yaşayan "zavallı N.'nin" arkasında ona olan taziyelerini bildirmek için her

fırsatı kullandı. Evini N. ile olan buluşmasında kullanması için d'Anthés'ye öneren oydu.* Idalia beni buluşmadan kendisi adsız bir mektupla bilgilendirdi. Parfümünün kağıda sinmiş kokusunu hemen tanıdım. Bu kokuyu taşıyan mektuplardan daha önce de almıştım. İhmal edilmiş bir kadında ne kadar çok nefret ve kin çıkıyor! Olaydan sonra, ona gülmek yerine onu düzseydim hâlâ bana aşık kalırdı. O aralar birçok kadınla meşguldüm ve Idalia için zamanım yoktu. Eğer bana nazikçe sormuş olsaydı, reddetmezdim tabii ki ama arzuları konusunda öyle beceriksizdi ki.

Kendisini teklif eden bir kadını kabaca reddedemeyeceğimi biliyorum. Onu bir ya da iki kez düzersin sonra onu iraden dışında ve kesinlikle başka bir kadın için değil de esrarengiz ve kaçınılmaz koşullar nedeniyle bıraktığına ikna etmelisin. Böylece seninle ilgili güzel anıları olacaktır. Hatta daha da önemlisi, önünde diz çökmek ve bir kez daha ona görünmek için yazgınla savaştığına yemin ederek yatak odasında belirdiğinde, kendini sana tekrar vermek için hazır olacaktır.

En zeki kadın bile bunu yer. Eğer bir kadın ona yalan söyleyene kadar sana inanmayacaksa ben ne yapabilirim?

Ama bende böyle bir basiretle davranacak kadar karakter yok. Bir ilişkiyi özensizce ve çabucak yok etmek isterim, böylece yeni birine başlayabilirim.

Bu sefer, ant içmiş bir düşman yarattım ve bunu hakediyorum.

(*) Anılara göre d'Anthés ısrar etmiş ve Idalia Natalia'yı evine çağırmış ve çıkmış. Evde Idalia yerine d'Anthés bekliyormuş.

Birdenbire öldürmem gereken d'Anthés'ye üzüldüm. O sadece pis ve iğrenç bir yaşlı adam tarafından kendisine emir verilen, şımarık bir kaldırım mühendisi. N.'ye duyduğu arzu için d'Anthés'yi suçlayamam. Kaybettiğim bu tutku nedeniyle onu kıskanıyorum.

Annemin hastalığı, hayatın ikimizi birbirimizden ayırışından sonra beni onunla bir araya getirdi. Yaklaşan ölüm bizi tekrar birleştirdi.

Annem yaşlanmayı çok zor kabul etti ve gençliğindeki güzelliğini kaybettiği için acı çekmekten kendini alıkoyamadı. Ölüm döşeğinde onunla beraber oturdum ve kendimi anılara kaptırdım. Annemden beklediğim sıcaklığın, sürekli susuzluğunu hatırladım. Yanına sokulmak istiyordum böylece öpülecek ve kucaklanabilecektim ama bana engel oluyordu. Beni sevmiyordu, o, Lyovushka'yı* seviyordu.

Üç yaşlarındayken yatak odasına koşup yatakta yatan annemi gördüğümü hatırlıyorum. Çıplaktı ve elleri başının arkasında sırtüstü yatıyordu. Pencereden dışarı bakıyordu. Kafasını yavaşça bana çevirdi sonra tekrar pencereye dön-

(*) Puşkin, Lev Sergeyevich (1805-1852) Puşkın'in erkek kardeşi.

dü. Gözlerim iradem dışında beyaz vücudunun merkezindeki siyah kıllara takıldı. Bu görüntü içimde yandı ve odadan fırladım. Şimdi bile bu görüntüyü gözlerimin önünde görüyorum.

Annem kendine geldi ve gözyaşları içinde gülümseyerek şöyle dedi:

"Yaşlılığa en nihayet alıştığım zaman ölmek zamanıdır."

Ölüyordu ve ona daha sonra buluşacağımızı fısıldamak için vaktim vardı. Ölüm onu çok korkutmuştu ve ben onu sahip olduğum bu inançla teselli etmek istedim. Gözleri, sanki ona iyileşeceğine söz vermişim gibi parıldadı.

Öldü ve bir parçamın da onunla birlikte öldüğünü hissettim. Size hayat veren anne ölürken onu kendisiyle beraber götürüyor. Hayatın geride kalan küçük bir parçası sona erişme fırsatı bekler böylece ruh Anne'nin ruhuyla tekrar birleşebilecektir. Anne beni ölümden koruyordu ve o öldüğünde beni ölümle yüz yüze bıraktı.

Bir defasında Anne yatağından çıkamaz haldeyken, babamı yatağının yanında hıçkırırken buldum. Bu hüzün dolu görüntü ruhumu alt üst etti. Baba'ya doğru atıldım, omuzlarını sarıp başından öptüm. Ona karşı duyduğum tüm rahatsızlık çaresizliğinin ve zayıflığının yüzüne yansıyışında yok oldu. Güçlü birine ya da güçlü imiş gibi yapan birine karşı kolayca sinirlenebilirim ama ağlayan bir adam gördüğümde, merhamet diğer tüm hislerimi yok eder. Buna ek olarak o benim babamdı.

Babama karşı duyduğum nasırlaşmış kin yüzünden gözyaşı döküyordum. Onun cimriliğini, becilliğini ve inatçılığını affettim ve unuttum. Anne elini uzattı, Baba onun elini kendininkinin içine aldı ve ben de her ikisinin ellerini ken-

di ellerimle sardım. Böylece, hoşgörüsüzlüğümüz, özellikle benim hoşgörüsüzlüğüm nedeniyle yok olan birliğimiz tekrar kuruldu. Üçümüz de kaçınılmaz olanın korkusuna, yalnızlığa ve ölümün yaklaşmasına ağladık. Annemi ve babamı tekrar kazandım ama maalesef bu uzun sürmedi.

Ancak o zaman "Ebeveynlerini sev!" emri kendini bana açtı. Onlar benim varoluş kaynağım; ve eğer onları sevmezsem o zaman kendimi sevmem de olanaksızdır. Bununla beraber, kendinle barışmış olmak için, kendini sevmelisin. Ama sonucu sevip kaynaktan nefret edemezsin. Ebeveynlerinden nefret etmek, seni getirdikleri hayattan nefret etmen demektir.

Ebeveynlerinin üzüntülerini gidermek konusunda çaresizken onları yaşlı ve ağlar bir vaziyette görmek dayanılmaz bir şey. Şu andan itibaren, her zaman babamın omuzlarının hıçkırıklarla sarsılışını göreceğim, ne kadar dayanılmaz olsa da.

Annemin tabutunu Svyatogorsky Abbey'e* götürdüğümde, gömülmek için kendimi götürdüğümü biliyordum. Bu his beni bir dakika bile bırakmadı. Tabutun üzerine düşen toprak parçaları, acı dolu kalp vuruşları gibi ses çıkarıyordu. Mavi göğe baktım ve annemin ruhunun beni seyrettiğini hissettim. Ona gülümsedim ve "Yakında görüşeceğiz" diye fısıldadım.

Ben çocukların ve ebeveynlerinin ruhlarının diğer bir yaşamda beraberce süzüldüklerinden oldukça eminim. Benim ruhum annemin ruhuna, onun ruhu annesinin ruhuna süzülecek ve bu böylece Adem ve Havva'ya gelene kadar devam edecek. Adem ve Havva'nın içinde tüm gelecek ne-

(*) 1836'da Puşkin'in annesinin, 1837'de Puskin'in gömüldüğü mezarlık.

silleri taşıyan ruhları Tanrı'nın güzelliğine dönüşecek. Tanrı'yı bir kurbağaya benzetiyorum, uzun dili tüm insanlık tarihi oluyor. Dil bir an (sinek yakalamak için?) dışarı çıkıyor ve orada tereddüt ediyor. Dünyaya neden gönderildik? Belki İspanyol Sineği'dir?*

İlham perisi veya Venüs beni ziyaret ettiğinde hayatımın amacından kuşku duymuyorum. Ama ziyaretleri kısa sürüyor ve beni bir kez terkettiler mi duygusal ıstıraplarım beni kuşatıyor ve hatta "Nasıl yaşanır?" gibi basit bir soruya yanıt bile bulamıyorum. Hayatım karmaşıklaşıyor ve işlerimin ipleri düğüm oluyor ve ben onları çözemiyorum. Ama onlarla beraber yaşayamam; bu yüzden onları kesmeliyim.

(*) İspanyol Sineği bir tür afrodizyaktır. (ç.n.)

Kıskanç bir adam bile güzel bir sevgiliden zevk almaktan vazgeçmez. Bununla beraber güzel bir eş kocasına bitmez tükenmez kaygılar bağışlar. Daha sonra zevk yapaylaşır ve güzel bir eşe sahip olmak sadece benliğini okşar.

Etrafını saran erkekler karının vajinasının tadına bakmak için salya ve döllerini saçarlar ve köpeklerin bir fahişeye yaptıkları gibi onu takip ederler. Koca kendi payına can sıkıcı görevi olan karısını tecavüzlerden koruma görevini alır. Onuruna ve ününe özen göstererek onu günaha teşvikten korur. Eğer kadın kocasına sadık kalmazsa, kadın ne kadar çok güzelse adam da o kadar çok maskara olur. Kadını seyreden insanların sayıları arttıkça, daha çok erkek sıranın kendilerine geleceği anın özlemini çekerler. Sizi artık heyecanlandırmayan bir güzelliğe sahip olmanın bedeli için çok fazla değil mi?

Hafifmeşrep bir kadının zinayla ilgili düşüncelerini güç-

lendirmenin yolu ona inatla kur yapmaktır. Bu iradesini test etmenin değişmez yoludur. Deneyimli bir zampara bir kadının iradesinin sınırı olduğunu ve bir kadından sinsice elde edeceği tek şeyin, kur yapmaya devam etmesine vereceği izin olduğunu bilir. Hafifmeşrep ya da aptal kadınlar kalelerinin kuşatılmasına razı olduklarını anlamayarak ya da anlamak istemeyerek, böyle pohpohlayıcı hak iddialarına razı olurlar. Kalenin nüfusu açlıktan ve susuzluktan dolayı azalır ve kapılar arzulanan düşmana uçarcasına açılır.

Deneyimli bir koca olaya ilgisiz kalmamalıdır; inatçı zamparayı kenara itmelidir ve ben bunu yapıyorum. Ama toplum özgürce flört etmenin ideal koşullarını yaratıyor, öldürücü adımı basitleştirerek ve onun işe yaramaz ve kendi düşüncelerine karşı koymanın olanaksız olduğunu iddia ederek, günah işleme düşüncesini günahın kendisine habisçe eşitliyor. Söylentiler ve dedikodular gerçeğe yakın bir güce sahipler ve ben kendimi doğrudan yapılan saldırılardan koruyormuş gibi aynı sertlikte dedikodulara karşı korumalıyım.

Bekârken toplumu bu ayırt etme eksikliği nedeniyle seviyordum ama evlendikten sonra bundan nefret etmeye başladım. Şimdi karışık duygular içindeyim: Başkalarının karılarını kullanıyorum ama hiç kimsenin benimkini kullanmasını istemiyorum.

Bana göre, günah işlemeyi düşünmek, günahın kendisine eşit. Belki düşüncelerimin güçlü oluşundan, (şiirsel doğam yüzünden?) ya da karakter zayıflığım yüzünden. Bir kadını düşünmeye başlıyorum ve onu elde etmek için yapabileceğim her şeyi yaparken aklım beni terkediyor.

Karıma öncelikle, sahip olduğumu itiraf ettiği düşüncelere karşı koyma gücü dolayısıyla saygı duyuyorum. Bilhas-

sa, bana itiraf etmeye cesaret edemediği ya da bana itiraf etmeyecek kadar zeki olduğu, düşüncelere karşı koyduğu için saygı duyuyorum.

Ama N. ile ilişkili olan düşünceler bile dayanılmaz. Kendimle ilgili şüphelerimin yol açtığı, N. ile ilgili şüphelerim inancımdan sızıyor. "Gerçekten benimle aynı değil, değil mi?" Bu soruyu kendime sorup duruyorum. "Evet, farklı" diye yanıtladığımda, içimi bir huzur kaplıyor ve onu ilham takip ediyor. Ama son zamanlarda uğursuz cevap daha da sık geliyor ve çıldırıyorum. Hayır! N.'m bana benzeme! Farklı ol, güçlü ve sadık ol! Bana merhamet et! Tutku beni öldürüyor ve fazla zamanım kalmadı.

N. bana rüyalarında gördüklerini itiraf etti. Kendimize gerçek hayatta itiraf etmeye katlanamadığımız düşünceler rüyalarda belirir. Bu kıskançlık için hiç nedenim olmadığı mı demek? Eğer rüyasını hatırlarsa, bu, gerçekliğe taşınmış demektir; daha da tehlikeli bir düşünce haline gelir; çünkü arzu sadece gerçeklikte değil rüyalarda da yerleşmiştir. Ve rüyasını gördüğün şeyi arzularsın.

Çar'ın arabayla penceremizin altından boş yere geçmediği ortaya çıktı. N. sarhoşken, ben Petersburg'dan uzaktayken, onu özel olarak gördüğünü itiraf etti. Gittiğimde soldaki abajuru açarak işaret verecekti. Değişiklik olsun diye onu düzmek yerine beni boşaltmasını istediğimde ağzından kaçırdı. "Ah! Nicholas'ım" diye güldü ve hemen kendini birden bu yanlışlığın içinde buldu. "Ne Nicholas'ı" diye haykırdım. Hemen ayıldı ve boynuna ve yüzüne kan hücum etti. Bana sadık kaldığına yemin etmeye başladı ve onu boşalttığını ve onun daha fazlasını istemeyeceğine söz verdiğini itiraf etti. Ona göre karısına sadakatsizlik yapmıyordu ve N.'yi sadece mastürbasyon yaptırarak onun da sadakatsizlik yapmış olmayacağına ikna etmişti.

Saraya gitmek istedim ama N. üzerime atıldı ve aklı başına gelmiş bir halde yalvararak gitmeme izin vermedi. Borçlarımın hepsini geciktirmeden hazineye ödemeye karar

verdim. Ama Çar beni borç içinde tutmayı tercih edecek ve eğer öyle karar verirse borcumu affederek bana saldırma seçeneğini koruyarak beni tekrar küçük düşürecek.

Ertesi gün Çar'ın önünde belirdim ve her şeyi bildiğimi, d'Anthés'yle düello etmeye karar verdiğimi ve beni öldürmek için bu fırsatı kullanmasını söyledim, aksi taktirde ben...

Dik dik gözlerinin içine baktım. Sonra düelloyu durdurmak için girişimde bulunmayacağının farkına vardım. Eğer d'Anthés'yi öldürürsem, bir sonraki o olacak. Saraydan aptalca bir şey yapma korkusuyla fırladım. Tanrım beni hükümdar katili olmaktan koru. Beni öldür.

Bana tamamen yabancı bir kadının vajinası olduğu için bana bu kadar yakın olması bir mucize değil mi? Yolculuğum sırasında tanıştığım bir Başkırt kızı bozuk bir Rusçayla ancak basit kelimeleri telaffuz edebiliyordu ama beni tek bir bakışla anlıyordu ve ben de onu anlıyordum. Ona bir yüzük verdim ve steplerin üzerinde geceleyin geldi. Ah! Birbirimizi ne kadar da iyi anladık!

Aşk, ölüm gibi köleyi ve efendiyi eşit kılıyor ve insanlar arasındaki tüm farklılıkları siliyor. Evet, vajinası bir Rus kadınınınkinin olduğu yerdeydi ve özel bir şekilde kokuyordu. Penis ve vajina, altın gibi her ülkeye girmenize, dil ya da yöresel adetleri bilmeden zengince yaşamamıza olanak verir. Yabancı bir ülkede, erkeklerin arasında bir yabancı gibi hissedersiniz, çünkü iletişim kurmak için onların dillerini bilmelisiniz. Herhangi bir ulusta Amazonların ülkesini bulmak istiyorum.

Başkırt kızının babası onu çağırmaya başladı; altımdan kalktı ve karanlığa koştu. Tam zamanında, çünkü ben de onu göndermeyi düşünüyordum. Hâlâ adını ezberleyemedim.

Bir insanın kendisiyle mezara götüreceği ruhunun sırları vardır. Ama aile hayatı iki ruhun sırlarından ibarettir, bu sır saklamanın daha zor olması demektir.

Sırlar olmadan, aile hayatı olmaz ama hayat sona erdikten sonra sır da sona erecektir.

Her zamanki gibi çalışma odamda yazı yazarken tattığım vajinaların görüntüleri aklıma geldi. Görüntüler öyle berrak ki her birinin çeşnisinden tadar gibi oluyor. Bedenim bir tutku ateşi ve N. içeri giriyor. Arzum her zaman olduğu gibi yok oluyor.

N. bir şey soruyor, cevap veriyorum ve gidiyor. Onu almak için kendimi zorlamıyorum. Fantezilerim tekrar ateşleniyor, verdikleri zevkin beni tutuşturduğunu hissediyorum ve gözlerim kapalı boşalıyorum.

Söylemek gerekire, şehvet bir erkeğe içinden gelir. Çocuklukta şehvetin belirmesi için vajinaya gerek yoktur. Penisimin olduğunu ilk keşfedişimde ve ona dokunduğumda karşılaştırılamaz bir zevk duydum ve eğer ona yeterince uzun bir süre dokunsaydım tatlı kasılmalar yaşayacaktım. Sonra vajinanın davetkâr güzelliği bana açılmıştı, penisimden aldığı ıslak zevk ve iki başın bir tanesinden iyi olduğu ama bunun vücuda da etki ettiği deyişine göre gerçekleşen birleşme mucizesi.

Eğer ilk vajinanla evlenirsen, güvenli bir korunak olabilir ve üç vücudun ikiden daha iyi olduğunu keşfetmene izin vermez. Diğer ailelerden ve farklı kadınlardan ayrı yaşarsan, eğer yaşam biçimin ilk vajinanı sonuncu vajinan yaparsa, o zaman şehvetin alışkanlıkla zayıflaması seni şaşırtmayacak ya da yıllar geçerken bu seni üzmeyecek. Hayatın bu nirengi noktaları farkedilmeden geçecek çünkü ha-

yatın bir vajinayla doymuş ve vajinaları değiştirerek şehveti en yüksek noktada devam ettirmenin yolunu bulmamış olacaksın. Hislerinin yaşlanmasına izin vermeyerek zamanı kandırmanın yolunu öğrendiğini düşünürsün. Çünkü herhangi yeni bir vajina seni genç bir adama dönüştürür. Ama bu büyü bedava verilmez. Aile hayatı, böyle bir adamdan, bekârken korumayı becerdiği, arzularının gençliğini çabucak alır götürür. Güzel yemeklerin çeşitliliği ile şımarmış bir erkek, enfes ama her gece sunulan yemekten memnun olmak zorundadır.

Bereket versin ki, sevişmek yemek yemek değildir ve epey bir gün yemeden yaşayabilir ve açlıktan ölmezsiniz. Evlendikten birkaç hafta sonra, şehvetimi farklı vajinalarla değil basit bir şekilde aynı vajinadan uzak durarak tekrar canlandırdım. Diğer bir deyişle, solan şehvetim, yeni bir vajinayla bir gecede, N.'nin vajinasıyla üç gecede dirilebilirdi.

Meşru vajinaya karşı hissedilen şehvetin artması sadece şiddetini değil, bir daha asla tamamen parlamayacak olan renklerini de soldurur.

Bekârken ne kadar çok kadından hoşlandıysan, evlendikten sonra, senden o kadar daha büyük bir kurban istenir. Bu karını çok fazla sevmelisin demektir böylece bu kurban bir yük olmayacaktır. Bu kurban illegal düzüşmeye verilen cezadır. Bir de çok sevgilimin olmasının cezayı engelleyeceğini düşünüyordum. Ama sonra, koca ve karının karşılıklı saygısı üzerine kurulmuş olan aile hayatı kaçınılmaz bir biçimde parçalara ayrılıyor.

N.'yi Mikhaylovskoye'ye* götürmek yerine, randevuevle-

(*) Puşkin ailesine ait bir köy.

re ve sosyeteye yakın olmak için Petersburg'dan ayrılışımı erteledim. N.'nin uyuşuk bir biçimde karşı koyuşunu özür olarak memnuniyetle kullandım. Sonuç olarak, bana karşı duyduğu tüm saygıyı, ilgisini kaybettiği gibi kaybetti ve ağırbaşlılığı nedeniyle bana sadık kalıyor.

Vajinayı ilk görüşümde ona tapacak kadar aşırı bir içine girme susuzluğu yaşamadım. Ona penisimle girmeden önce, onu öpmem için bilinmeyen bir güç tarafından çekildim ve bunun ödülü tadını ve aromasını tanımam oldu. O zamandan beri bir ayin geliştirdim. Her yeni vajinayı önce öpüyorum. Genellikle bu öpüş o gelene kadar devam ediyor.

Vajina hakkında, asla kötü konuşmak ya da ondan iğrenmeyle bahsetme arzum olmadı ve Lyceum'dayken şaşırmıştım ve onun hakkında saygısız ve hor görücü kelimeler duyuyordum. Birçok hafif süvari askeri vajinanın kokusuna duydukları nefreti dile getiriyorlardı. Buna vajina için tutkuyla karşı koydum ve herkes şiirsel olanına ek olarak, benim için büyük bir gelecek olduğu kehanetinde bulundular. Benim için bir hanımefendiye ya da ucuz bir fahişeye de ait olsa, her vajina kutsaldı ve kutsaldır.

Beni şehvete ve tapınmaya yöneltmesi yanında, bir vaji-

na beni bir bebeğe, kedi yavrusuna, ya da köpek yavrusuna her bakışımda hissettiklerime yöneltiyor. Sanırım bizim çocuklar tarafından yönlendirilmemiz onların vajinada yakın zamanda geçici olarak bulunmaları yüzünden. İçinde olan her şeye sihrini bulaştırıyor. Penisimi vajinanın kalbine girme şansına sahip olduğu için o kadar kıskanıyorum ki. Ah! Onun derinliklerine, dilim, burnum ve gözlerimle girebilseydim.

Karıma sadık kalamam ama sadakatsizliklerimin çoğunu diğer adamların karılarıyla değerlendiriyorum ve bunu eğilmez bir şekilde kendiminkinden istiyorum. Hatta ona Tatyana'da* örnek olarak bir resim çizdim. Ve N. yapabileceğinin en iyisini yapıyor. Onun benim şiirimi beğenmediğini kim söylüyor?

Bende olmayan ama başkalarında gördüğümde hayran olduğum, güçlü bir karaktere aynı şekilde saygı duyuyorum. Karakterimin zayıflığı beni bekârken endişelendirmiyordu; bunu kendime itiraf etmiştim. Zamanımı, paramı ve tutkularımı yönetiyorum. Bütün gün yatakta yatabilir, geceleri kumar oynayarak yıllık gelirimi kaybedebilir ve hastalığı olduğu şüphesine rağmen seher vakti tatlı bir kızı düzebilirdim. Eğer bir kadın gerçekten tatlı ve arzum gerçekten

(*) Puşkin'in "Evgeniy Onegin" adlı şiirindeki karakteri.

güçlüyse, birkaç haftalık tedavi beni bundan caydıramazdı. Eğer Kleopatra'yla bir gece için hayatlarını verdiyseler, o halde zamanımızda güzel bir kadına sahip olmak uğruna bazı rahatlıklardan feragat etmeliyiz.

Şimdi ailemin yükü altındayken buna zamanım yok, çünkü aileme bakmalı (genellikle ödünç para alarak) ve arzularımın önüne geçmeli ve onları saklamalıyım. Arzularıma karşı koymayı tamamen bıraktım ve şimdi bu yüzden hayatım yalanlar ve umutsuzluklarla dolu- arzularımı toplumdan saklamalıyım, çünkü bekârken bağışlandığım şeylerden evli bir adamken bağışlanamam ve aile onurum zedelenir. Son zamanlarda, aile onuruma ailemin kendisinden daha fazla özen gösteriyorum. Onurumu koruyarak, ailemi külli bir parçalanmadan koruyormuşum gibi geliyor. Bununla birlikte dizginlenmemiş arzularımın bizi mahvedeceğini itiraf etmeliyim. Azarlanacak şeyler söylemeye cesaret eden kim olursa olsun onların ağızlarını kapatarak onları herkesten saklamaya çalışıyorum. Kendimi bu şekilde daha ne kadar tutabilirim?

Sabırsızlık başımda bir musibet. Eğer arzu içimde tutuşur ve belli bir kadına yönelirse, onu aynı anda almak istiyorum. Kendimi alçakça davranmaya zorlayamıyorum ve Tanrı'ya şükür bu kadınların çoğunun hoşuna gidiyor. Sadece bana kayıtsız kalan kadınlara çok uzun süre kur yapabiliyorum.

Eğer bir kadın beni reddederse ona kızıyorum. Kederli bir havaya bürünüyorum ve sadece diğer bir kadın beni oradan çıkarabiliyor, bereket versin ki çok fazla çaba harcamadan...

Tattığım en dehşetli zevkleri aklıma getiririm ve hafızam benimkileri değil kadınlarımın tattıkları zevkleri açığa çıkarır, böylece zevkleri benim olur.

Hatırladıklarımın arasında özellikle biri sık bir şekilde gözlerimin önünde beliriyor. Vajina dilimin ucunda oturuyordu. Bızırı bir vershok* uzunluğundaydı. Ona ilk kez dokunup ağzıma aldığımda, aklını şehvetten tamamiyle kaybetmişti. Önümde, dizlerinin üstünde duruyordu ve bızırını ağzımın içinde emiyor ve dilimle takılıyordum. Aynı zamanda göğüs uçlarını tatlı bir şekilde okşuyor ve ellerimle onu geri ittiriyordum, çünkü gelmek için çabalarken, vajinasının ve vücudunun tüm ağırlığıyla ağzıma abanıyordu böylece üst dudağım amıyla üst çenemdeki dişlerimin arasına sıkışıyor ve eziliyordu. Ama ben durmayı bir an bile düşünmedim. Çünkü bu kadının onurunu kırardı. Yüzündeki

(*) Eski bir Rus ölçü birimi. Yaklaşık 1.75 inchtir.

değişimlerden hoşlanıyordum. Zevk dalgaları her biri sonuncudan daha da güçlü bir şekilde vücudunu kaplıyordu. Boynundaki damarlar, eski günlerde yasaklanmış meyveye ulaşmak için harcadığı çaba nedeniyle geriliyordu.

Başını yana eğdi, ağzı ıstırapla açıldı ve aniden ağzının kenarından bir damla salya sızdı ve uzun bir ip gibi, esneyerek alnıma damladı. Am. gözlerini açtı ve bir an için Cennetin ardına kadar açık kapılarını gördü ve bir hayranlık iniltisi çıkardı. O andan itibaren açık ağzından salyalar akıyordu ve bunu farketmediği gerçeği benim en heyecan verici anılarımdan biri oldu.

Eğer N. benim tutku dalgalarımın vücudundan değil de bu anıdan tahrik olduğumu bilseydi bana karşı daha bile hızlı yatışırdı.

Karınız yerine başka kadınları, onun gelmesini sağlamak ve kendim gelmek için, hayal etmek çok yazık. Yeni bir sevgili beni olumlu yönde etkiler: Yeni, kaymak gibi bir vajina beni öyle heyecanlandırır ki ona düşüncelerimde bile sadığımdır. Bu sadakatin uzun sürmemesi önemli değil. Yeni bir vajinaya, yeni bir sadakat yaratırım.

N. geldikten sonra geçmişimden bir vajina hayal etmek benim için bir alışkanlık haline geldi ve bunun ardından çabucak geliyorum. Bu olmadan, karımın onu çıtırdatarak çiğneyen bir bataklığa dönüştüren sert kayıtsızlığı, arzumu hiçbir şekilde arttırmıyor. N.'nin daha hızlı gelmek için d'Anthés'yi düşündüğünden eminim bununla birlikte bunu bana açıkça asla söylemedi. Bir defasında ona fantezilerimden birini anlatmıştım ve bana hülyalı bir sesle "Senin düşüncelerini okuyamamam ve senin de benimkileri okuyamaman o kadar güzel ki Puşkin" diye cevap verdi. Karımı

zihinsel zinadan koruyamama konusunda yeteneksizliğimi hissettim. Eğer onun beni sevmesini sağlayamazsam, onu en azından hipnotizmanın yardımıyla kontrol etme gücünü elde etmek ve onun sahip olmasını istediğim duygulara yönlendirmek istiyorum. Bu konuda da asla sahip olmadığım konsantrasyona ve içsel bir güce ihtiyacım var.

Sonra tekrar aynı yerde d'Anthés'yle buluştum. Çok para kazandığım o gece çakırkeyif ve oldukça neşeliydim. Konuk odasında kızlarla oturuyor ve hangisini alacağıma karar veriyordum. d'Anthés içeri girdi. Beni farketti ve yüzüne benim için büyük bir gülümseme takındı. Dişlerimin onunkilerden beyaz olduğunu zaferle hatırlıyorum. Karşılık olarak ben de ona gülümsedim ve bana uzattığı elini sıktım. O günlerde N.'ye kur yapmaya yeni başlamıştı ve bunda ayıplanmaya layık olmaktan daha çok, normal bir şey gördüm.

"Bütün yollar vajinaya çıkar" dedi. "Son zamanlarda konuşma şansımız olmadı ve o kadar mutluyum ki, Tanrı, ya da tercihen Şeytan bize tekrar bir fırsat verdi."

Kucağımda oturan Tanya'nın uyluklarını göstererek:

"Bir şey değil" dedim.

"İyi fikir" diyerek neşelendi ve bizimle birlikte kanepe-

ye oturdu.

"O zevk bana ait! Erkekler için aynı kadınla birlikte olmaktan daha fazla zevk veren bir tanışıklık yoktur."

O anda evli olduğuma lanet ettim, çünkü bu şakada karıma açıkça bir hakaret duydum. Ama sakin bir havadaydım ve Tanya dizlerimdeydi, böylece lafı es geçtim. Fransızca anlamıyordu ama aşkın dilini mükemmel bir şekilde anlıyordu. Kıpraşıp duruyordu, penisimin sertliğini hissediyordu ve aynı zamanda d'Anthés'ye kirpiklerini kırpıştırıyordu. Elini uyluğuna koydu ve kıskançlıkla yandım. Özellikle onun ücretini o ödeyecekse bir fahişeyi kıskandığım için kendimden utandım. Ama kıskaçlığın cimri gücünü beğendim ve ona ücreti ödetmemeye karar verdim. Kendim ödersem, ona dokunmaya cesaret edemeyecekti, çünkü o benim malım olacaktı.

d'Anthés'nin elini onun uyluğundan kaldırdım ve:

"Gönlümü almak için yapılan hiçbir şeyi kabul etmem, fahişe biçiminde olsalar bile!"

Gülümseyerek:

"Siz daha iyi bilirsiniz" diye cevap verdi ve salonun diğer tarafına gitti. Eğer Tanya o anda penisimi kavramasaydı, onu bu iki anlamlı "daha iyi bilirsiniz" lafı için tokatlayacaktım ama onun yetenekli parmakları düşüncelerimi başka bir kanala yöneltti.

Ertesi gün, N. içinde -adı lazım değil- bir eve yaptığım ziyaretler hakkında bilgi veren, imzasız bir not aldı.

Notu bana gülümseyerek gösterdi ama öfkeden kudurduğunda baktığı gibi gözle görülür şekilde şaşı bakıyordu. O günden beri, fahişelere yaptığım ziyaretler konusunda anlaştık. Notu yazanın kim olduğu konusundaki kuşkumu onun-

la paylaşmadım. Sonra d'Anthés N.'nin peşine düştüğünde, d'Anthés'nin randevuevlerini ziyaret ettiğini bilmesinin onu benden uzaklaştırdığı gibi d'Anthés'den de uzaklaştırmasını umarak notu yazanın kim olduğunu söyledim. Ama hiçbir şey onu d'Anthés'den uzaklaştıramaz. d'Anthés'yi gördüğünde titreyişini izliyorum ve onun görevi seçişine ve tutkuyu reddedişindeki dayanıklılığına hayranlık duyuyorum. Ama onun bu coşkunluğuyla, N. kendini sonsuza dek dizginleyemeyecek, bu yüzden ona yardım etmeliyim. Bunu yazmak benim için ne kadar acı. Kendimi tekrarlayacak mıyım merak ediyorum, bunu zaten yazdığımı hatırlıyorum ama bu günlüğü tekrar okumak ve düzeltmeler yapmak için zaman bulamıyorum.

Eğer Tanrı bize çocuklarımızı bahşetmemiş olsaydı N. için benden daha büyük bir yük olan alışkanlık dışında hiçbir şey bizi birarada tutamazdı. Seviyor ve seviliyor ve böyle bir durumda bir alışkanlığın haddini aşması çok kolay.

Yalnızken, borçlarımız ve çocuklarımız hakkında konuşacak hiçbir şeyimiz yok.

Ortak ilgilerimiz yok; bana karşı saygısını yitirdi ve bana hiç önem vermiyor, onun için sadece sıradan bir aygırım ve birbirimize duyduğumuz şehvet neredeyse tamamen yok oldu.

Onun güzelliğine sahip olmaktan kaynaklanan biraz benlik duygusu kaldı ama üzerime yığılan belâların hiçbirine değmez. Çirkinliğime karşı beslediği rahatsızlık artıyor. Eğer çocuklarımız olmasaydı, bunu onu terketmek için bir bahane olarak kullanırdım.

Yeni bir kadını düzerken, tutku yüzünden gelirsin. Eşini düzerken sürtünme yüzünden gelirsin. Tutku titremeyle putlaştırılan şehvettir. Evlilikte titreme küle dönüşür ve geriye kalan insan bedenine kaçınılmaz bir yardım niteliğindeki cılız şehvettir.

Sadece evlendikten sonra, tutkunun ne dereceye kadar ruhsal olduğunun farkına vardım. Ruh sadece yenilikle elde edilebilen titremeyi ister. Tanrı'nın bizi uyardığı gibi, yenilik için çabalamak, bilgi için çabalamakla aynıdır. Eğer bilgi günahkâr ise o zaman yeni olan her şey günahkârdır. Aile bağlarının dayanıklılığının, gelenekler ve eski adetler üzerine inşa edilmesinin nedeni budur. Evlilikte bunu sadece, yenilik ve yeni bilgi tecavüzü yok eder. Her zina bilgi günahının yenilenmesidir.

Evlilikte, bir adamın karısına karşı hissettiği titremenin ruhaniyeti yok olmaz ama çocuğun ruhuna dönüşerek çocuk

haline gelir. Belki de, bu titremenin evliliği terkettiğinin farkında olan Katolik Kilisesi'nin, eğer hamilelikle sonuçlanmıyorsa cinsel birleşmenin günah olduğunu düşünmesinin nedenidir. Böyle bir yasak, tutkunun ömrünü uzatır çünkü nefsine hakim olma süresi o kadar uzundur ki eşler bir sonraki bebeğin tohumlarını atmak için birbirlerinin üzerine açgözlüce atıldıklarında, cansıkıntıları unutulur ve titreme tekrar canlanır. Bir ya da iki ay içinde, titreme tekrar yok olur ve alışkanlıkla yer değiştirir ama o anda kadın tekrar hamiledir ve emre göre cinsel birleşme durmalıdır.

Son adsız mektupların birinde, N.'nin sadakatsizliğine dair bir delil vardı. İlk başta reddedilemez gibi görünüyordu. Sağ uyluğundaki doğum izinden bahsediliyordu. Onu görmek sadece bacakları ayrıldığında mümkündür. N.'ye yumruklarımla atıldım. Çığlık attı ve bana sadık kaldığına yemin etti. Aza odaya daldı ve vurmak üzere olan koluma asıldı. "İşte, bak!" diye höykürdüm ve mektubu ona fırlattım. N. yerde yatıyor ve hıçkırıyordu. Aza, aşkım ve akıllı kızım, mektuba şöyle bir göz gezdirdi ve birdenbire:

"Doğum izinden ona Koko bahsetti" dedi.

N. başını kaldırdı ve ağlayarak:

"Doğru, oydu! Küçükken lazımlığa oturmaya başladığımda, Koko parmağıyla doğum izini işaret eder ve onun bana yapışmış bir bok parçası olduğunu söylerdi."

Hepimiz kahkahaya boğulduk ve ben N.'ye beni affetmesi için yalvardım.

Genç bir koca yabancı bir kadına karşı arzu duyar ve:

"Dehşet! Karımı sevmeyi bıraktım" diye panikler ve en aptalcası, bunu karısına söylemesidir. Soylu bir şekilde zifaf yatağını terkeder ve başka bir yerde gece gündüz yeni bir vajina düzer. Sonra, sevgilisinden karısından bezdiğinden daha fazla bezdiğini ve aslında onu sevmeyi bırakmadığının farkına varır. Karısına geri döner, karısı bir süre inatçılık ettikten sonra onu tekrar yumuşak kollarına kabul eder.

Yeni bir vajina onu tahrik ettiğinde, diğer kadınlara karşı hissettiği tutkunun, karısına hissettiği sevgiyi azaltmadığı hatırına gelir. Tersine, günaha davet onun sevgisini arttırır ve karısına bundan bahsetmesine hiç gerek yoktur. Deneyimsizlik sevgiyi tutkuyla özdeşleştirir. Bununla birlikte olgun bir erkek sevginin devam ettiğini ve tutkunun öldüğünü bilir. Sevginin özü, onun sadece yüzeyinde kalan

tutku için tasarlanmamıştır. Aşkın zaferi, onun arzulanan bir kadına duyulan tutkuyla karşı koymasındadır. Aşkın şerefi tutkunun sadakat uğruna onun ölümüne teslim olmayışındadır. Sevgi kendi yapısında, iffetlidir, çünkü tutkuyu kendisinden aforoz eder.

Bunu düşünmek için yeterli zekaya sahibim ama yeni bir hayatın günaha davet etmesine karşı koyacak yeterli karaktere sahip değilim. Hakikaten, yeni bir kadın, yeni bir Havvadır, yeni bir hayatttır. Her zaman önümde keşfedilmemiş bir vajina açılır, gözlerimin önünde macera ve heyecan verici duygularla dolu yeni bir hayat belirir. Bu yeni hayatın süresi beş dakika ya da bir ay olabilir ama hepsi hayatın önemli olaylarını içinde barındırır: Doğum, gençlik, olgunluk, yaşlılık ve ölüm. Doğum vajinanın dışına doğru değil içine doğru gerçekleşir ve doğumumdan önce yaşadığım rahimde hayatı tekrar üretirim. Bizim seksüel çırpınmalarımız, yorucu kasılmalar gibidir ama tutku için bu ölümün doğumudur. Nitekim, birisini vajinaya daldırmak doğum ve vajinadan çıkarmak ise ölümdür. Bu tutkunun hayatıdır. Ama dahası var. Bakışlar kucaklaşırken kalbin rahminde gerçekleşen tutkunun gebe kalması ve ölümden hayata tekrar döndürülmesi vardır. Ve bunların hepsi büyük birer sırdır.

Karınıza sadık kalmaya karar verirseniz, en zor şey yeni bir vajinanın önünde bir daha asla (bu kelime yüzünden korku beni mahvediyor) ve asla titreme hissedemeyeceğinizi kabul etmektir. Onlara karşı hiçbir şey yapamayacağımız ve katlanmak zorunda olduğumuz "aslalar" vardır: Gençliğin "aslası", güzelliğin "aslası" Ama bir sadakat yemini irademizle edilir. Masum bir genç adam için sadık kalmak kolaydır, çünkü onun için daha önce sevişme varolmamıştır ve bu sadakatin ödülüdür. Ben vajinanın sadece sadakat sayesinde değil para ve şehvetle de elde edilebileceğini biliyordum. Hayat tarzım o kadar hızlı değişti ki kıyıya atılan, bir an için hoş bir şey hisseden, sonra boğulmaya başlayan bir balık gibiydim.

Evlilik beni vajinanın elde edilebilirliği ve meşruluğu ile baştan çıkaran ve sonra titrememi alışkanlıkla öldüren ve onu tekrar canlandırmama sadakat yeminimi kullanarak

izin vermeyen bir canavara dönüştü. Canavarın bir kafasını kesip kopardım. Iki tane daha kaldı: Karımın sadakati ve çocuklarım.

Bana kehanetinde bulundukları yazgıya doğru gitmeye her zaman cesaret etmedim. Şimdi de gitmezdim ama onur beni zorluyor. Baloda bana sırnaşık bir şekilde bakan sarışın bir subaydan kaçtığımı hatırlıyorum. Sarışın Muravyov'dan* nasıl sakındığımı hatırlıyorum. Eğer bekâr olsaydım şimdi kaçar giderdim.

(*) Muravyov, Andrey Nickolayevich (1806-1874). Yazar.

Heeckern baloda yanıma geldi ve çok önemli olduğunu söylediği notu elime tutuşturdu. Sorunu çözmek için ne dereceye kadar küçük düşürülmeye hazır olduğunu görmeye karar verdim. Bu benim için kolaydı, her koşulda en sonuna kadar gitmeye hazırlıklıydım. Sanki hata ile olmuş gibi, aldığımda notu yere düşürdüm. Yerden almak için bir hareket bulunmadığımı görünce, inleyerek eğildi, notu aldı ve tekrar bana uzattı.

"Boşuna zahmet ediyorsunuz, Baron" dedim ve notu yere attım. "Sizi daha da fazla küçük düşüreceğim."

Bana patlamamak ve saldırmamak için kendini zor tuttuğunu gördüm. Yüzüne güldüm, döndüm ve gittim. Şimdi çıldırıyorum. Notta ne vardı?

Hipnotizmanın gücü sadece gözlerde değil, vajinada da saklıdır. Öncelikle, gözlerimi ondan alamam. Sonra onu düzmek için gerekli koşulları yerine getiririm ve ardından bu beni uyutur. Cidden hipnotizmaya duyduğum arzu bir işe yaramadı. N. deneylerime boyun eğmedi. Turchaninova* bana bazı hipnotizma yöntemleri öğretti ve onların yardımıyla N.'nin gizli arzularını aydınlatmak ve düşüncelerini açığa çıkarmak istedim. Ama konsantre olmak istemedi; kıkır kıkır güldü ve sonunda sabrım taştı. Penisim benim yaptığımdan daha iyi hipnotize eder.

(*) Turchaninova, Anna Alexandrovna (1774-1848) Yazar ve hipnotizmacı.

N.'ye de, Mikhaylovskoye'ye götürdüğüm Lizanka'ya olduğu gibi olacaktı. N. kendi kendine ne yapacağını bilmezdi, çalışır durur ve sıkılırdı ve ben de onu eğlendirmek için yazı yazardım. N.'yi bu yüzden taşraya götürmeye korkuyorum.

Benim için kendimi sosyeteden soyutlamak güzelleri topladığım kaynaktan uzak olmaktır. Vajinaya sahip olmanın yanında, bu güzeller, basit kadınlar olmayıp, debdebeli bir auraya sahiptiler.

Durova'yı* ilk görüşümde onun hermafrodit olduğuna hemen ikna oldum. Eğer o kadar yaşlı olmasa onu baştan çıkarırdım, bacaklarının arasında ne olduğunu görmeye çok hevesliyim. Durova kendinden erkek olarak bahsediyor. Demut Oteli'nin fakir bir odasında kalıyordu ve ona kendi dairemde kalmasını önerdim. Çünkü o sıralar taşradaki evde kalıyorduk. Birdenbire ortaya çıkıp onunla çıplakken konuşmayı ya da hamama birlikte gitmeyi önermeyi planladım. Bana hayranlığı öyle netti ki onu kandırma konusunda hiçbir problemim olmayacaktı. Ama daireye taşınmadı ve en iyisi de buydu.

Ziyaretimin sonunda, onun elini öpmeye karar verdim.

(*) Durova, Nadezhda Andreyevna (1783-1866) Bir erkek gibi giyinen ve davranan bir kadın. 1807'deki ve 1811-1812 arasıdaki savaşlarda Rus ordusunda savaşmıştır. Bir anı kitabı yazmış bir bölümü Puşkin'in dergisi "Sovremennik"de yayımlanmıştır.

Kulaklarına kadar kızardı. Kendimi, kendisini bir erkek olarak düşünen ve Alexander Andreyevich olarak tanıtan bir kadının elini öpen d'Anthés'ymişim gibi hissettim.

Hepimizin içinde bir parça iyi ve kötü vardır. Aile içindeki mutluluk, saygı ve eşin sevgisi nazik duyguları açığa çıkarır ve aşağılık duygularını dizginler. Eğer sevgi azalır, saygı yok olursa o zaman deliklerden bok sızmaya başlar.

Ateşlilik, sabırsızlık, terleme. Beni hâlâ canlı olduğuma ikna eden şeyler.

Bazen aklıma şu düşünce geliyor: N. ya doğumdan kaynaklanan ateşten ölürse? Bu düşüncenin dehşetiyle, sakince bütün yükten tamamen kurtulduğumu hayal ediyorum. Çocukları bakması için Aza'ya verebilirdim, Çar borçlarımı bağışlayabilir ve N.'nin çocukları için yeterli parayı sağlayabilir. Hayır, bu sıcak bir rüya değil, soğuk bir düşünce ve bu nedenden dolayı ondan kolayca kurtulabilirim. Kendimi azarlamıyorum bile. Kafamda patlayan dini kavramlara saygısızlık eden kavramlardan korkmaktan çok önce vazgeçtim.

Çok basit bir şekilde, düelloda ölümüm halinde N.'nin durumunu hayal ediyorum. Böyle bir şekilde bir iki hafta ağladıktan sonra, en nihayet eski haline dönecek ve hâlâ devam eden hayata gülümsemeye başlayacak. Ve sonunda ölümümü izleyen (Bir ay? Üç ay?) içinde kendi bızırıyla oynar hale gelecek. Yas tutarken bunun günah olmadığını

düşünerek kendini teselli edecek. Çünkü ben yaşarken yaptığı gibi d'Anthés'yi değil beni düşünerek yapıyor olacak. İki yıl ya da ona yakın bir zaman içinde birisiyle evlenecek ve zamanın bir kenara ittiği ben yeni kocasının ona bahşettiği arzulu saatlerde düşüncelerine giremeyeceğim. Ama penisini ilk kez hissettiğinde istemeyerek de olsa benimkiyle karşılaştıracak. Tanrım bana yardım et, karşılaştırma benim lehime sonuçlansın. Çünkü vajinanın hafızası benim için kalbin hafızasından daha az önemli değildir.

İlk gecemizde N. ile bir tartışmaya girdik ve bu da kötü bir işaretti. Bununla birlikte önlemlerimi aldım. N. acıdan çığlıklar atıyordu ve kanı görünce korkmuş ve kilitlenmişti. Beni yanına yaklaştırmamak için bana yalandan rol yapıyormuş gibi geldi. İlk seferi sadece başlangıçtı ve tekrar içine girmekten kendimi alıkoyamadım. N. dizlerini birbirine bastırıyor ve canım yanıyor diye sızlanıyordu. Artık daha fazla acımayacağını söyleyerek yatıştırdım ama çok inatçıydı ve kendini benden uzak tutuyordu. Göbeğinin üzerine yatırdım ve bu pozisyonda vajinasına girmemin olanaksız olduğunu düşünerek rahatladı. Yanaklarını yanlara tesadüfen olmuş gibi çekerek, okşamaya başladım. Bacaklarının arasında kan vardı, onu da açgözlülükle yaladım. Hissetmek anlaması için yetmiyormuş gibi, ne yaptığımı sordu. Benden cevap alamayarak yüzünü yastığa gömdü. Bu arada penisimi tükürüğümle ıslattım, nişan aldım ve bir vuruşta

vajinasına tümüyle kaydım. N. "Acıyor!" diye bağırdı ve sırtüstü dönmek istedi. Ama şehvetimi kendim dindiremezsem o dindirecek kadar güçlü değildi.

"Biraz katlan, güzelim" diye sertçe hareket etmemeye çalışarak yanan kulağına fısıldadım. Gözlerinden yaşlar aktı ve ben geldim.

Benim sempatik eşim kasılmalarımı hissederek:

"Senin de mi canın yanıyor?" diye sordu. Ona acı veren şeyin bana zevk verdiğine ikna etmek benim için çok zor oldu. Ama onu tekrar arzuladığımda, onu almama izin vermedi. Üzerine oturmak istedim o da dizlerini kırarak kendini korudu ve bunu yaparken taşaklarımı tekmeledi. Deliye döndüm ve ona öğretmeye karar verdim. Sabah erkenden evden çıktım ve gelecek sefer kocasını reddetmeden önce iki kez düşünmesi için N.'yi yalnız bırakarak tüm günü dışarıda geçirdim. Akşam onu korkmuş ve itaatkâr bir şekilde gözyaşları içinde buldum. Onu sonsuza dek terkettiğimden emindi ve beni tekrar gördüğü için o kadar mutluydu ki, artık sevişmenin acısız olduğu konusunda güven vererek, kendini mızmızlanmadan bana teslim etti.

Tüm hayatım boyunca bir adamı öldürmek için yeterli gücü kendimde bulamadım. Tüm düellolarımda rakiplerimin ilk önce ateş etmelerine izin verdim sonra ateş etmeyi reddettim ya da havaya ateş ettim. Tanrı'nın beni koruduğuna inanıyordum ve hayatımı onun ellerine bırakıyordum. Kurşunlar bana değmiyordu.

Eğer meydan okumadan hemen sonra bir düello düzenlemek mümkün olsaydı, o zaman her şey farklı olurdu. Aksi taktirde düello zamanından önce, öfkem uçup gidiyor ve karşılaşma bana yapılan saldırıya karşı bir savunma değil sadece riskli bir şaka gibi geliyor. Bununla beraber, düşmanını öldürmen gerektiğini yoksa onun seni öldüreceğini anladım, kalbim adam öldürmeye girişimde bulunmama izin vermiyor. Savaştaki çarpışmalarda her zaman ateşlilik vardır. Hızlı hareketlerle coşar ve anın sıcaklığında öldürürsün. Bir düello duyguları değil aklı rahatsız eden ku-

rallar ve koşullarla yapılan soğuk, suni bir girişimdir. Bir düelloda adam öldürmek tahammül edilmez şekilde merhametsizliktir. Benim alicenaplığım ve affediciliğim, kurallara uyarak adam öldürmekten daha güzel.

Düşmanımın silahından dumanın çıktığını gördüğümde ve kurşunun pas geçtiğini anladığımda, hayatın neşesi beni sevince boğar ve ben bu neşeyi ateş etmekten feragat ederek eski düşmanımla paylaşırım. Eğer kurşun beni gerçekten bulsaydı, o zaman nefretimin tekrar alevleneceğinden ve tüm gücümü kullanarak nişan alıp düşmanımı vuracağımdan eminim.

Düello anında beni olaya kışkırtan nedenler bana değersiz görünüyor ve beni sadece onursuzluk korkusu, olayı sonlandırmaya zorluyor. Ama bir düello sonunda gelen hayat coşkunluğu öyle güçlüdür ki bunalım anlarımda düelloyu almayı güzel bir ilaç olarak düşünüyorum. Bu en üzgün durumumda, hayata küsmüşken oluyordu ve düello bana kan dökmeden yapılan bir katliam olarak sunuluyordu.

Düşmanlarımı bana ateş etme güçlerinden dolayı kıskanıyorum. Bir düelloya çıktığımda tek arzum bunu mümkün olduğu kadar çabuk bitirmek. Şimdi bu eksiklikten korkuyorum. Hiç kimse hayatıma d'Anthés kadar karışmadı. Artık uzlaşma düşünmek olanaksız. Birimiz ölmeli. Bu sefer düellodaki sakinliğime boyun eğmeyeceğim ve öfkemi dindirmeyeceğim. Bereket versin d'Anthés bunun olmamasına özen gösteriyor ve bunu benim için kolaylaştırıyor.

Eğer daha önce birisini vurmuş olsaydım, kendimi daha fazla güvende hissedecektim. Aynı zamanda, eğer bir adamı öldürürsem hayatımın aynı olmayacağını biliyorum. Soğukkanlılıkla adam öldürme yetisini kazanmış olacağım.

Sazonov'un* yedi adamı öldürdüğünü lisede öğrendiğimde bunun farkına vardım. O zamandan beri, adam öldüren birinde meydana gelen değişmeleri merak ediyorum. Şimdi Sazonov'la ciddi bir sohbete girmediğime pişmanım. Adam öldürme olanağıyla yüzleşme yoluyla kendimi test etmek için düellolar aramaya başladım.

"Onegin'de" Lensky'yi** öldürmeye cesaret ettim ve hayatım boyunca başaramayacağım şeyi şiirde cisimleştirdim.

d'Anthés'yle dövüşmemin koşulları acımasız olmalı ve bu beni öldürücü atışı yapmak için zorlamalı.

(*) Puşkin'in "Evgeni Onegin" adlı şiirinde bir düelloda öldürülen karakteri.

(**) Sazonov, Konstantin. Lyceum'da bir yer gösterici.

Benim için bacaklarını açmaya hazır bir kadından mahrum kalınca paniğe kapılıyorum. Bu his bana suyun altında bir süre kalabilen ve bir balık gibi hissedebilen deneyimli bir dalgıcın duygularını hatırlatıyor. Sakindir çünkü havaya ihtiyacı olduğunda suyun yüzeyine çıkacak ve derin bir nefes alacaktır. Ama eğer yoluna bir engel çıkarsa ve suyun üstüne çıkmasına izin vermezse, boğulmaya başlayacak ve ölümcül bir korku onu delecektir.

Bu benim için de geçerli, endişelerin sonsuz okyanusuna dalıyorum. Ve derin bir nefesi sadece vajina önümde uçarken alırım. Eğer orada değilse boğulmaya başlıyorum. Bu, bir yolculuğa N.'siz çıktığımda ya da benden ayrıldığında gerçekleşiyor. Yalnızlık beni bir satir haline getiriyor.

Fahişeler böyle zamanlarda benim kurtarıcılarımdır ve bununla birlikte parasız kalmaya cesaret edemem.

Uzunca bir süredir N. balolara tek başına gittiğinde bana karşı çıkmıyor ve ben bundan memnunum. Gittiği anda taze bir vajinaya koşuyorum ve onu düzerken, N.'yi evde nasıl bekleyeceğimi ve danstan terli ve yorgun bir halde döndüğünde onu nasıl soyacağımı hayal ediyorum. Sonra penisimi emmesi için ağzına vermeden önce ona yerleştireceğim, böylece öbür vajinanın kokusu kendininkisi gibi olacak.

Ama bir defasında aceleci davrandım ve bu kandırmacayı yapmadım; penisimi doğrudan ağzına soktum. Ağzına aldı ve isyan içinde hemen geri çıkardı. Gözleri ateş içinde "Başka bir kadın gibi kokuyorsun!" dedi.

Öfkesinin artmasına izin vermedim ve onu sırtüstü yatırdım.

"O, Aza. İşte kızkardeşinle buluştum" diye yalan söyledim.

N. biraz sakinleşti. Aza için isteyerek izin vermişti. Ama tamamen sakinleşemedi ve d'Anthés'nin dans boyunca ilk sevişmelerinin nasıl olacağının fantezilerini kulağına fısıldayarak nasıl anlattığını söyleyerek benden intikam aldı.

Kudurdum ve onunla dövüşeceğimi haykırdım. N. budalaca gülümsedi.

Zehir saçarak

"İyi, kimin için ağlayacaksın?" diye sordum.

Ciddi bir şekilde

"Öldürülen için" diye cevap verdi.

Acımasızca

"Bu bir fahişenin cevabıdır, eşin değil" dedim.

İstifini bozmadan

"Sen damızlık bir boğasın ve aptal ben sana hâlâ sadığım" dedi.

"Bu daha iyi" diye ona tekrar güvenerek sakinleştim.

Arzu, vajina düşünmeksizin, dölün çok fazla olup taşması yüzünden de ortaya çıkabilir. Arzu vajinayla ilgili düşüncelerle ya da vajinanın kendi gerçek görüntüsü ile de tahrik edilebilir. Ben her taraftan tutkuyla sarılmışım ve bunun bir sınırı yok.

d'Anthés beni kıskanıyor. K. ile evlendi ve benim yaptığım gibi diğer kızkardeşlerin hakimiyetini ele geçirmek istiyor. Resepsiyonda alenen N.'nin sağlığına içiyordu. K.'nın yanma gittim ve yüksek sesle "Şimdi benim sağlığıma içeceksin!" dedim. K. kulaklarına kadar kızardı ve salondan kaçtı. d'Anthés arkasından gitti ve ben intikamımı aldığımı hissettim.

Paraya sahip olmak için onu sevmelisiniz ama ben onun sadece gücüne saygı duyuyorum. Bunu hissediyorum ve ellerime gelmiyor. Ben kadınları severim ve karşılık olarak kadınlar da beni severler. Şiiri severim ve ilham perisi benim için çıldırır. Kağıt oyunlarını severim ve kaybetmeme rağmen bana zevk verir. Kaybetmede bile zevk vardır; çünkü oyunun bir parçasıdır. Böylece benim kaybetmemde bir adaletsizlik yok: Para hâlâ bana gelmek istemiyor ama en çok sevdiğim bu oyun bana zevk veriyor. Kutsal bir düşünce.

Merhum Smirnova'ya* baktığımı aklıma getiriyorum: Elleri ve dizleri üzerine koyup ve kolaylık olsun diye kamburunun üzerine yatıp onu nasıl düzeceğimi düşündüğümü hatırlıyorum. Bunu onunla konuşmak benim için hiç sorun olmazdı, ama hiç fırsatım olmamıştı. Bir erkekle ve benimle kamburuyla tanışması ne kadar güzel olurdu.

(*) Smirnova, Sofia Mikhailovna (1809-1835)

Çar'ın N.'ye şehvet dolu bakışlar attığını görünce, onun bunu farketmesine çalışarak ben de Çariçe'ye aynı şekilde bakıyorum. Onun başka bir adamın karısına olan arzusunun, benim arzumu onun karısına yansıttığını anlamasını sağlayacak bir bağlantıyı aklında kurmak istiyorum. Bahse girerim ki bunu farketti ve düzenlediği balolara davetlerini reddetmeme kızmaktan vazgeçti.

Bütün nedimelerine Çariçe'yi hiç çıplak görüp görmediklerini ve vücudunda herhangi bir detayı farkedip farketmediklerini sordum. Çar beni ona Çariçe'nin sağ göğsündeki lekeyi söyleyeceğim noktaya getirecek.

Şimdi hayat benden bunun intikamını da alıyor. d'Anthés N.'nin vücudu hakkında K.'yı sorguluyor.

Eğer N. ile beraber sarışın bir adam görürsem, ona kilitleniyorum. Kehanetin yaklaşmasını sağlamak ya da güvenli geçmişe geri çekilmesini sağlamak için, doğruluğunu kontrol etme arzusu tarafından yönlendiriliyorum.

Bu her şey de aynı. Her şeyi kendim sonuçlandırmak isterim, onun kendini iyileştirmesini beklemem. Eğer elbisemin düğmesi biraz bollaşırsa onun öyle asılı durmasına izin vermem, kopana kadar çeviririm. Eğer sivilce çıkarsa, patlatırım, olgunlaşana kadar beklemem. Eğer birisiyle tartışırsam onu düelloyla sonuçlandırırım.

De Sade'ı okurken, sapıklığının kaynağını anladım. Başlangıcında, küçük bir aslana yapacağınız gibi, onu iyileştirirsiniz. Ama Tanrı sizi onun büyümesini beklemekten ve sonra da sadece onu küçükken gördüğünüz için zararsız olduğunu düşünmekten korusun.

N. gelirken sık bir şekilde zor anlar yaşıyor. Herhangi bir anda arzulanan kasılmalar vücudunda patlayabilir ama vücudu beklemenin gerilimine dayanamıyor ve onu tekrar Cennete itmem gereken büyük mağaraya giriyor. Ani ve şiddetli acıları daha uzun sürdükçe, en son kasılmaları zevkten çok acıyı daha da fazla andırıyor. Rahatlama getiren acı, bu zevkin tanımlarından biri değil mi? Bununla birlikte N. böyle bir acıyı, onu getirmek için harcadığım çabaları durdurmaya tercih ediyor.

Eğer bir kadın zevk ve acı konusunda sınırsızsa, acı için zevk duyabilir sonra zevk için acı çekebilir.

Bir defasında N. kasılmaların ulaşılmazlığının rahatsızlığıyla acı çekerken göğsünü ısırdım ve geldi. Dişlerimin izi sosyetenin erkeklerini mutsuz eden kapalı giysileri bir ay boyunca giymeye zorladı. Bundan zevk alıyorum, onu ısırıyor ve çimdikliyorum. Yakın bir zamanda tekrar yaptım. N. çıldırdı ve taşaklarımı diziyle tekmeledi. İki büklüm oldum ve ilk gecemizin anısı acıyla hücum etti. Sadece o zaman kasıtlıydı.

Korktu ve gereksizce telaş etmeye ve yüksek sesle bana yardım etmek için ne yapacağını bilmeden ağlamaya başladı. Burada zeki bir karar verdi, kafasını göbeğime çekilmiş olan dizlerimin arasına soktu ve ona daha önce hiç vermediği kadar zevk verdi. Başlangıçta taşaklarımdaki ağrı ağır basıyordu ve onu ittirmemekten için kendimi zor tutuyordum. Sonra acı zevkle azalmaya başladı ama acı hâlâ vardı ve bu ona yeni bir renk veriyordu.

Hülyalı bir şekilde

"İşte senin De Sade'ın" dedim.

N. penisimi yanağının altına koyarak

"Ne?" diye sordu.

Kadınlar arzunun, paranın ve kudretin gücüne itaat ederler. Birçok kadın arzuları konusunda çok yavaş ve cansızdır, bu yüzden Tanrı erkeğe yardımcı olması için kudret ve para verdi. Yeteneklice kullanıldığında, kudret ve para bir kadın sağlar. Onu canlandırmak sana kalmıştır ve arzu orada bir kez ateşlendiğinde kudrete ve paraya gerek kalmayacaktır.

Hizmetçi kızlarımı ve özellikle Olenka'mı aklıma getiririm. Odama çağırdığımda, korkudan bir köşeye sindi ve "Ben gideyim" diye fısıldadı ama efendisine itaatsizlik etmeye cesaret etmezdi. Ona biraz şarap içirdim ve başı çabucak döndü. Ona bir kolye verdim. Olenka çok sevindi ve teşekkür etmenin bir yolu olarak beni öpmek için atıldı. Ama ben minnettarlık öpücüğü değil bir arzu öpücüğü istiyordum. Dillerimizin buluşmasını ayarladım ve ellerimde titriyordu. Bununla birlikte elimi bacaklarının arasına sok-

mak istediğimde iki eliyle elimi yakaladı ve içeri girmeme izin vermedi. "Bana karşı koymaya cesaret etme" diye emir verdim ve açıkça bir rahatlama hissettim çünkü yapabileceği her şeyi yaptı ve artık itaat etmeye hevesli.

Bu olaydan sonra, geceleri odama gelir, bana selam vermek yerine elimi tutup bacaklarının arasına sokardı. Sonra hamile kaldı. Onu Mikhaylovskoye'de bırakmak ve bebeğini orada doğurmasını istedim ama benim zeki Vyazemsky beni onu göndermem ve sonra onunla evlenmem konusunda ikna etti. Şanslı Olenka.

Kafkasya'da genellikle dağın kenarındaki uçuruma gidiyordum ve aşağıya atlamak istediğimi farkettim. Ölmek istemiyordum, mutluydum ama bir şey beni ölümcül bir şekilde atlamam için ittiriyordu. Benim bu adımı atmamamı isteyen parçama ne kadar güvenebilirdim? Kendi ölümümü nedensiz bir şekilde isteyen içimdeki parça nereden geliyor? Belki uçurumun görüntüsü çok harikadır ve düşme hissi öylesine nefes kesicidir ki benim bu parçam ölümün kaçınılmazlığını unutuyor ve doğanın saf güzelliği ile coşuyordur. Ölme arzusu ile değil, bunu tamamen unutmam nedeniyle uçuruma atlamaya itiliyorum.

Herhangi bir geri dönüşü olmayan, insanlar arasında daha az geleneksel olan, daha güçlü bir adım korkuyu tahrik eder. Benim evlilik korkum, belli bir yaşta evlenme konusunda genel kabul görmüş adet sayesinde geçmişti. Eğer insan toplumunda uçurumdan atlamak kabul edilebilir bir

şey olsaydı, evlilik korkusunda yaptığım gibi, o korkuyu da yenerdim. Çok sık bir şekilde uçurumun kenarına gelip korkusuzca içine atladığımı rüyamda görüyorum. Uçma hissi öyle güçlü ki onu tamamen yaşamadan uyanıyorum.

Uçurumun çekiciliği çok sık bir şekilde öyle güçlü hale geliyordu ki kendimi uzağa bir yere yürütüyordum. Kenarında ayakta dururken çekim, her anla birlikte daha da büyüyor. Uzun bir süre kenarında durun, sizi de içine çekecektir.

Benzer bir şeyi vajinaya bakarken de hissediyorum. Ona hayran olabilirim ama sonunda içine atılacağım ve arzum içinde kendi ölümünü bulacak. Ölümden önce, uçuşun büyük ferahlığını yaşar. Vajinadaki "uçuşun" farkı şiddetli bir düşüş değil, ileri ve geri bir hareket olmasıdır. Bu, arzuya, ölmeme, hiç dönmeme ve ölme ve tekrar canlanma fırsatı verir.

Bir vücut uçuruma düştüğünde parçalanır ama ruh tekrar canlanır. Canlanır mı? Bu şüpheden dolayı, ölümden korkuyorum, yoksa sürekli atlardım.

Sevişmenin ardından arzunun tekrar canlanmasına duyduğum şüphe beni vajinaya atılmaktan alıkoyar mı? Lise yıllarım boyunca M.S. beni baskılarıma karşı koymak için kendini zorlayacağını söyleyerek korkutmaya çalışıyordu. Bunu önerdikten sonra hiç de ilgi çekici olmayacaktı. Vajinaya karşı hissettiğim çekim gücü öyle güçlü ki şu anda bir kez için ilerideki tüm seferleri değil hayatın kendisini kurban ederim.

Böyle bir kayıtsızlığa yakalanmak dünyadaki hayatı devam ettirir. Atlama arzusunun kayıtsızlığı ölüm kelimesinde saklı olan kendi "yakalanışına" sahip olmalıdır. İçimizdeki

hayat sevişmeden sonra arzunun tekrar canlanması gibi ölümden sonra canlanmalıdır.

Uçuruma atladığında, Tanrı'ya olan boyun eğişini hiçbir şeyin etkileyemeyeceği sayılı anlar yaşarsın. Tamamen O'nun kudretinin içinde, insanlardan ve yasalarından özgür olarak uçarsın. Bu anlar Tanrı'yla yüz yüze olduğun anlardır. Sağsındır ve hiçbir şey yaklaşan gerçeği durduramaz.

Bu düzmede de aynıdır. Tüm insani kurallar, gelenekler ve ahlaki değerler, aynı noktaya yaklaşan, şiddetle sarsan gerçeğin önünde yok olursa büyük bir özgürlük kazanırsın. Duygular arasındaki fark, bir vajinanın güçlü cazibesinde ve uçurumun zorlayan ve hâlâ iğrenç olan korkutmasındadır. Asla mastürbasyon yapmayan düzüşmenin bir günah olduğu öğretilen erkekleri ve kızları kuşatan, ilk düzüşmenin korkusunu birisi aklına getirirse, farklılık o kadar da sert değildir. Bu yasaklara ve emirlere rağmen benim yaptığım gibi, kendilerine her gün gelmeyi öğreterek bir vajinayla karşılaşmaya hazırlananlar, vajinayla ilgili olan herhangi bir kelimeyi Tanrı'nın sesi olarak algılayanlar ilk cinsel birleşmenin dürüstlük duygusu ile doldurulması gerektiğini hissedeceklerdir. Bu ilk korkunun üstü örtülür ve uzağa itilir.

Stoacılar aynı şeyi ölüme hazırlanışlarında, felsefe yapmanın ölmeyi öğrenmek olduğunu iddia ederek yaptılar. Sıradan insanların düşünmemeye çalıştıkları ölümü sürekli tefekkür etmek, onları birer günahlarının bedelini ödemiş kişiler olarak, ölüme aşık oldukları bir hale getirdi. Herhangi bir anda ölmeye hazırdırlar, ölümü, sıradan bir ölümlünün kavrayamayacağı bir şekilde, sakinlikle çağırıyor ve kabul ediyorlardı. Bununla birlikte duyguların eksikliği ölüm kor-

kusuyla ilişkiliydi ve sevgili ölüme karşı, umut beslemek yasak olduğu halde bunu önleyemediklerinden şüpheleniyorum. Bu şekilde duyguların kıskacına tekrar yakalanıyorlardı.

Hiçbir dağın uçurumu, önümde vajina uçurumu açılırken beni içine çekemez. Aşk yaşamdaki ölümdür. Elde edilebilir vajinanın yokluğu, "yaşayan" ölümün yokluğudur ve insanı "ölümcül" ölümü aramaya iter. Ve eğer "yaşayan" yöntemle başarılı olamazsa, Tanrı onun bunu "ölümcül" olanla yapmasını sağlar. Çünkü bir adam sadece yaşamaz, aynı zamanda ölür de ve ağaçtaki yaprak gibi tekrar canlanır.

Hayat bize birçok yolla ölümün bizi korkutmamasını tam tersine onun hoş olduğunu üstü kapalı bir biçimde anlatır. Uyku bize ölümün bir prototipi olarak verilmiştir ve bize hayattaki eklenmiş en büyük unutmayı sağlayan uyku için her gece çabalarız. Unutmakla, korkmayız; onu arzularız çünkü bize huzur verir.

Düzüşme, bize ölümün ne kadar hoş olması gerektiğini ama bizim buna önem vermememizi üstü kapalı olarak anlatır. Eğer bize iki kez ölme hakkı verilseydi o zaman belki de ikinci seferden korkmayacaktık. Bir bakire, penisin ilk kez girmesinden kaynaklanan acıdan korkar ama ikinci sefer zevki hissedecek ve düzülmeye hevesli olacaktır ve aldığı zevkle karşılaştırıldığında çektiği acının önemsizliği nedeniyle ona dikkat bile etmeyecek ve düzüşmeyi arayacaktır.

Bununla birlikte ölüm bize sadece bir defalığına bahşedilmiştir, böylece cazibesini bir kez gerçekleyince, ona hayata duyduğumuz çekim gücünden daha fazlasını duymaya-

cağız. Tanrı bizi canlı tutamaz, tıpkı bizi masumiyet içinde tutamadığı gibi ve biz sürekli bir şekilde intihar etmek için çabalayacağız. Düzüşme bize birçok defa gerçekleşen ölüm olarak bahşedilmiştir. Bir kez bu tatlı ölümde dinlendiğimizde, onu tekrar denemek için hevesli oluruz.

Ölüm fikrine kapılmış insanlar var. Onun güzel olduğuna ve ne kadar geç olursa o kadar iyi olduğuna ikna olmuşlardır. Kendilerini tehlikeye maruz bırakarak, kendilerini öldürmeye çalışırlar. Ölmek için net bir arzum yok ama tüm cesaretimle ölümü çağırıyormuşum gibi davranıyorum. Bunu doğrudan yapan insanlar var. Buna ilmikle ya da tabancayla girişimde bulunurlar ve bununla birlikte onlara özen gösteren insanlar tarafından engellenebilirler, sonunda başarırlar ve kendilerini elleriyle öteki dünyaya gönderirler.

Bunun için, benim sahip olmadığım güçlü bir karakter gerekir. Bunu yapmak için d'Anthés'den daha iyi bir güce sahibim. Belki daha önce birini öldürmüş olsaydım, sadece onunla değil kendimle de uğraşmam daha kolay olacaktı.

Tanrı'ya şükür, hayatlarımızın son gününü bilmemiz bizlere bahşedilmemiş. Bunun bilgisi hayatlarımızı idama çevirirdi. Katlanılmaz ruhsal ıstıraplar her gün, her dakika kötüleşerek bizi kandırırdı. Bizler sadece son günümüz bize bildirilmediği için mutlu ve huzurlu olabiliriz. Eğer son günümü bilseydim, güvenle, bugün hayatımda son kez shtoss* oynuyordum; işte son şiirim; yarın arkadaşlarımla son partim diyebilecektim. Bir kez daha için olanak olmayacaktı.

Evlendiğimde, karıma sadakat yemini ettim. Bu N.'nin benim "son kadınım" olacağına söz verdim demektir. Diğer kadınlar için ölüymüşüm gibi.

Ellerime, bacaklarıma, penisime bakarak önceden belirlenmiş bir günden sonra, bedenim nefessiz, çürümeye başlamış olacağım ve en azından ellerimin ve ayaklarımın kemiklerinin geri kaldığını, penisimin, hayattaki desteğimin iz

(*) Bir kâğıt oyunu.

bırakmadan yok olacağını düşünmek korkunç.

Kitaplara ve ağaçlara bakarken, onları tekrar göremeyeceğimi bilerek, bedbaht bir şekilde öleceğimi görüyorum. Bunu evliliğimden bir ay sonra, etrafımdaki kadınlara bakarken hissettim. Ama kurtuldum. B.'nin yazdığı gibi: "Yemin ettim ama elimde değildi."* Gelenekler daha önce hiç yaşamadığımız ve bilincinde olmadığımız bir şey için bize yemin ettiriyor. İyi, ben bir haftalığına bile sadık kalmanın ne demek olduğunun bilincinde değilsem, sonsuza dek sadık kalacağıma nasıl yemin edebilirim? Gelenekler cahilliğimizi bir avantaj olarak kullanıyor ve sonradan sadece pişman olabileceğimiz yeminler alıyor. Sonsuz sevgi yeminleri günümüzdeki sevginin gücünün kanıtıdır ama gelecekte olabileceklerin kefili değildir.

Artık, çok geçken, aldırmadığım gerçeği kabul ediyorum: Eğer karın isteyerek seçtiğin son kadınınsa, sadece bu yüzden özellikle tatlı olduğu düşünülmeli. Sayısı belli olmayan diğer kadınları aramak yerine o sonuncu, dahası olmayacak!

(*) Şiir Baratinsky, Evgeniy Abramovich (1800-1844) tarafından yazılmıştır. Şair ve Puşkin'in bir arkadaşıdır.

Hatalarımın farkına varıyorum ama onları düzeltmiyorum. Bu sadece yazgımızı görebilip, onu değiştiremeyecek olduğumuzu doğrular. Hataların farkına varmak, yazgıyı tanımak ve onları düzeltme konusundaki yeteneksizliğimiz yazgının gücüdür. Hataların farkına varmak ağır bir cezadır. Kendini doğru görmek ve diğer herkesi suçlamak, yazgıya karşı zafer kazanıldığı yanılsamasında teselli bulmak daha kolay olacaktır. Ama böyle bir mutluluk bile bana bahşedilmemiş.

Belirsiz nedenlerle içimde yükselen öfkeyi severim. Beni cinayet için hazırlayan özgürlüğü verir. Özgürlük korkutucudur. Bereket versin ki çabuk uzaklaşıyor. Eğer onur yasalarıyla bağlı olmasam, belimde bir silah taşır ve suç işleyenleri vururdum.

Bugünlerde N. beni çıldırtıyor. Onda çekilmez hayatımın nedenini görüyorum. Benimle, beni sevmeden, şehvetsizce, sadece annesinin onu tokatlayan ellerinden kurtulmak için

evlendi. Ve şimdi beni sosyetenin önünde rezil ediyor. Yaptığı işlerle değil aptallığıyla. Bu beni her zaman deli etmiştir ve artık daha fazla katlanamıyorum. Onun tatlı, aptal yüzü bazı zamanlarda bana öyle iğrenç görünüyor ki kimi daha önce öldürmem gerektiğini merak ediyorum: onu mu yoksa d'Anthés'yi mi?

Tacizin kirli bir görüntüsü vardır. Masum bir kız cazibeye karşı koyamaz çünkü bu yollar konusunda cahildir ve bunların onu nereye yönlendireceğini hayal edemez. Sadece şehvetin gücünü bilen, deneyimli bir kadın, eğer kendisine dokunmasına izin verirse, bir erkeği durdurmanın ne kadar zor olduğunun bilincinde olarak, erkeği rahat bırakmadan hareket edecektir.

Madonnama bakarken, içimde iki his oluşuyor: onun sadakatine dua etmek ve aynı zamanda bunun için onu lanetlemek istiyorum. Sadakati benim ahlaksızlığıma bir azarlama. Bu sert bir tembih. Bu tekrar ciddi olarak açtığı bir yara. Eğer ona sadık kalsaydım birini hemen düzeceğinden eminim.

d'Anthés'yle dalga geçtim ve sevgilisini düzdüm. Ona belsoğukluğu geçirmişti. Ben de N.'ye geçirdim. d'Anthés'nin onu düzmediği ortaya çıkıyor ama hâlâ onun vajinasına benim içimden dokunuyordu. Bereket versin o aralar kötü soğuk almıştı ve ona aldığım, soğuk algınlığını tedavi ettiğini iddia ettiğim ilaçla banyo yapmasını söyledim. Geceleyin, penisimin daha iyi kaymasını sağlamaya çalışıyormuş gibi vajinasının içine merhem sürdüm. N.'yi bunu bilmeden tedavi edebilirdim ama Aza merhemi gördü ve yanlışlıkla N.'ye sırrı açıkladı. Tamir edilemez bir çatlak.

Bu günlüğü bugün yaşayan hiçbir kimseye, Naschokin'e bile göstermeye cesaret edemiyorum. İnsanın en iyi arkadaşı bile tamamen çıplak bir ruhu kabul edemez.

Benim kendimin bile ne yazdığımı tekrar okuyacak cesaretim yok: Kendi uçurumlarımdan korkum çok güçlü. Şeytan diyor ki her şeyi ateşe at. Ama zaten bir kez ruhsuzluk örneği gösterdim ve bir defasında notlarımı yaktım. O zaman kürek cezasına* çarptırılmaktan korkuyordum, şimdi Tanrı'dan korkuyorum. Beni cezalandırmak için meleği (gerçekten bir melek kadar güzel) d'Anthés'yi gönderdi. Kendimi tekrarlamaya başlıyorum. Ne hakkında konuşursam konuşayım laf dönüp dolaşıp ona geliyor.

(*) Puşkin, 1825'te Monarşi'ye baş kaldıran bir çok "Aralıkçı"nın arkadaşıydı. Başaramamışlar ve şiddetle cezalandırılmışlardır. Puşkin bu suikaste katıldığı zannedilerek suçlu bulunmaktan korkuyordu.

Yaşlılık çocukluğa dönüştür. Ölüm vajinanın içinde doğuma geri dönüştür. Bir mezarın vajinasının içinde.

Eğer bacaklarını benim için açsa, altımda inleyip acıdan kıvransa bile L.'nin düşüncelerinde ya da ruhunda ne olduğu sikimde değil.

Zinanın ilk günahkâr adımını attığımda, kendi içinde dürüst olsa bile birbirini takip eden her adımda namussuz bir adıma dönüşen bir yola girdim. Bu yol beni uçuruma sürüklüyor. Yaratılışımdan dolayı duramam. Her şeyi uç bir noktaya getiriyorum ve bu yoldaki uç beni kendi yok oluşuma sürüklüyor.

Sosyetede yeni bir hamilelik hakkında konuşmazlar çünkü düzüşme zamanına çok yakındır. Büyüyen karın sosyetede şehvet için tek bahane olan içindekine dikkati çeker.

Kadınlar içinde şehvetin kalp gibi attığı vajina gibi kokuyorlar.

Yaşlı Heeckern'in, d'Anthés'yi, K.'yı, N.'yi ve çocukları yurt dışına kaçırmak için hazırlandığını söyleyen isimsiz bir mektup aldım. Orada denildiği üzere Çar uyarılmıştı ve N.'yi "çılgın kocadan" kurtarmak için hiçbir engel çıkarmayacağına söz vermişti. Mektubu N.'ye gösterdim. Dizleri üzerine düştü, bana onu affetmem için yalvarıyor ve hâlâ rızasını bildirmediğine yemin ediyordu. Heeckern'e "oğulcuğunu" babası için düello etmeyi kabul etmeye zorlayacak bir mektup gönderdim. Düello yarın. Mektubun kopyalarının diğer insanlara da gönderildiği pek muhtemel. Şimdi, diplomadan* sonra, benim için üzgünler ve bana hiçbir şey söylemiyorlar. Ama bakışlarını boynumla görüyorum; fısıltılarını arkamdan duyuyorum.

(*) Puşkin'in Boynuzlular Cemiyeti tarafından vakanüvis olarak seçildiğini ilan eden isimsiz bir diploma. 4 Kasım 1836'da Puşkin ve bazı arkadaşları bu belgeyi almışlardır

Mektubu Aza'ya okudum. Bana şimdi sadece o yakın. Bana sürekli atış yapıp yapmadığımı sordu ve hemen gidip pratik yapmam için yalvardı. Eğer onunla evlenseydim, her şey farklı olurdu.

d'Anthés'yi öldürmeyi, cenazesine katılmayı ve yaşlı adamın yüzüne gülmeyi çok istiyorum.

Bugün Zizi* ile dinleniyordum. N.'yi artık görmek istemiyorum. Ona karşı kayıtsızlığım dövüşme kararlığımı zayıflatır. Tüm hayatımı adadığım bedava tutkular uğruna değil, endişelerle dolu ve heyecandan yoksun aile hayatımı devam ettirmek uğruna hayatımı bahse koyuyor olabilirim.

Zizi önce teslim olmak istemedi ve ona düellodan bahsetmek zorunda kaldım. Vajinasından bir tutam kıl kestim. Onu yanımda götüreceğim ve yolda giderken aromasını koklayacağım ve Trigorskoye'yi** aklıma getireceğim. Son kez geldiğimde, dölümün her damlası bana bir atış gibi görünüyordu.***

(*) Puşkin'in Boynuzlular Cemiyeti tarafından vakanüvis olarak seçildiğini ilan eden isimsiz bir diploma. 4 Kasım 1836'da Puşkin, bazı arkadaşları ve tanıdıkları bu belgeyi almışlardır.

(**) Wolf, Evpraksiniya Nickolayevna (1809-1883).

(***) Wolf ailesinin yaşadığı köy. Trigorskoye, Puşkin'in mülküne yakındı ve sıklıkla orda misafir olurdu.

Kadınlar hakkında öğrenilenler arttıkça, onların gerçekte karşılaştırılmalarının anlamsız olduğunu anlarsın. Birinin diğerinden daha iyi ya da daha kötü olmadığı yönündeki düşünceler ikna edici hale gelir. Tanıdığın her kadın yeri değiştirilemez bir kadındır ve hiçbir aşk yok olmaz ve sonsuza dek içinde seninle kalır. Yani böylece her kadın unutulmazdır.

Bir büyük deha'nın iç dünyasının derinliklerine yolculuk...

Sonucu ölüme çıkacak düello öncesi itiraflar... Modern Rus edebiyatının tartışmasız kurucusu, Rus dilinin babası Puşkin'in ölümünden kısa süre önce kaleme aldığı bu "Gizli Günce", bize dönemin Rusyası'nın soylu sınıfının yaşantısını, insanların birbirleriyle ilişkilerini, kadının toplum içindeki yerini kesin biçimde anlama olanağı veriyor.

Puşkin, "Gizli Günce"nin en az yüz yıl yayınlanmamasını istemişti. Bunun nedeni, güncede adı geçenlerin ve çocuklarının, torunlarının mağduriyetine neden olmama isteğiydi. Çünkü günce Puşkin'in kendisiyle ve yakın çevresiyle kesin bir hesaplaşması anlamına geliyor...

Karısıyla, sevgileleriyle, kaçamaklarıyla ilgili tüm ayrıntıları müthiş bir ustalıkla gözler önüne seren Puşkin, böylelikle iki yüzyıl öncesinin duyguları ve cinsel kültürüyle bugünün karşılaştırılmasını da sağlıyor.

ISBN 975-8086-87-9
9789758086870